8. ÉVFOLYAM, 14. SZÁM Ára: 3,– Ft 1982. ÁPRILIS 8.

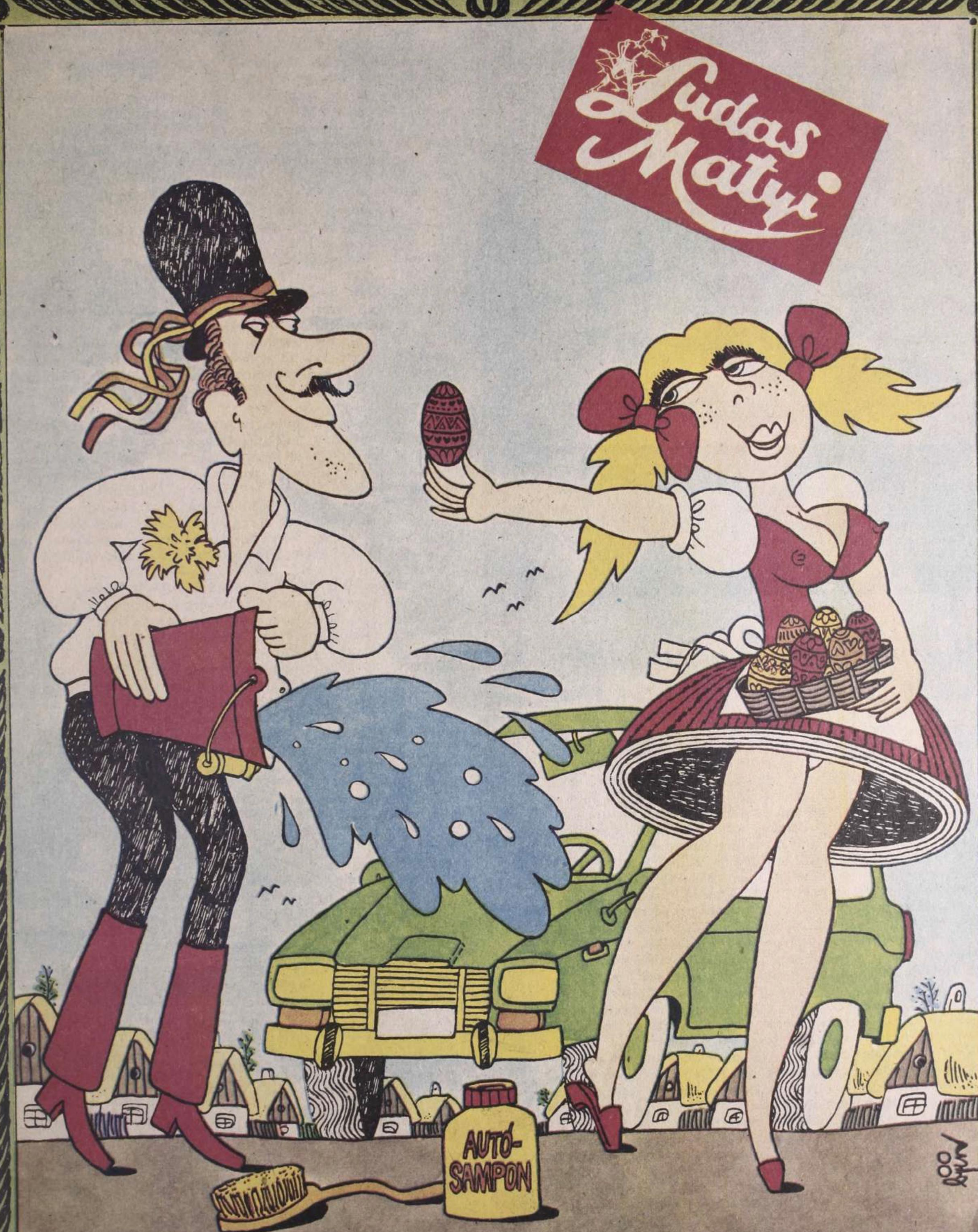
Ludas Matyi
AUTÓ-SAMPON

Balázs-Piri Balázs rajza

ÚJ HÚSVÉTI NÉPSZOKÁS

– Az a legény kap hímes tojást, amelyik lemossa a jány kocsiját...

(HÚSVÉTI REVUNK A 8–9. OLDALON)

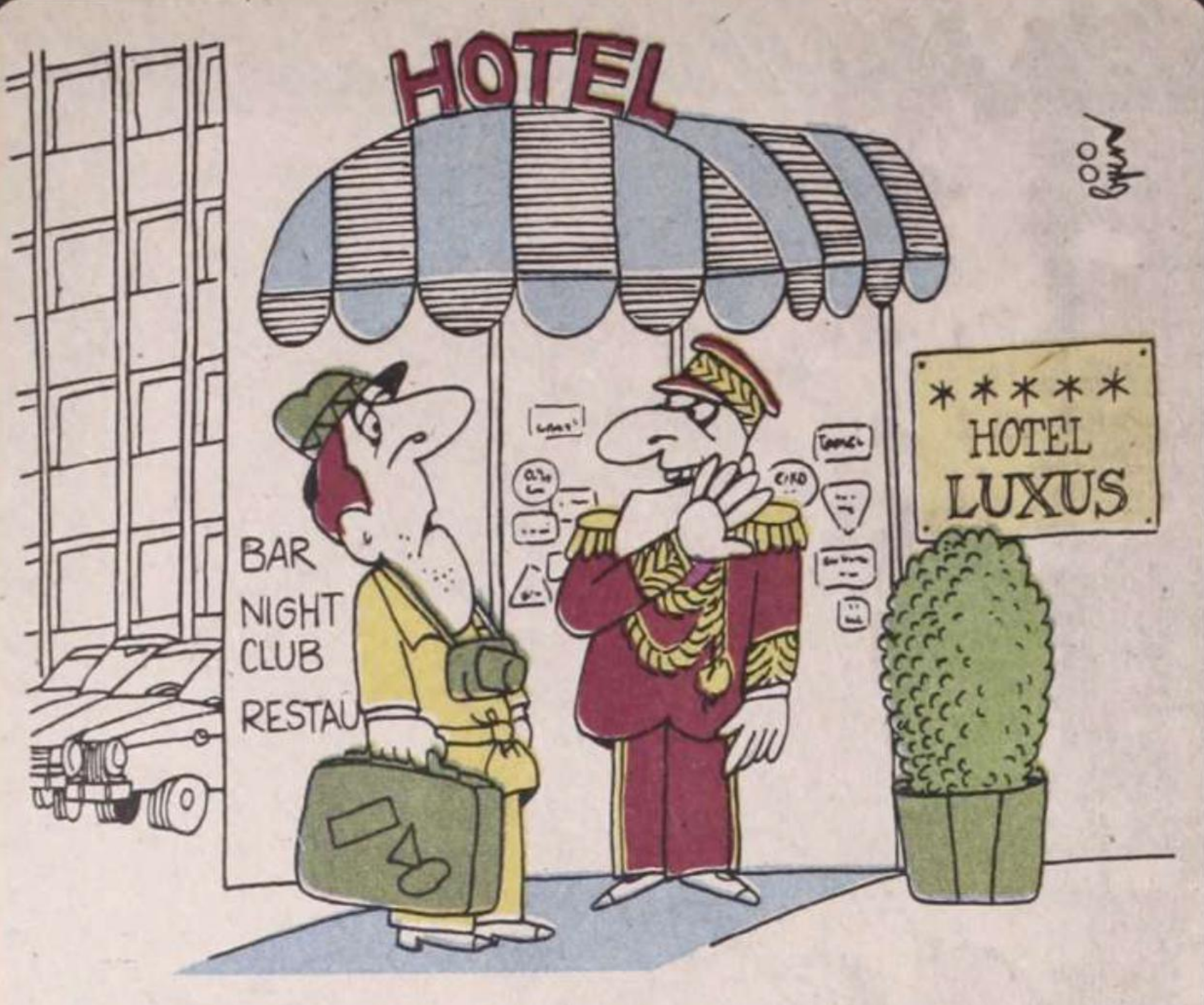

– Uraságod valami olcsóbb szállást szeretne? Próbálja meg a sógornőmnél a Sóska ütca 6/b-ben, félemelet jobbra...

Automatikus osztálykülönbség

Nemrég csendben felemelték az aluljárókban levő automaták étel- és italárait. Nálunk azonban akármilyen csendben tesznek valamit, az érdekeltek hamar észreveszik és kérdeznek – annál is inkább, mert az automata-áremelés csakis automatikus lehet, nincs mód 20–30 filléres növelésre, a gépek 2 forintosokkal működnek, legfeljebb egyforintost tudnak visszaadni, így az emelés 50–75 százalékos. És miután már az aluljáró-automatáknak is kialakult a törzsközönsége (és többnyire nem a csövesekből, hanem a metró-utasokból), illő, hogy választ kapjanak kérdésükre, miért lettek drágábbak az automatákból kapható ételek-italok, amikor azok nyersanyagai közül egyetlennek sem nőtt az ára? (Lapzártáig. Fűtőolajat az automata nem szolgáltat ki.)

A válasz: a Belkereskedelmi Minisztérium új rendelete lehetővé tette, hogy az automatákat is osztályba sorolják. Így ezentúl nemcsak a Mátyás pince meg a 63 842-es számú italbolt között lesz osztálykülönbség, hanem automata és automata között is. Ugyanakkor egy-egy még meglevő óbudai kisvendéglő és a Keleti pályaudvari automaták osztálytestvérek. Az osztályba sorolásnak ugyan szigorú feltételei vannak (elvben), míg harmadosztályú helyen elég a sótartó az asztalon, másodosztálynál már bors- és paprikaszórónak is kell lennie. Körülírja a rendelet az evőeszközök, a szalvéta, sőt még a mosdó minőségét is. Hát automatáknál ilyen különbséget hiába keresnénk, igaz, hogy sok nem automata étteremben sem tartják meg a rendeletet. És száraz zsemlye hagyományos helyen is kapható, nemcsak automatából.

Amikor rádióriporter kollégám megkérdezte a Utasellátó illetékesét, miért éltek az osztályba sorolás lehetőségével, megmagyarázta, hogy ez a legkorszerűbb kiszolgálási forma, ezért drága a fenntartása és ezért indokolt az osztályba sorolás. És bár valaha azt tanultam, hogy a legkorszerűbb forma az osztályba nem sorolás, azóta rájöttem, hogy ez a helyi viszonylatokban nem érvényesíthető automatikusan. Különben is újabban nem ez az egyetlen eset, amikor a „korszerű" automatikusan azt jelenti, hogy drága, ha „korszerűbb" = még drágább. És az is jobban hangzik, hogy osztályba sorolás, mint az, hogy áremelés.

Legközelebbi kedves vendégemet mindenesetre a Batthyány téri aluljáró automatasorához invitálom. Úgy hírlik, az sokkal elegánsabb hely, mint mondjuk az Emke aluljáró – Budán van! – semmiképp sem akarok kicsinyesnek mutatkozni.

Földi Iván

Tupír or not tupír?

A fönti hamleti kérdés édes anyanyelvünkre vonatkozik, melyet hovatovább csak tupírozott (pardon: **fel**tupírozott alakjában) ildomos használnunk.

Például ki merné manapság még ajkára venni édes, régi, szép „cél" szavunkat? Csak úgy, önmagában? Lelföljebb egy sportriporter. Mert máshol, mint a sportpályán, nincs nekünk már többé célunk. Már csak cél**kitűzésünk** van, feleim, de az aztán doszt. Immáron nem célunk, hogy tisztességgel helytálljunk valamiben; nem, ez nekünk már cél**kitűzésünk**. Ez utóbbit – mármint a célkitűzést – **elérnünk** is sikerül néha, ami egészen fantasztikusnak tetszik, ám még mindig jóval könnyebb, persze, mint a célt elérni, vagy célt érni, netán célba érni, célhoz jutni. Nem is szólva a célkitűzés mind gyakoribb **megvalósításáról,** amivel nyilatkozgatóink és hírlapíróink egyidejűleg óhajtanák tudatni, nemde, hogy a kitűzött célt elértük, valamint, hogy a feladatot megvalósítottuk, ehelyett azonban csupán annyit közölnek fennkölten, hogy a célt kitűztük – mert hiszen a célkitűzés megvalósítása a mi hajdani, tupírozatlan, ómagyar nyelvünkön mindössze ennyit jelentett, ha jól emlékszem. Ez a célkitűzéssé „feltupírozódott" cél már-már azzal fenyeget, hogy idővel atlétáink is a célkitűzésbe futnak be, s lövőink is a célkitűzés közepébe trafálnak.

Kíváncsian várom, mikor tupírozódik ez a derék „célkitűzés" is tovább, mondjuk, „célkitűzésféleség"-gé. Mit? Hogy ez marhaság? Nem vitás, el tetszettek találni. De miért volna kevésbbé az, mint az „áru" szavunk után szinte már kötelezően odabiggyesztett „féleség"? Hazánkban lassacskán már sem áru nincs, sem árufajták nincsenek, hemzsegnek viszont az áruféleségek, ami lehet, hogy a gazdasági jólét jele, engem viszont a rosszullét környékez a hallatukra, pusztán nyelvi okokból. Pedig istenuccse nem akarom túldramatizálni a helyzetet.

Na tessék! Már én is ilyen tupírnyelven fejezem ki magam. Miért nem jó nekem az egyszerű „dramatizálni"? Miért kell nekem is, mint a gondolkodásra resteknek, túldramatizálnom a célkitűzésen? Már elnézést a kissé paprikás hangvételért.

Püff. Itt van ni, hát nem hangvételt írok hang helyett, ahogy valaha rég, köznyelvünk derék, tupírtalan korszakában mondtuk volna? Hát hol a csudában lehet paprikás hangot **venni**? Vajon miért veszett ki nyelvünkből a költői hang, a durva hang, az oldott hang, s miért tupírozódott költői, durva avagy oldott hang**vétellé?** Miért engedünk a bombasztnak, a nagyotmondónak, a felületes zsurnalizmus efféle szirénhangvételeinek, feleim?

Kivesző szavaink közt még van szerencsém (?) megemlíthetni a „nagyság"-ot is, melyből a tupírnyelv napjainkban szemlátomást – sőt, fülhallomást – nagyság**rendet** fabrikál, oly mértékben, hogy már Kossuth apánk is legföljebb a nemzet nagyságrendje előtt borulhatna le, szegény, pedig ebben a túldramatizált nyelvféleségben, illetve föltupírozott hangvételben aligha az ő célkitűzései valósulnak meg, ugyebár drága nyelv- és honfitársaim.

Timár György

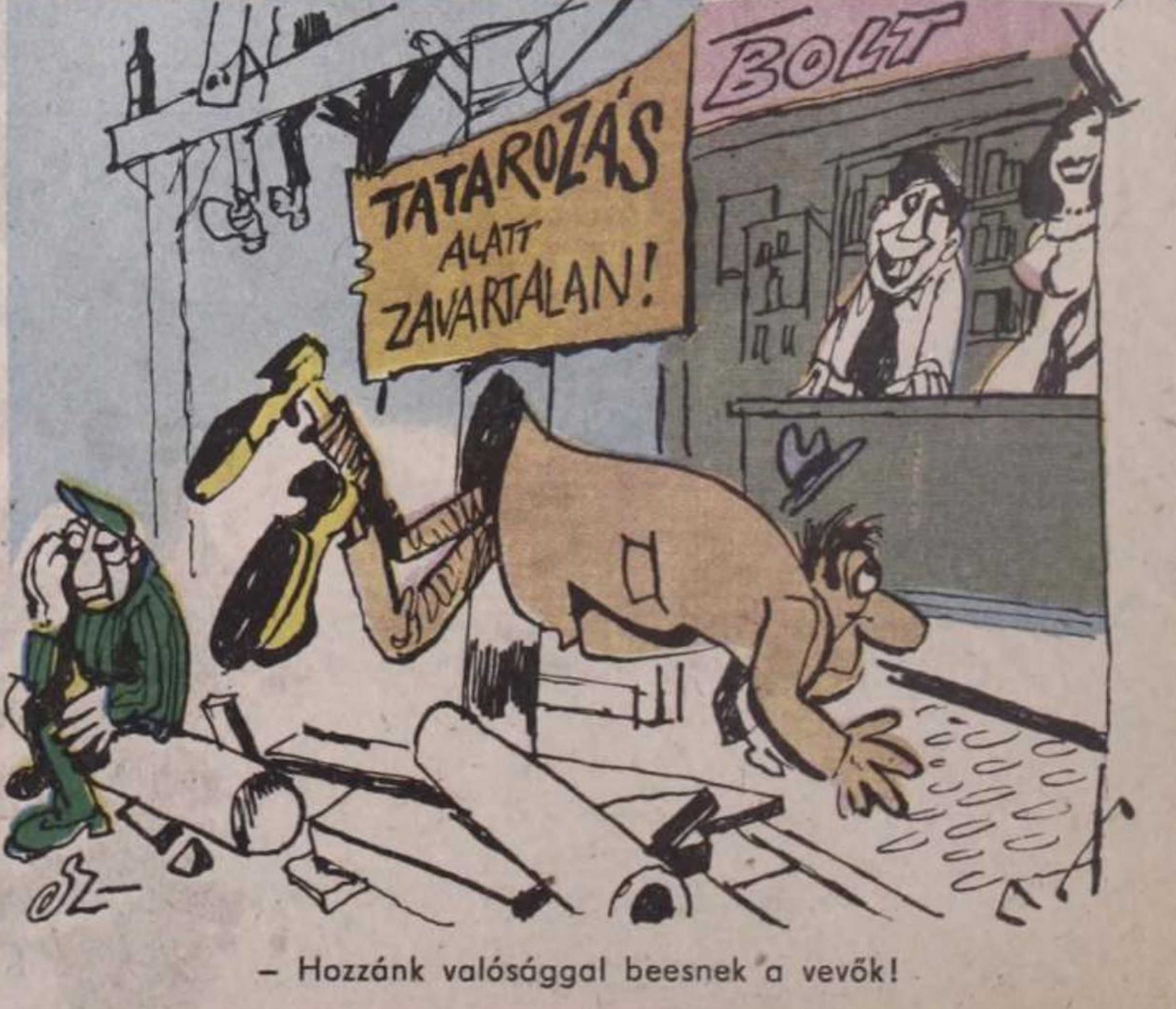

– Hozzánk valósággal beesnek a vevők!

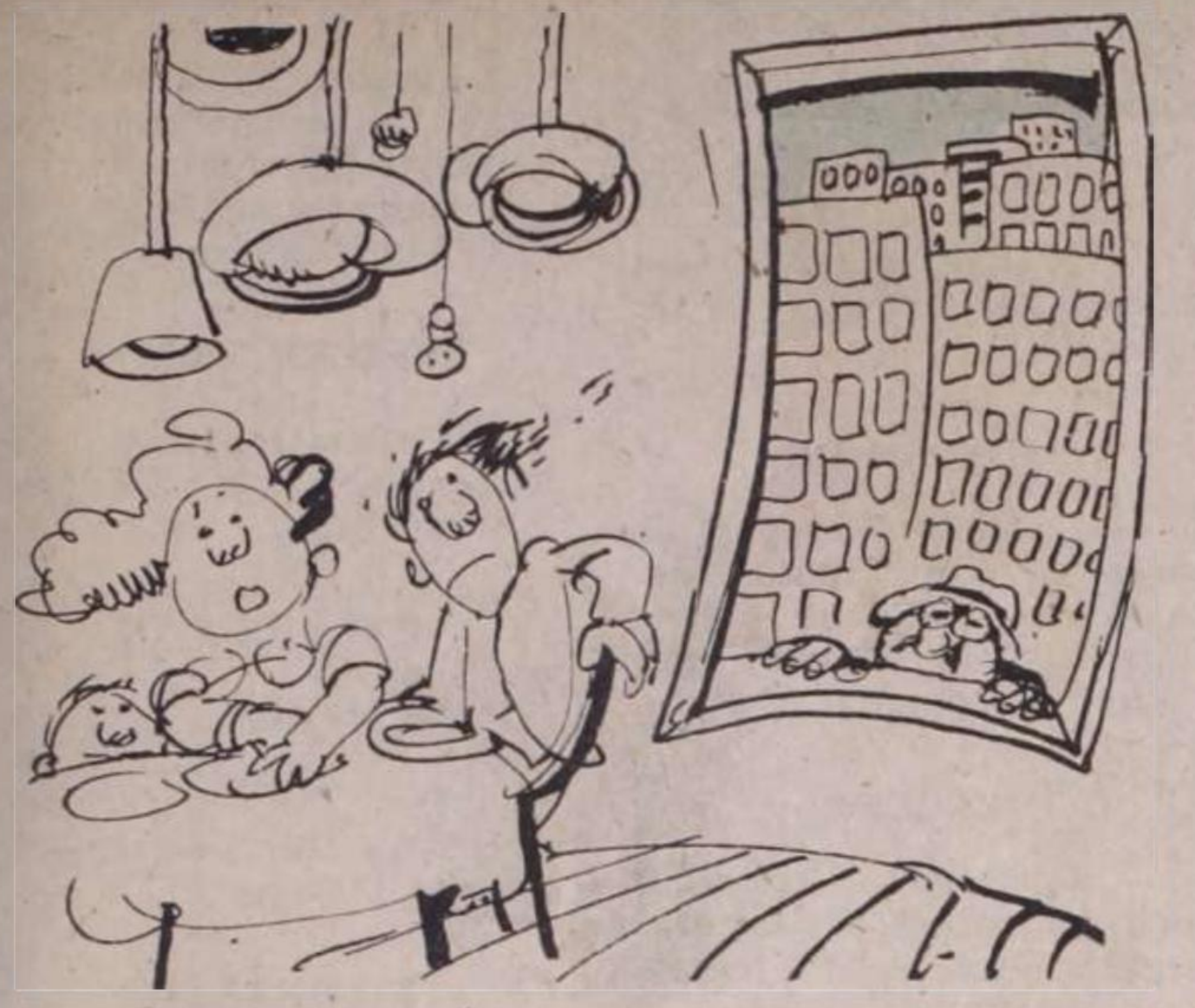

– Szegény ember, időnként végigmássza az ablakokat, nincs senkije ezen a sivár lakótelepen...

DECENTRALIZÁLÁS

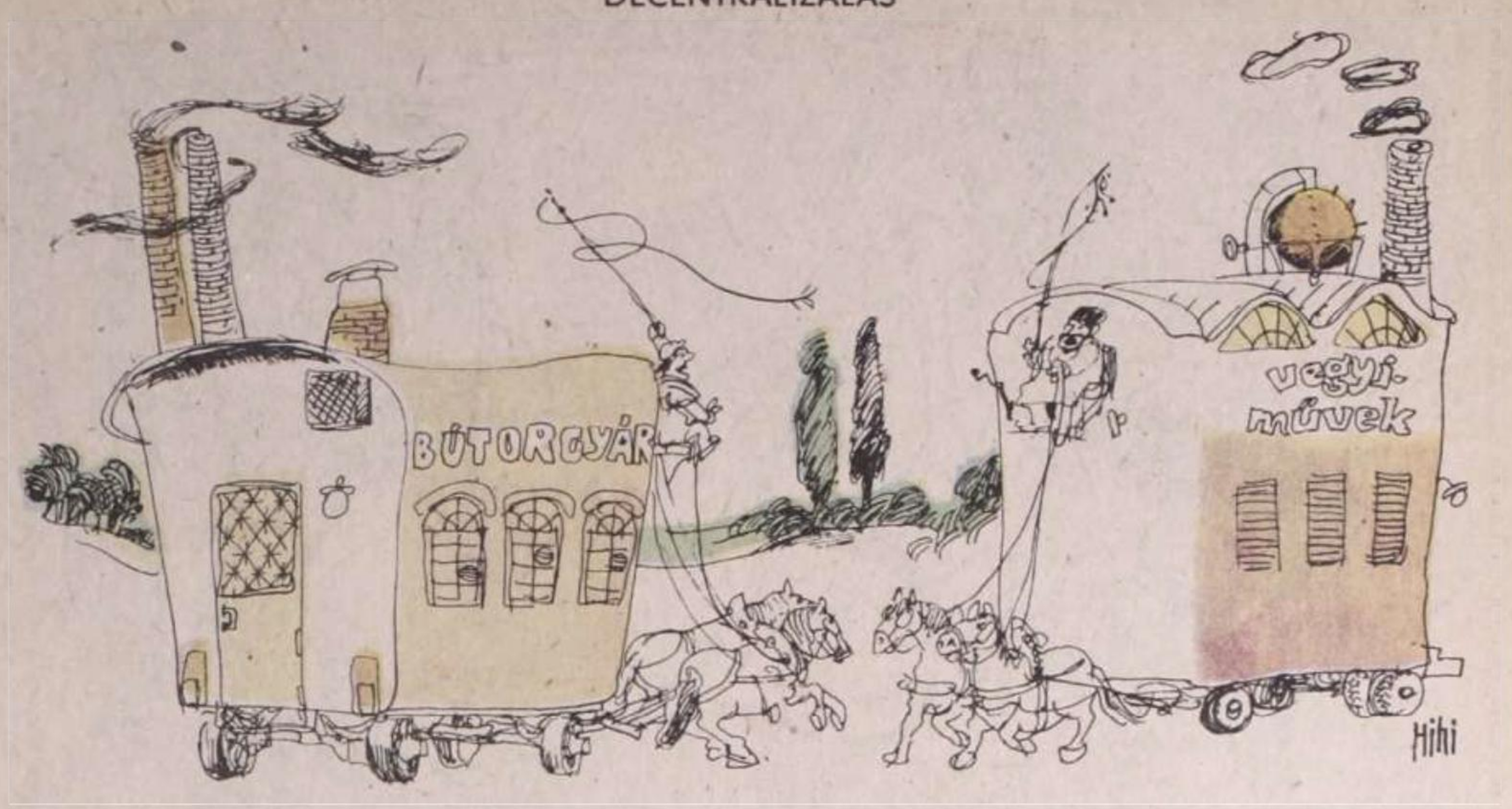

– Mi megyünk a nyersanyag után.
– Mi meg a munkaerő után!

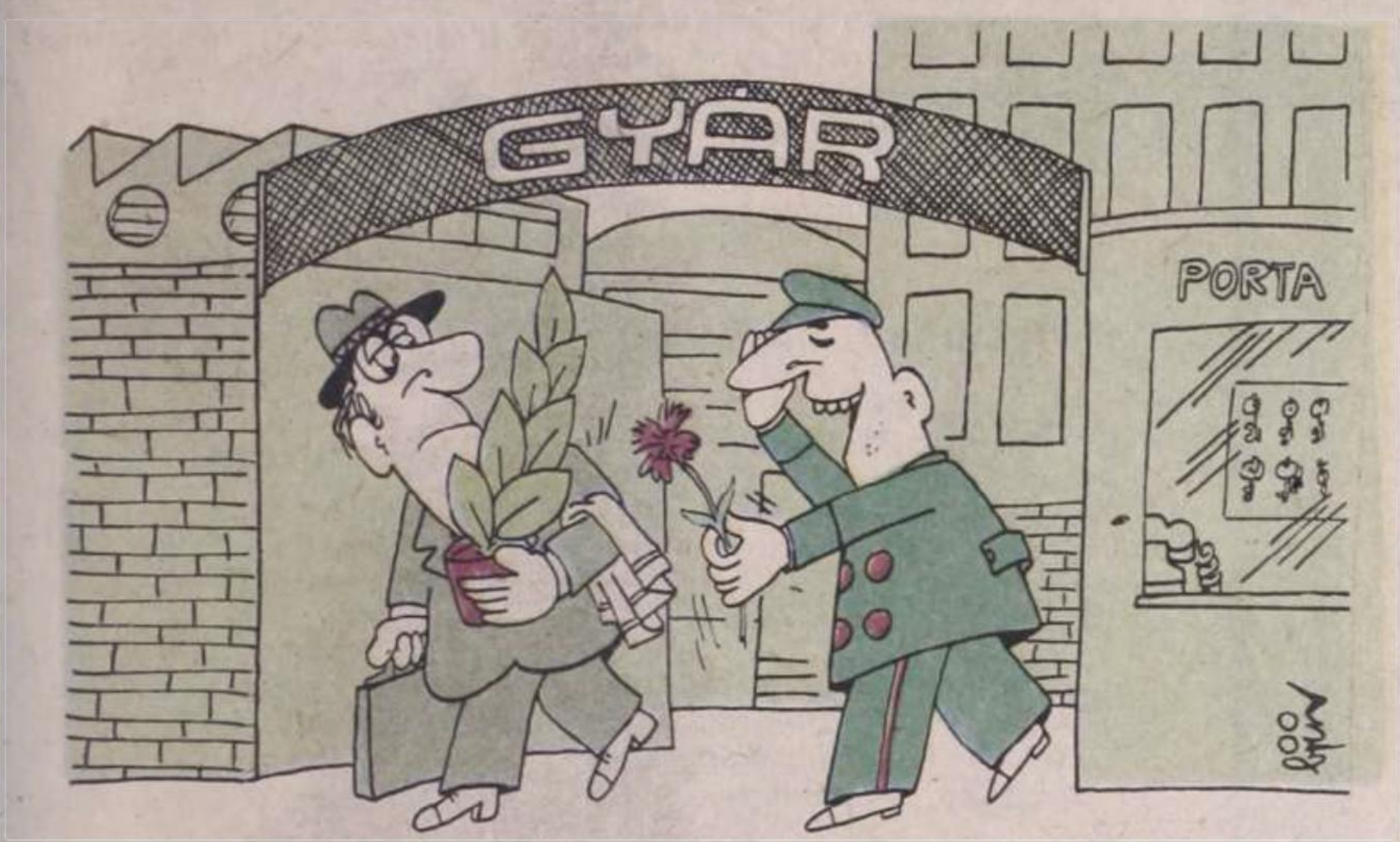

– Egy pillanatra Kovács kartárs! Nyugalomba vonulása alkalmából búcsúzom az üzem vezetősége nevében...

TAVASZI LOMTALANITÁS

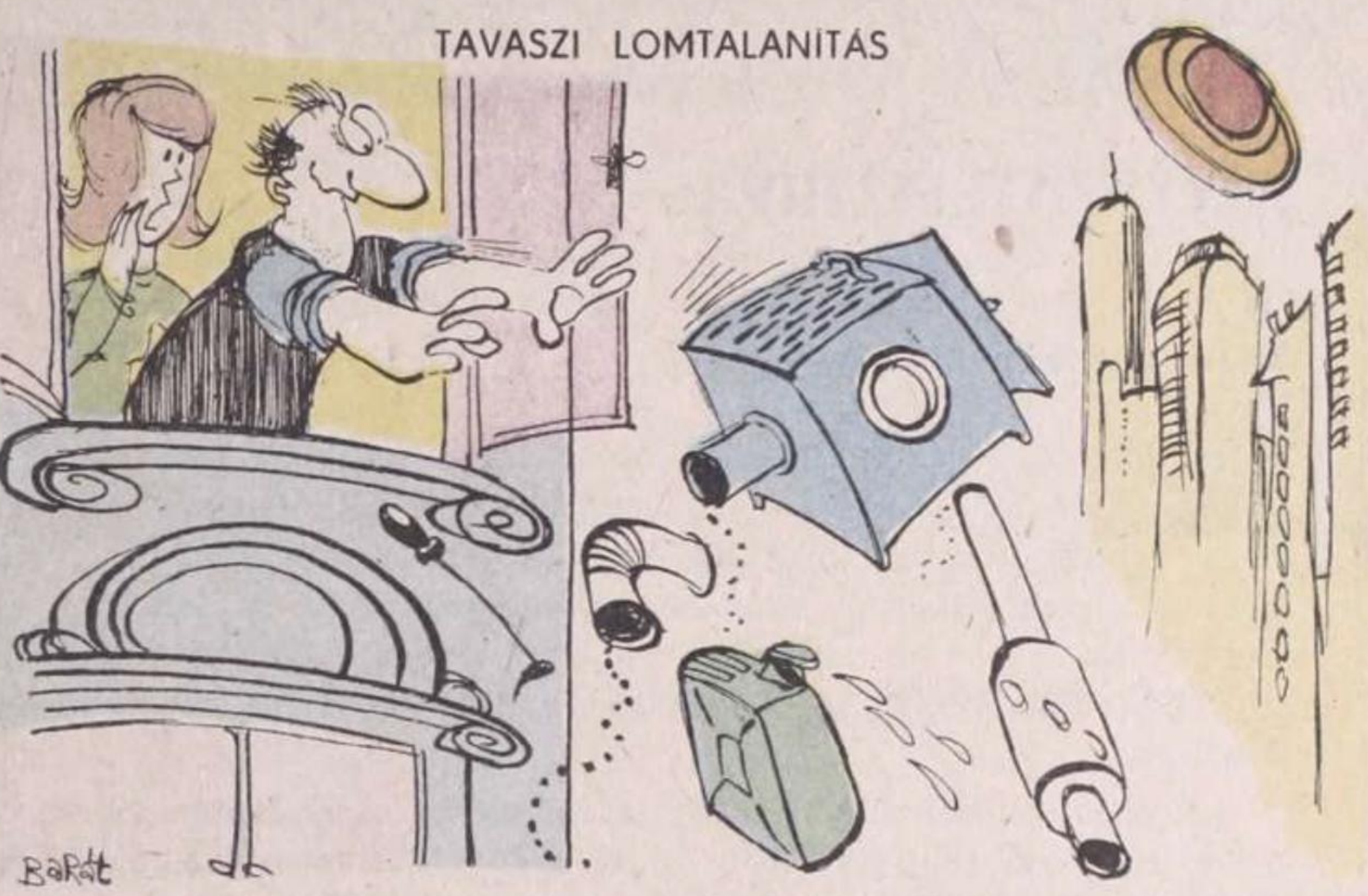

– És ha csökken az olaj világpiaci ára?

A BETEG LÓ

— Kérem a következőt! — mondta a Panasziroda. — Van még valaki?

— Egy beteg ló — szólt a titkárhölgy, aki már rég nem csodálkozott semmin.

— Terelje be — mondta a Panasziroda. — És hozzon egy vödör vizet a reprezentációsból.

A beteg ló panaszos heherészések közepette kocogott a szobába.

— Tessék kérem — intett a Panasziroda. — Üljön le.

— Nem tehetem — mondta a beteg ló. — Ha nem szakadt volna el a lóság tömegeitől, ön is tudhatná, hogy mi képtelenek vagyunk leülni. A lovak állva panaszkodnak.

— Térjünk a tárgyra — mondta a Panasziroda, aki sosem jött tűzbe, vagy zavarba. — Hol szorít a patkó?

A beteg ló az állatorvosok ismert tankönyvét húzta elő a nyeregtáskából. A címlapon egy ló volt látható. Egy módfelett beteg ló, amelyen a kehtől a himpókig minden elképzelhető lónyavalyát látni lehetett sőt, néhányat még az elképzelhetetlenek közül is.

— Itt van, kérem — mondta a beteg ló. — Mi ezt az ábrázolatot sérelmesnek találjuk, mert eltorzítja a valóságot és alkalmas arra, hogy rossz fényben tüntesse fel a beteg lovak széles rétegeit.

— Amennyiben? — kérdezte a Panasziroda és szakítva egy élet szokásával, kezdett lassan elképedni.

— A tájékozatlan szemlélő nézi ezt a képet és hajlamos azt hinni, hogy minden beteg ló ilyen. Holott a beteg lovak túlnyomó többsége példásan neveli gyermekeit, pontosan fizeti a tagdíjat és rendszeresen végez légzőgyakorlatokat.

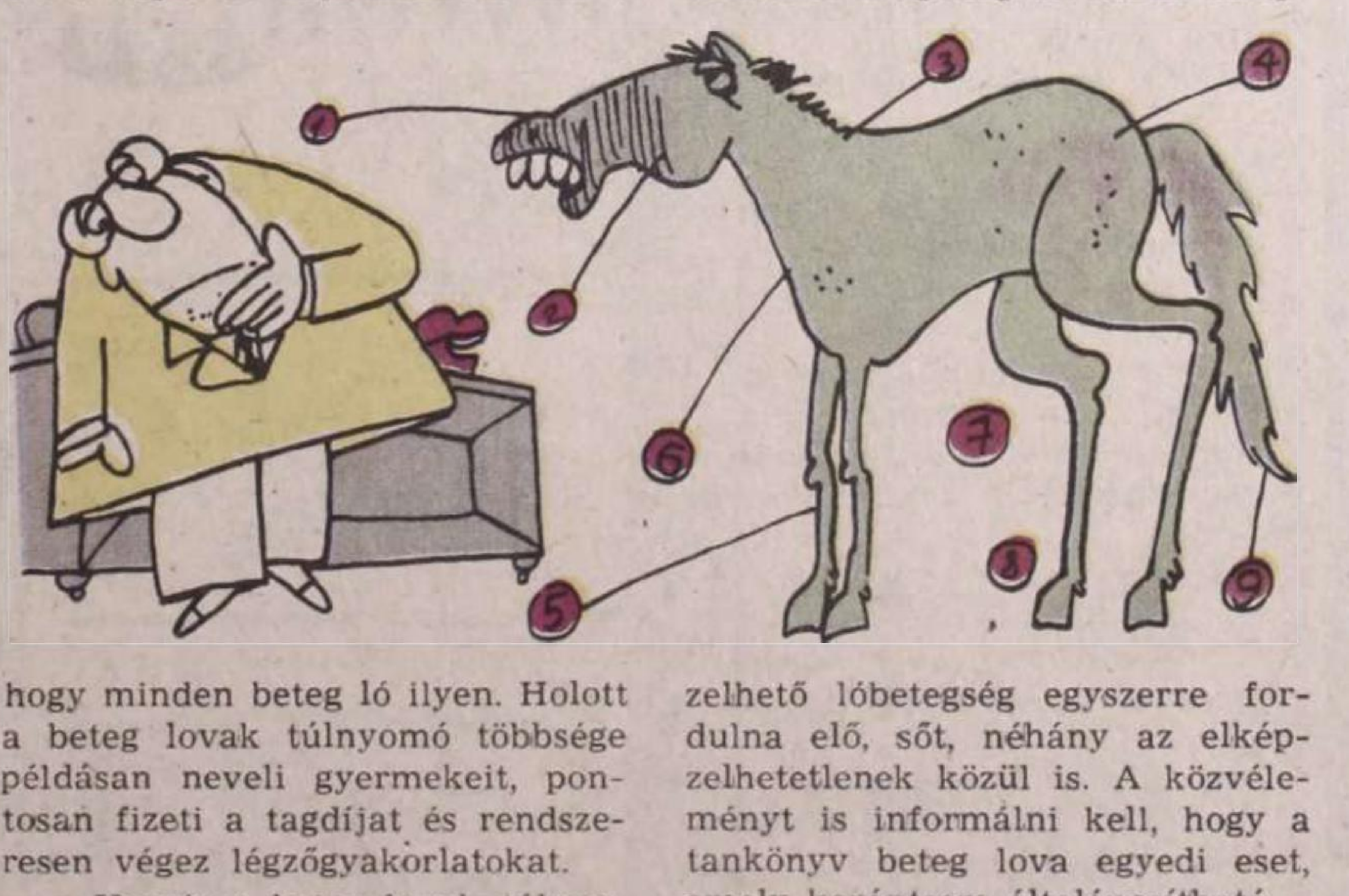

— Vagyis a beteg lovak túlnyomó többsége voltaképpen egészséges ló?

— Megkérem, hogy ne forgassa ki a szavaimat — mondta a beteg ló. — A beteg lovak között ön még véletlenül sem talál egészséges lovat, hiszen ez táppénzcsalás volna. A beteg lovak mindegyike beteg ló, csak persze nem ennyire. Egyikünk, teszem azt, egy kissé kehes, de attól a szőrzete fényes és a tekintete élénk. Másikunk talán egy cseppet himpókos, de ettől eltekintve lehelete üde és az arcbőre rózsás. Olyat azonban keresve sem talál köztünk, akinél a kehtől a himpókig az összes elképzelhető lóbetegség egyszerre fordulna elő, sőt, néhány az elképzelhetetlenek közül is. A közvéleményt is informálni kell, hogy a tankönyv beteg lova egyedi eset, amely korántsem általánosítható.

A Panasziroda intézkedett és másnap az összes lapban a következő kommüniké látott napvilágot:

„Alulírottak közöljük, hogy nem vagyunk azonosak a tankönyv címlapján látható Mr. Betegh Low-val, cselekedeteiért, kijelentéseiért, gondolataiért semmiféle felelősséget nem vállalunk. Mr. Betegh Low szélsőségesen individualista egyén, akin a kehtől a himpókig minden elképzelhető lóbetegség megtalálható, sőt, néhány az elképzelhetetlenek közül is. Ettől mi messzemenőleg elhatároljuk magunkat. A haladó beteg lovak »Nyihaha« érdekközössége."

Néhány napra rá maga Mr. Betegh Low csörtetett a Panaszirodára.

— Tiltakoznom kell — zihálta. — Ez a nyilatkozat egyoldalúan világítja meg az ügyet. Minden szava igaz, ezt nem is vitatom. Kétségtelen, hogy a hibákat fel kell tárni. Na de az eredményekről se feledkezzünk meg, kérem!

— Miért? — mondta a Panasziroda. — Ön speciel miféle eredményekre hivatkozhat?

— Hogyhogy? — sértődött meg az ügyfél. — De kérem, hiszen én vagyok Minden Idők Legbetegebb Lova!

Később meghallgatták Christian Morgenstern szakértői véleményét is, aki annak idején szintén írt egy pár fura versikét lóügyben. A költő fanyar mosollyal csóválgatta a fejét.

— Az eset felettébb valószínűtlen — mondta.

Tévedett.

Peterdi Pál

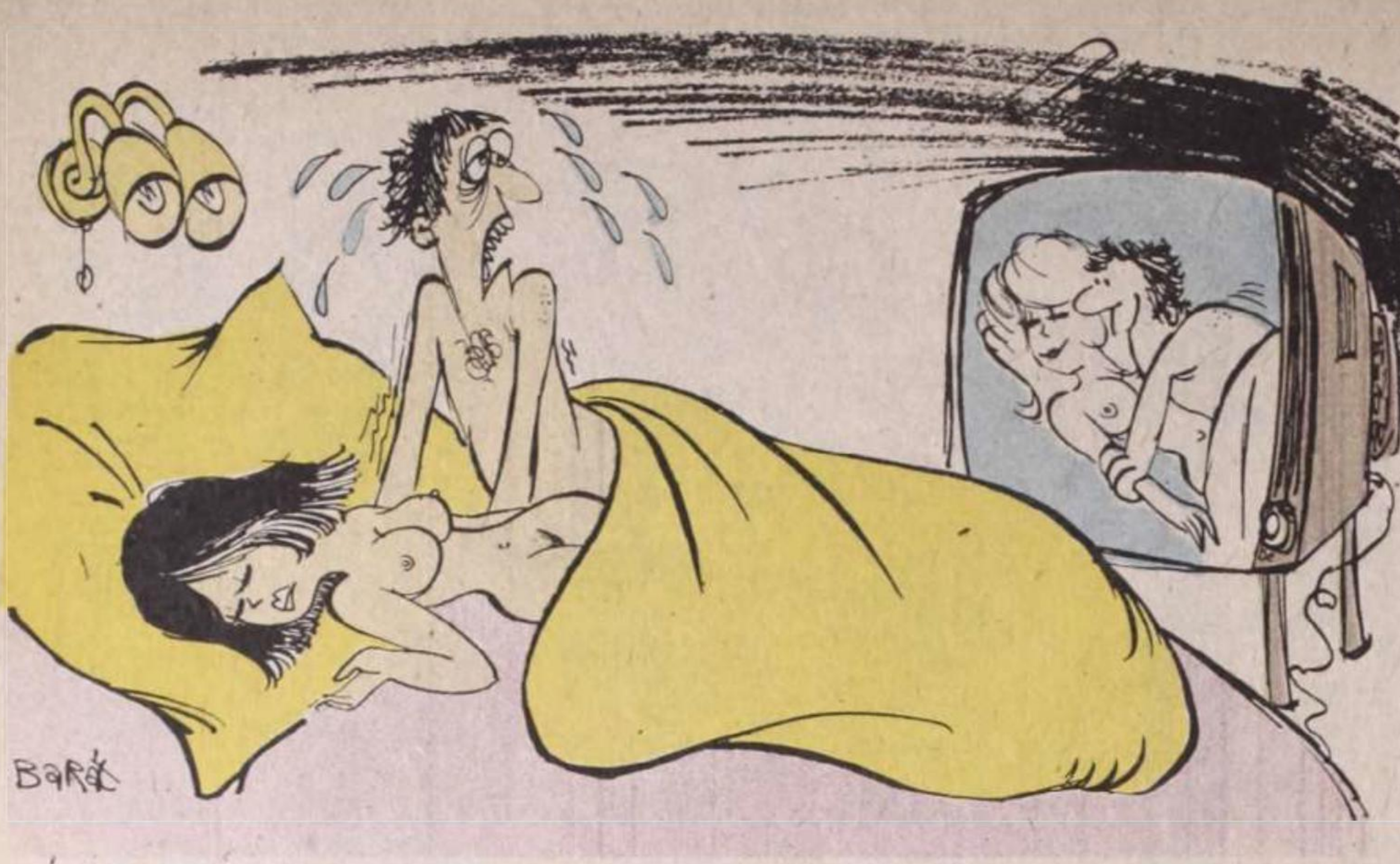

– Ugyan szívem, a filmekben hetekig veszik fel a hosszú ágyjeleneteket.

SZILÁNKOK

ELTARTOTT NŐ

— A barátnőmnek havi kétezer forintot adok a fizetéséből.

KÖZÉPKOR

— *Középkorú vagyok. Ez azért jó, mert fiatalok társaságában fiatalnak, öregek társaságában öregnek vallhatom magam.*

ELŐLEG

— Jövőbeni sikereimre nem kaphatnék egy kis előleget? — kérdezte a frissen bukott színpadi szerző.

KEDVES VENDÉG

— *Nagyon örültünk, hogy meglátogatott bennünket, de elnézést, most már későre jár az idő. Mi már ilyenkor aludni szoktunk.*

— *Aludjanak nyugodtan. Én még maradok egy darabig . . .*

ELBIZAKODOTTSÁG

— Szeretlek.

— Egy ilyen kedves, rokonszenves embert, mint én vagyok, könnyű is szeretni.

SÖTÉT ÜZLET

A Baross téren csencselőktől egy aranyórát vásároltam. Kiderült, hogy nem is arany, sőt nem is óra.

KEZDŐ TURISTA

A kezdő turistát megkérdezték, mi volt a legnagyobb élménye. Így válaszolt:

— Hát az a rengeteg külföldi külföldön . . .

MODERN BÚTOR

— *Vettem egy széket. Esténként remekül elálldogálok mellette.*

ILYEN IS VAN

— Az orvosok már lemondtak rólam, én meg lemondtam az orvosokról, akik csak azért is meggyógyítottak.

VILÁGSZÁM

— *Túl drága a produkciója — mondta a cirkuszigazgató az illuzionistának —, ön minden este eltüntet egy elefántot, ami többet nem kerül elő.*

KÉRÉS

— Legalább addig hadd folytassak egészségtelen életmódot, amíg egészséges vagyok.

LOTTÓ

— *Nincs egy eladó kéttalálatos szelvénye?*

— *Minek az?*

— *A hatóság előtt igazolnom kell, hogy miből élek ilyen nagylábon.*

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY:

KARIKATÚRA-SULI

TIZENEGYEDIK LECKE

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

IFJÚ KARIKATURISTÁK!

Eljött az idő, hogy önálló karikatúrát rajzoljatok. A feladat: az itt közölt példákon okulva olyan vicceket rajzolni, melyeknek lényege, hogy bennük furcsa, szokatlan, vagy éppen képtelen dolgok történnek. A rajzok lehetnek, mint itt, szöveg nélküliek, de lehetnek szövegesek is. A legjobb munkákat a szerző nevével közöljük, honoráljuk és bemutatjuk a LUDAS NAPOK keretében rendezett karikatúra kiállításon.

A több részből álló pályázat győztesei, a legtehetségesebbek, felvételt nyernek a Ludas Klub ősszel induló karikaturista-képző iskoláján.

A Ludas Matyihoz címzett borítékra írjátok rá: Karikatúra-suli.

• KARIKATÚRA-SULI •

A VICCÖTLÉS TITKAIRÓL

Viccötlés nem titok-katlan!
Vicces minden, mely szokatlan.
Ahol fejreáll az arány
s óriást játszik a parány.

Macskát idomít az egér . . .
Szokatlan. Egy rajzot megér.
Elhervad a margaréta . . .
De fogkefe? Marha tréfa.

Bunyós bámul gonddal tele,
szokatlan az ellenfele.
Hat kéz esik kilenc dobnak,
nem szeretném szomszédomnak!

Aki okos, abból tanul:
mi történik szokatlanul.
Ezt figyeld meg, ez a kezdet,
nem kell hozzá értekezlet.

Megrajzolva e jelenség
Kész vicc, képes képtelenség!
Nézd meg jól és törd a fejed,
találj ki és rajzolj ilyet!

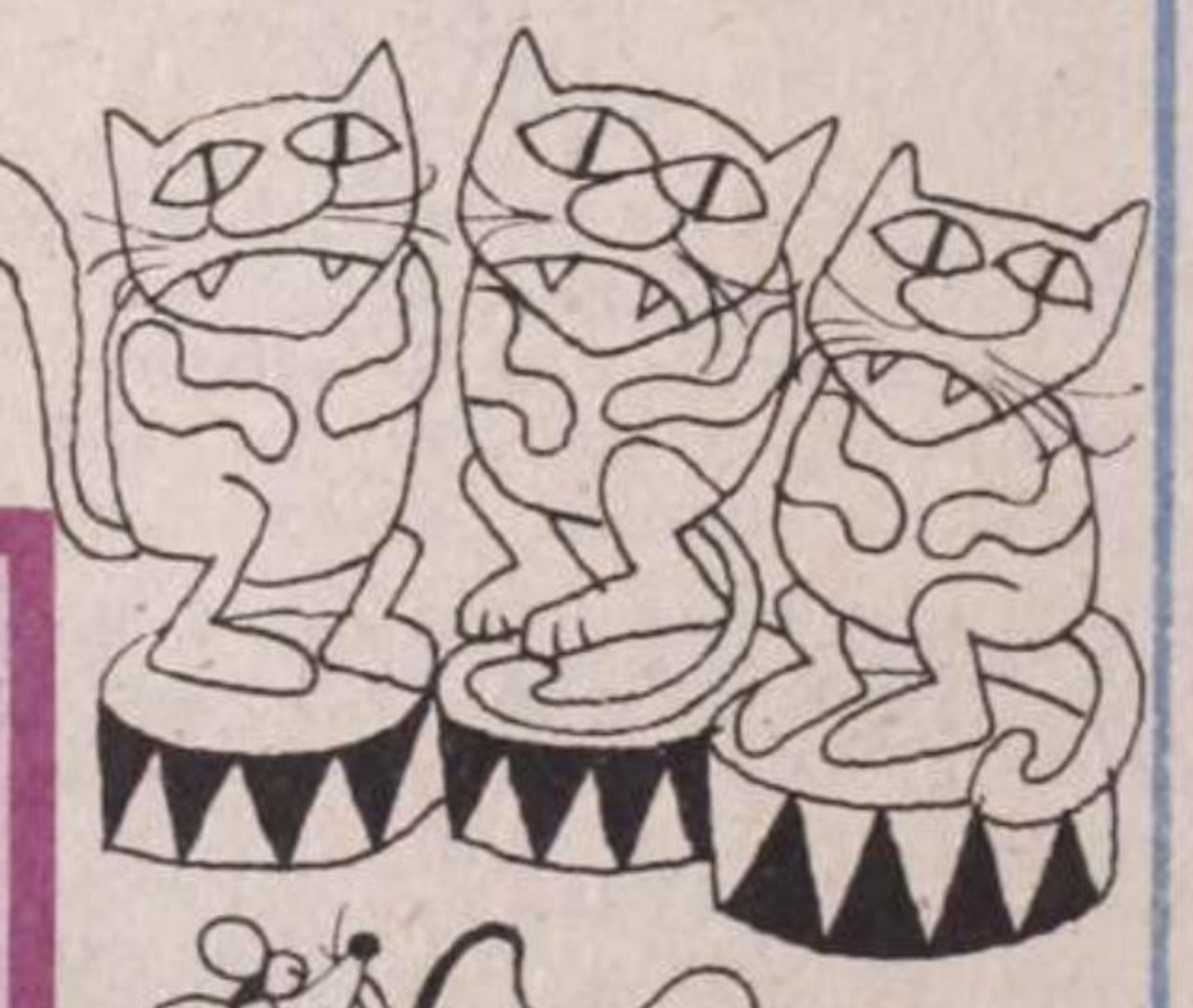

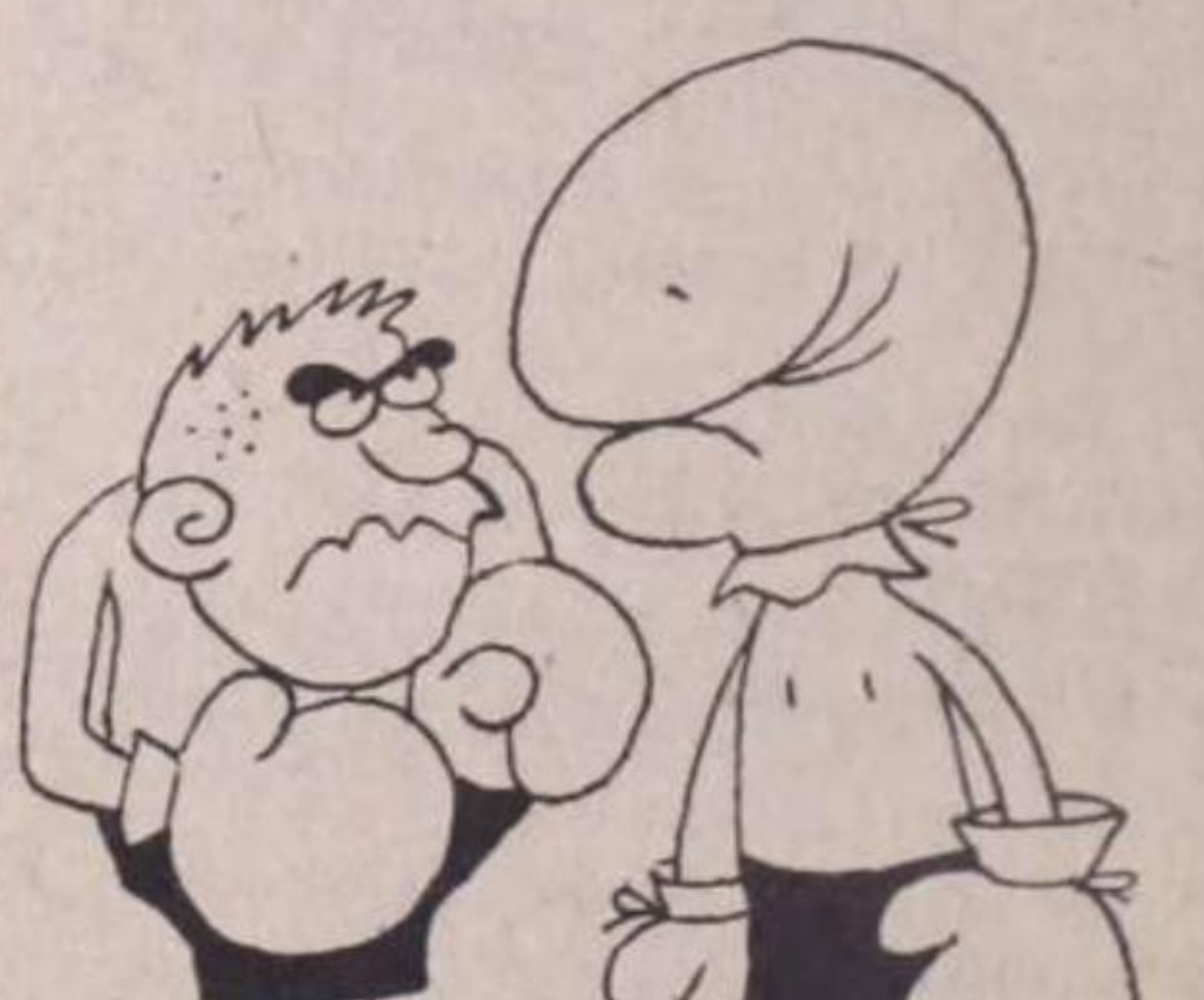

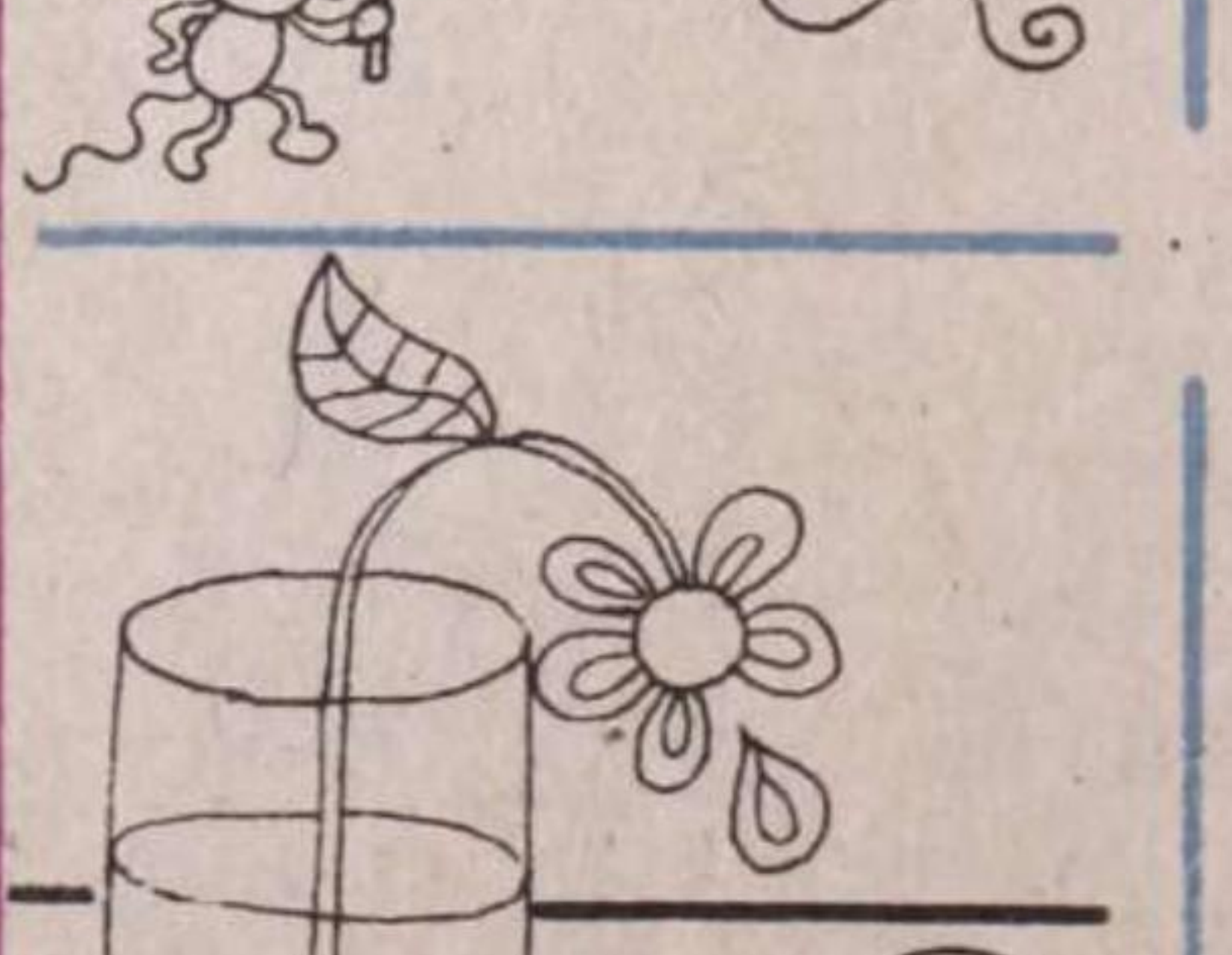

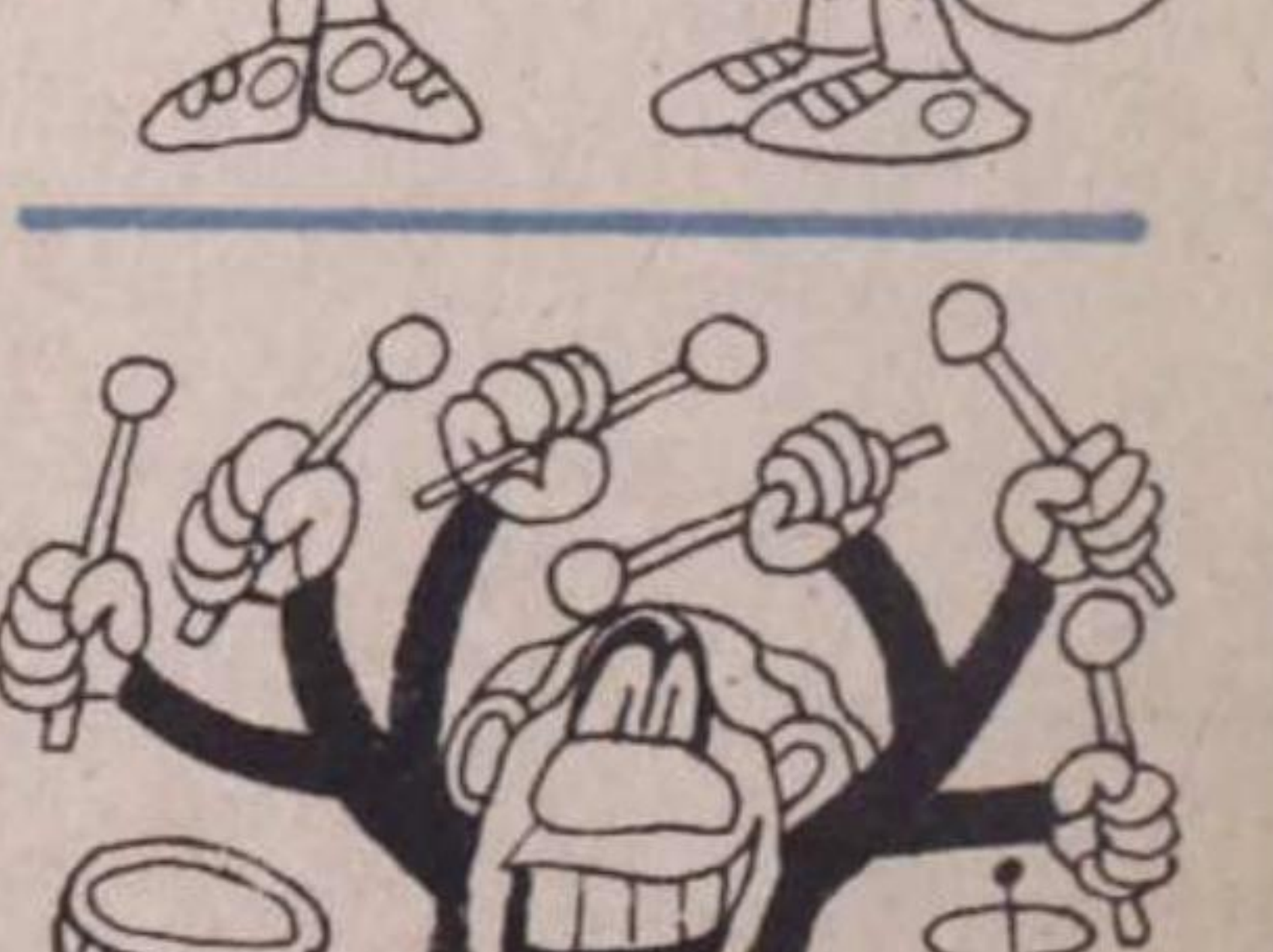

• KARIKATÚRA-SULI • KARIKATÚRA-SULI • KARIKATÚRA-SULI •

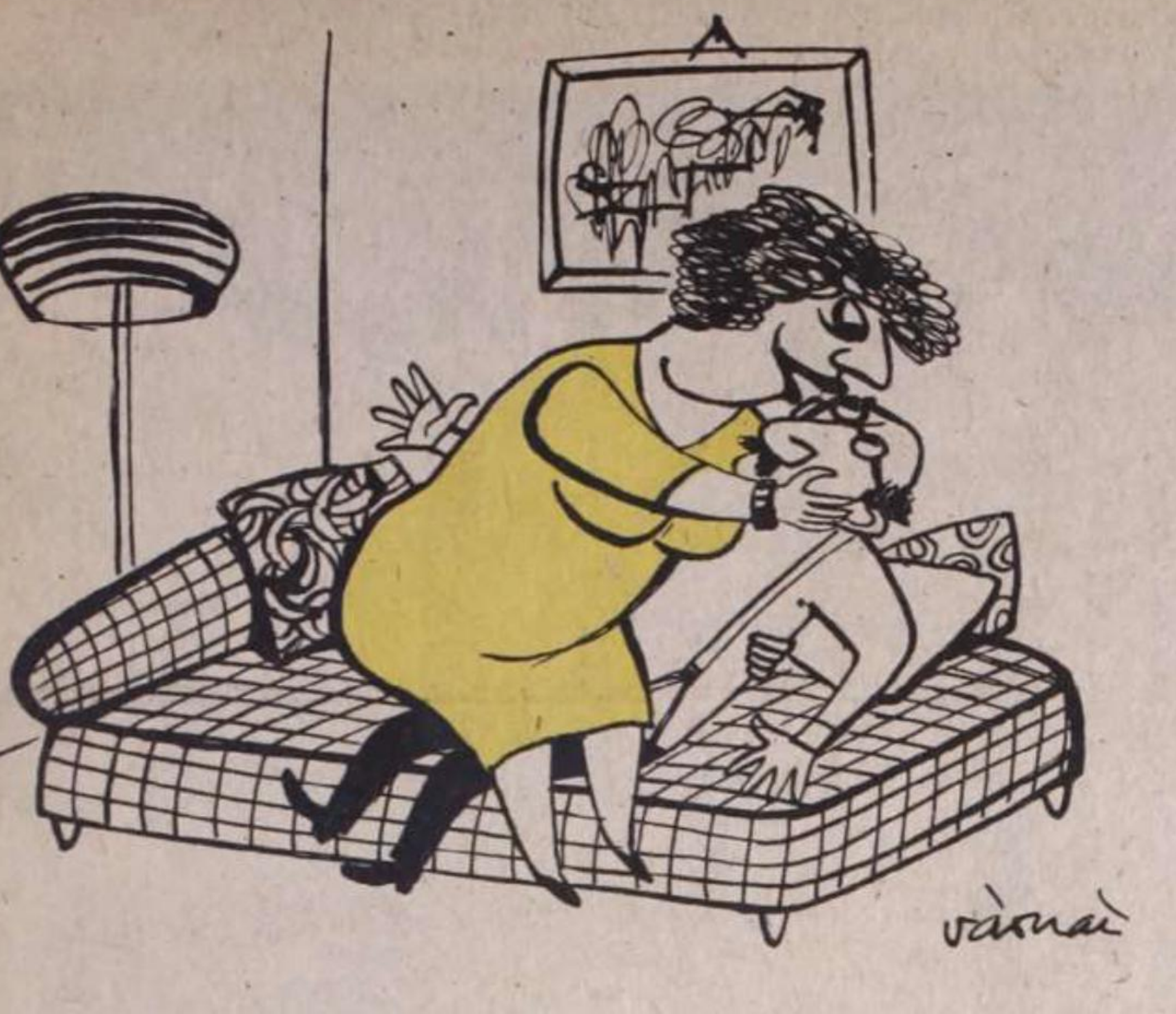

– Ugye te is érzed, hogy tavasz van?

„ADD A NEVED A MUNKÁDHOZ"

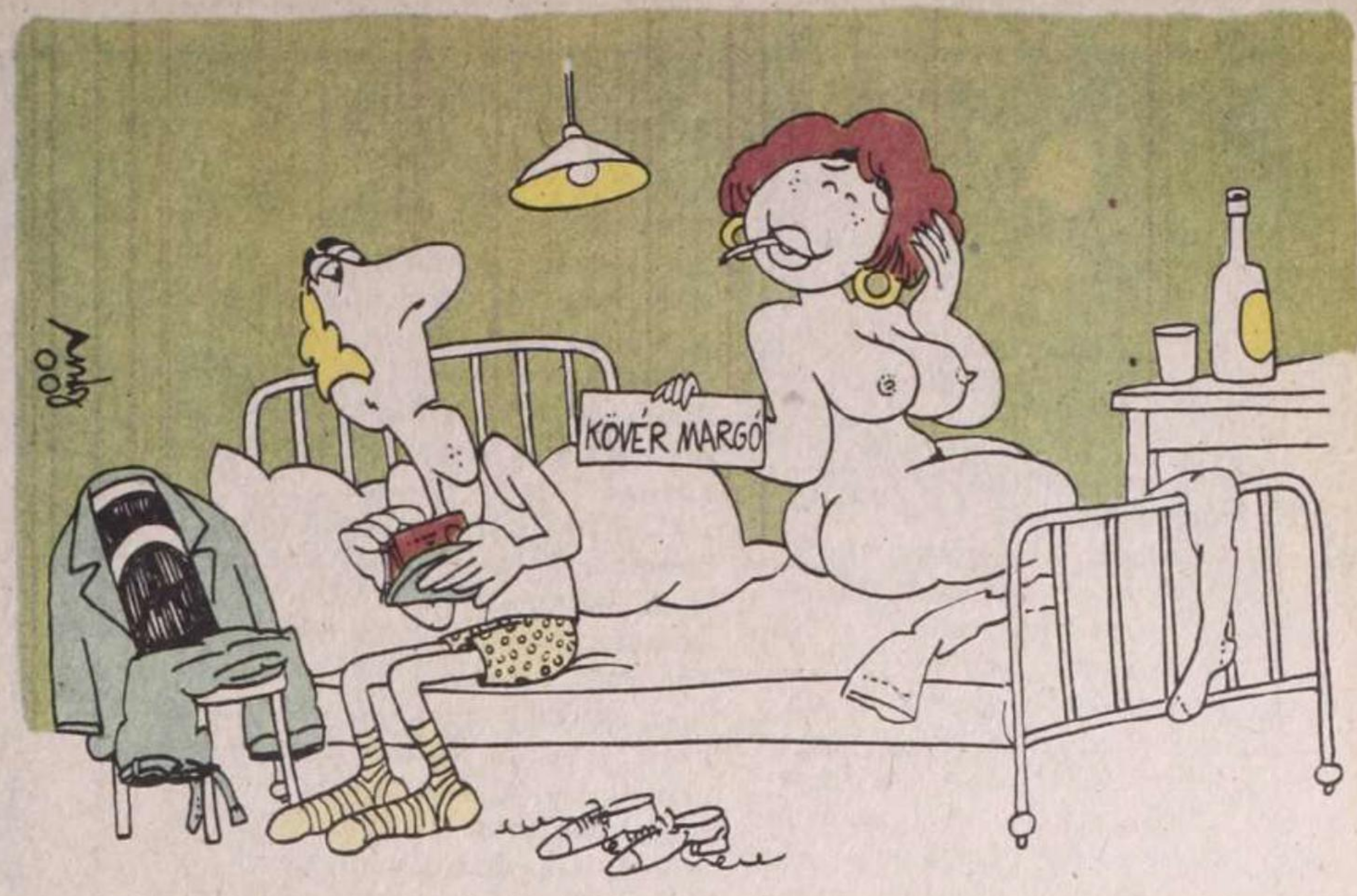

VIGALMI NEGYED

Nekem nagyon tetszik az ötlet, hogy a budai Margit utca, Apostol utca és Mecset utca által határolt részen hozzunk létre szórakoztató centrumot, egy úgynevezett vigalmi negyedet. Mert ha Londonban van egy Soho, Párizsban egy Montmartre, Bécsben egy Grinzing, akkor Budapesten is kell egy negyed, ahol a borozó, a söröző, a bár, a Margit, az Apostol és a Mecset egymás hegyén-hátán található.

Az ötletet azért is támogatom, minthogy Budapest nem lehet úgy világváros, ha egy eldugott fővárosi utcában csupán négy borozó van, ha a Belvárosban csupán minden második utcasarkon áll söröző, és ha a pesti éjszakában csupán ezer szórakozóhelyen költheti el az ember az ezreseit. És micsoda maradi szemlélet, hogy Budapestet csak vásárvárosnak, fürdővárosnak, meg szülővárosnak titulálják, ahelyett, hogy borváros és vígváros lenne, s a margitszigeti szökőkútból éjjel-nappal piros, fehér, zöld színű bor folyna.

A nagyszerű ötlet további előnye, hogy szakmai előadásokat, tudományos konferenciákat is rendezhetnének a vigalmi negyedben, így a kiskocsmákból kiskocsmákba forduló magyarok nótázgatása mellett a konferenciákon részt vevő külföldiek nemzeti dalai és vidám kurjongatásai is színesítenék a környék csendjét. És milyen csodálatos dolog lenne, hogy a vigalmi negyedbe tévedőknek sohasem kellene hazamenniük, mert az orosz, a szerb, a francia, a kínai és az olasz vendéglők ételeit megízlelve, s az abasári, a badacsonyi, a csopaki, a debrői, az egri, a móri, a soproni és a tokaji borokat megkóstolva, azt se tudnák, hogy kínaiak vagy franciák, s hogy Abasáron vagy Debrőn laknak.

Ám a kiváló javaslat nem csak a szőlőtőke levére szomjas embereket vonzaná a negyedbe, de a tőkére éhes osztrák, nyugatnémet, japán és svéd vállalkozókat is, akik nem három gyermek után kapnának lakást a tanácstól, hanem akkor, ha biztosítják a békacombot, a borjúlábat, a nyúlgerincet és a szarvasgombát a környéken.

Azok a vigalmi negyedben lakó konzervatív polgártársak pedig, akik nem akarnak vigadni a Margit utcában, elköltöznek Nagytéténybe, akik nem akarnak békacombot enni az Apostol utcában, elköltöznek Kőbányára, akik nem akarnak vérkeringést serkentő borgőzt beengedni az ablakon, elköltöznek Kelenföldre.

Csakhogy a világraszóló ötlet megvalósítása nem állhat meg a kezdeti lépéseknél, mivel igenis, minden kerületnek ki kell harcolnia, hogy ne csak óvodát, iskolát és járdát építsenek náluk, hanem vígalmi negyedet is, mert hogy veszi ki az magát, ha az egyik kerületnek osztrák sör, skót whisky, japán kakas és svéd gomba, a másiknak pedig csak tehéntúró?!

Én nagyon bízom abban, hogy ez a harc nem lesz eredménytelen, az illetékesek belátják, hogy milyen nagy szükség van a szórakoztató centrumokra, a vigalmi negyedekre, hiszen az emberek ma még igen nehezen tudják elkölteni az utolsó fillérjeiket Budapesten.

És tessék csak elképzelni, hogy milyen remek lesz, ha megállít engem az utcán egy ember, és azt kérdezi:

— Bocsánat, nem tudná megmondani véletlenül, hogy merrefelé lakom!?

— De igen — felelem én. — Menjen az első borozóig, utána forduljon be a sörözőbe, majd balra a cukrászdába, jobbra a kávéházba, kicsit előre a bisztróba, ott a presszón és a föld alatti discón keresztül az éjszakai bárba, az olasz étteremből a kínai mulatóba, aztán a solti poharazóból a francia vendéglőn át a spanyol falatozóba . . .

Így aztán igazán könnyen hazatalálhat, de ha nem, akkor is vidám lesz!

Tormai László

KAIRÓI SZEMORVOS

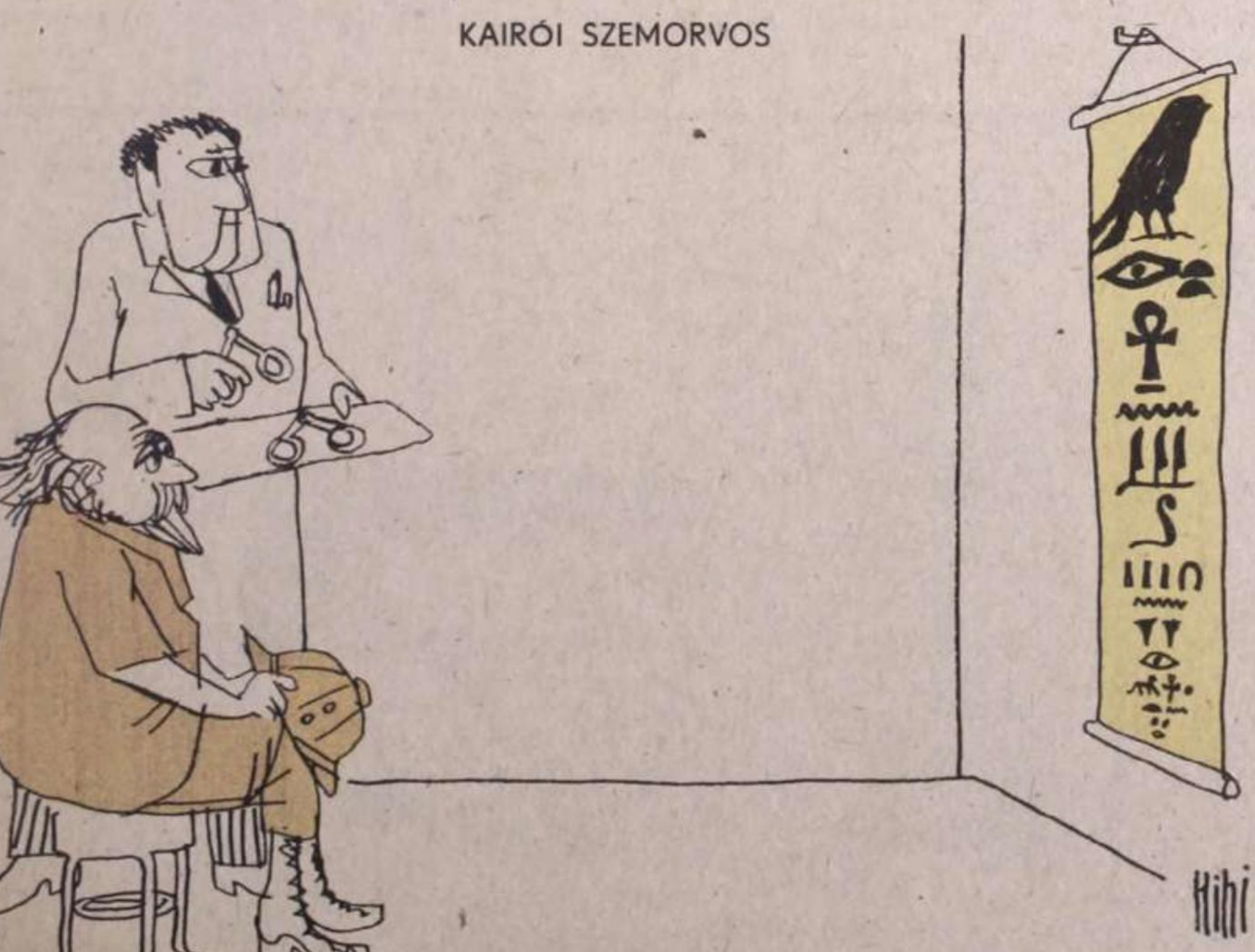

IFJÚSÁGVÉDELEM

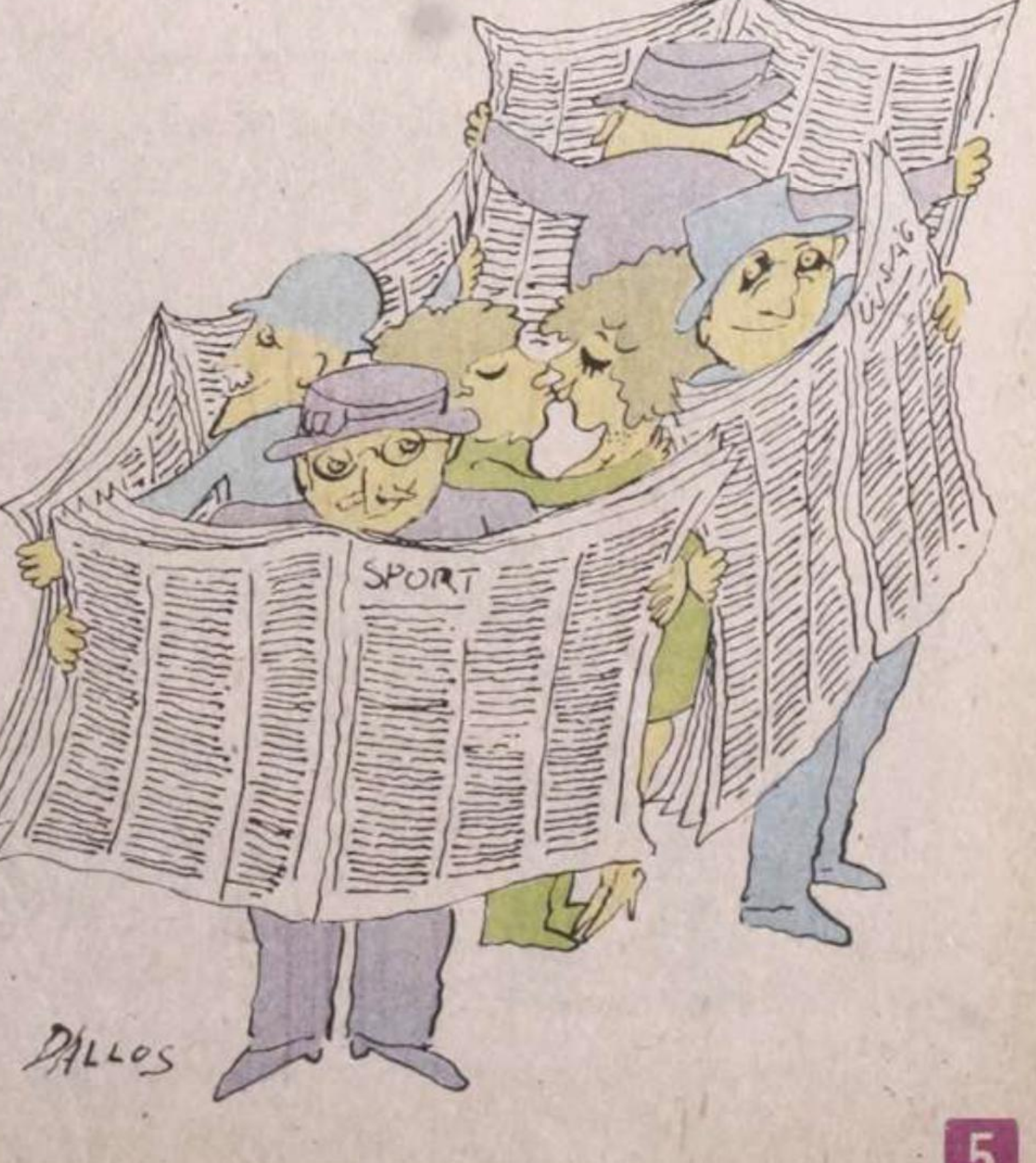

Ülök a tévé előtt...

Ülök a tévé előtt, s azon tűnődöm, hogy mért pikkel rám a műsorszerkesztőség? Honnan tudták meg, hogy nekem furcsa természetem van: legkésőbb este tizenegy órakor nyugovóra kell térnem, ha reggelig nyugodtan akarok aludni. Ha éjfélig virrasztok, még altatóval is csak forgolódom hajnalig, ezért aztán legjobb műsoraikat a késő esti órákban kezdik el.

Persze nekem is lehetett volna annyi eszem, hogy a híradó harmadik kiadása után felkelek és aludni megyek. De Mr. Majestyk tőrbe csalt. Olvastam a műsorújságban, hogy Charles Bronson, kedvenceim egyike egy coloradói dinnyetermelőt fog játszani benne, aki szembe kerül a maffiával. Sejthettem volna előre, hogy legalábbis éjfél lesz, mire ez a szikár filmcsillag legyőzi az ellenségeit. Megér ez nekem egy álmatlan éjszakát? Nem. Okosabban teszem, ha aludni megyek.

Ülök a tévé előtt, mert már mindjárt a film elején — gondoltam, belekóstolok egy pár percre — szóval mindjárt az elején pompás verekedés van a képernyőn. A dinnyetermelés amúgy nem érdekelne, de a verekedés nagyon izgalmas, igaz, hogy máris álmos vagyok, egy-egy puskalövésre felrezzenek mégis, na de most már elég, menjünk aludni.

Ülök a tévé előtt, majdnem leragad a szemem, mégis nézem ennek a derék dinnyetermelőnek az igazságos harcát. De mért nem kezdhette el már nyolc órakor? Vagy — mondjuk — fél kilenckor. Nem, nem fogom kibírni éjfélig. Gyerünk aludni.

Ülök a tévé előtt, holott ha tíz perccel ezelőtt lefeküdtem volna, már aludnék édesdeden. Miközben a maffia ármányait nézem, arra gondolok, hogy a paplanom alatt most fordulnék először jobbra, hogy aztán szokásom szerint balra, majd újra jobbra fordulva elaludnék. Igen ám, de a képernyőn megint verekednek. Már alig tudom nyitva tartani a szememet, de ezt még megvárom. Aztán usgyi az ágyba.

Ülök a tévé előtt, mindjárt fél tizenkettő, talán még nem volna késő, ha most felkelnék és aludni mennék. Csakhogy nagy autós hajsza van a képernyőn és semmit sem szeretek jobban, mint autós hajszát nézni. Igaz, nagyon álmos vagyok, sejtelmem sincs róla, hogy tulajdonképpen kicsoda kerget kicsodát, sőt őszintén bevallva, azt sem tudom, hogy aki a másikat kergeti, mért kergeti, most már vagy egy negyedórája kizárólag arra gondolok, hogy reggelig virrasztani fogok, de úgy kell nekem, mért nem mentem aludni mindjárt a híradó harmadik kiadása után? Most már néhány perc múlva háromnegyed, de talán még nem késő, gyerünk aludni, bedobok egy Novopant, ha mázlim van, elalszom.

Ülök a tévé előtt. Most már megvárom a végét, lesz, ami lesz. Nem hagyhatom cserben ezt a derék dinnyetermelőt éppen akkor, amikor a legkeservesebb helyzetben van. Charles Bronson se menne aludni, ha azt látná, hogy én verekszem a banditákkal.

Ülök a tévé előtt. Hálistennek vége a filmnek, győzött az igazság, mint azt reméltem. Most már csakugyan itt az ideje nyugovóra térni. Feltápászkodom a fotelból és négykézláb a szobámba vánszorgok, hogy maradék erőmmel aludni térjek. Egy Novopan és **zsupsz az ágyba!**

Reggelig nem aludtam. Forgolódtam, mint egy ventillátor. És próbáltam visszaemlékezni arra, hogy mit is láttam.

A filmet nem tudtam figyelemmel kísérni, mert álmos voltam. Aludni nem tudtam, mert a filmet néztem.

Tabi László

MODERN REMETE

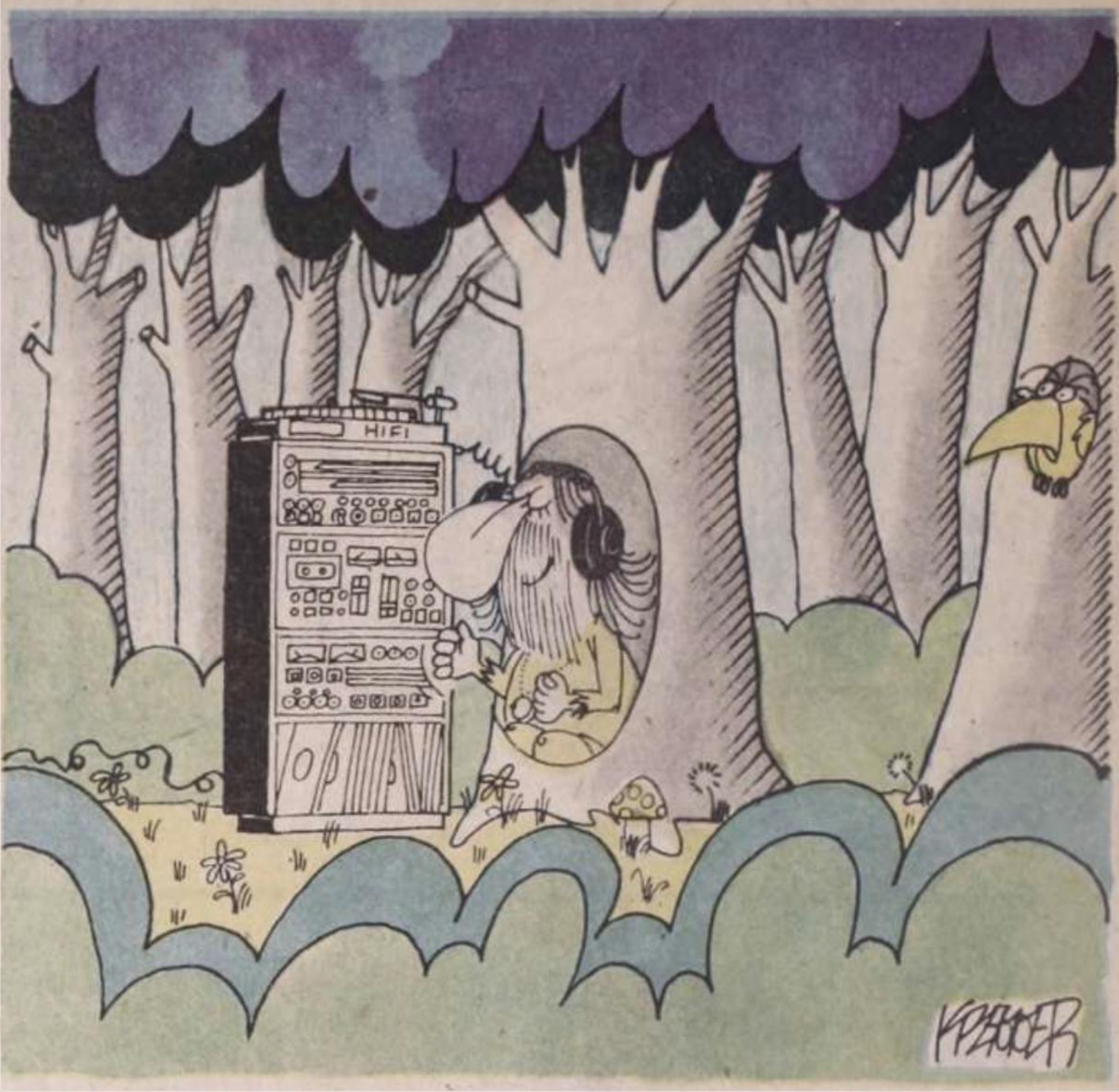

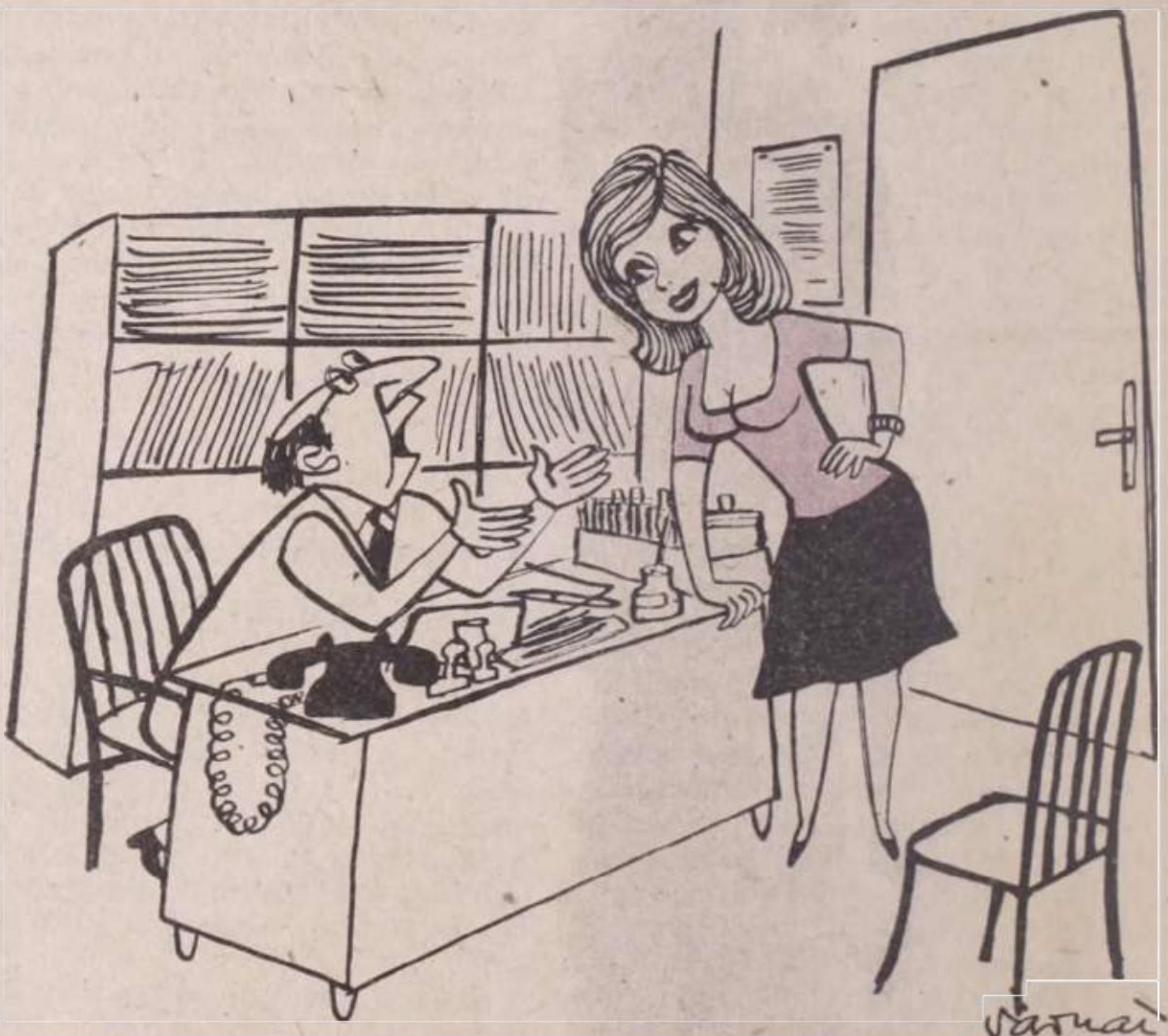

– Ertse meg végre, a Kanári-szigetekre nem adhatok szakszervezeti beutalót...

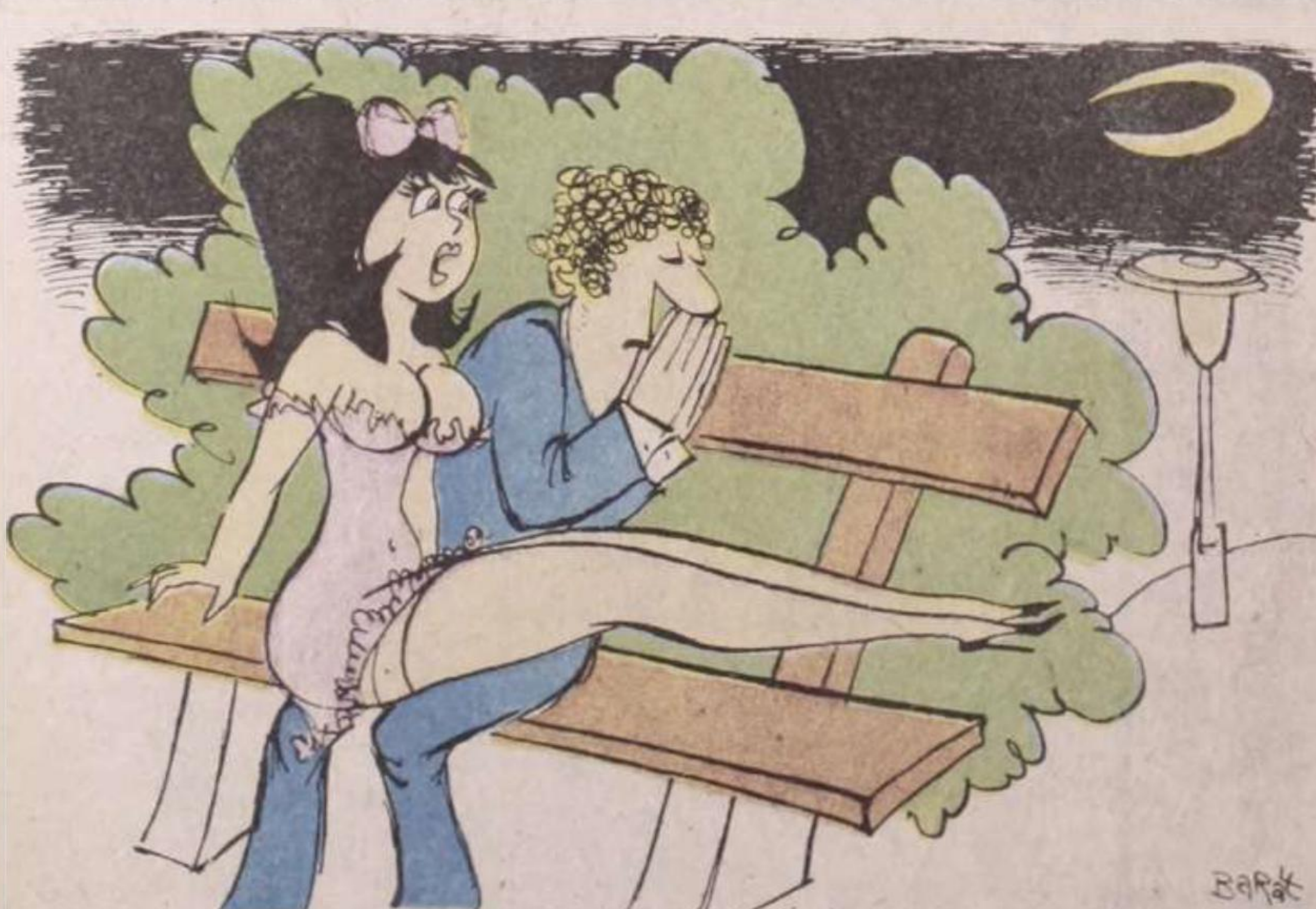

– Nem tudom a tavasz ilyen lehetetlen, vagy csak te?

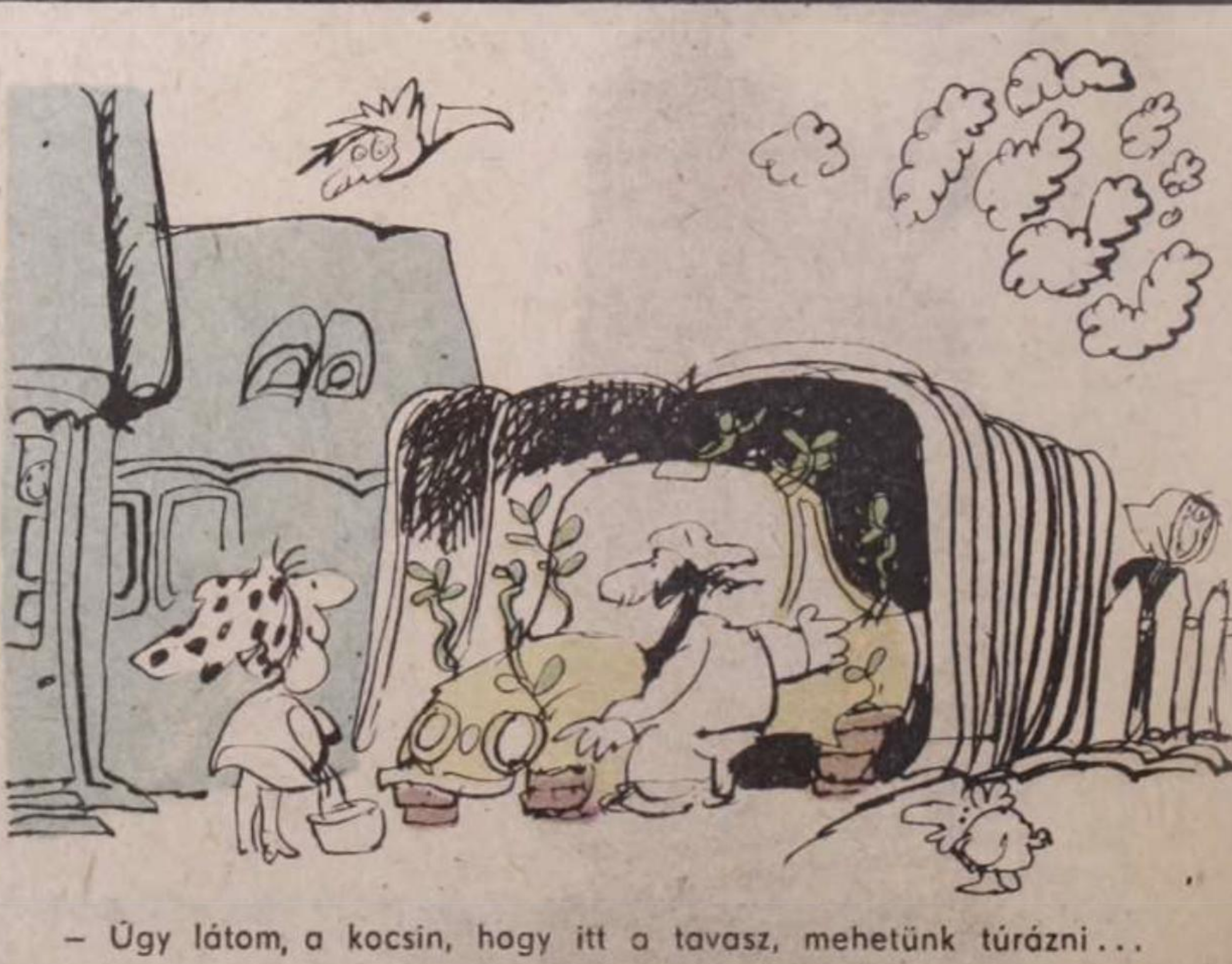

– Úgy látom, a kocsin, hogy itt a tavasz, mehetünk túrázni...

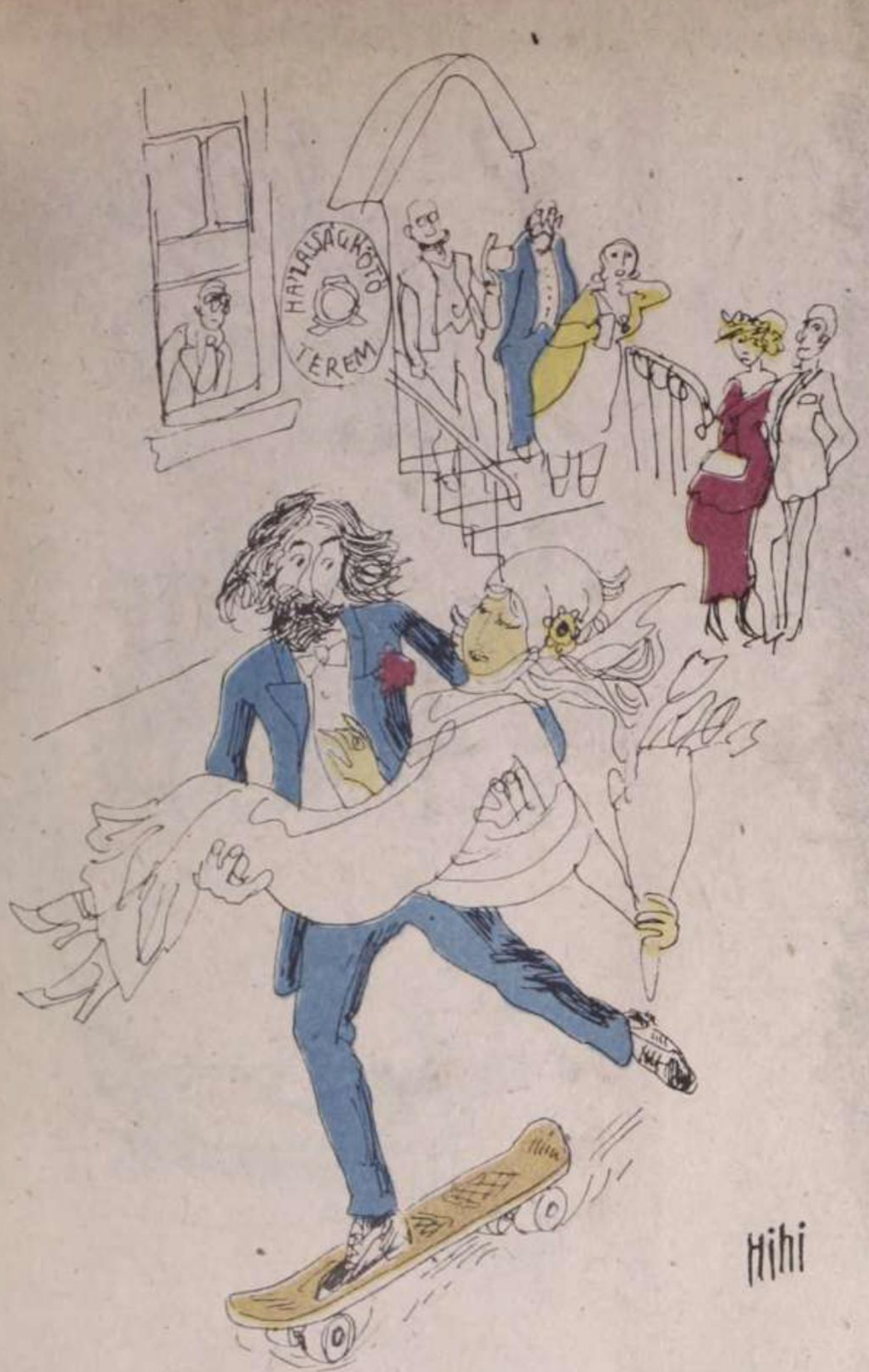

– Egy kicsit össze fogjuk húzni magunkat...

MINDEN NAGYKAPU MELLETT VAN EGY KISKAPU

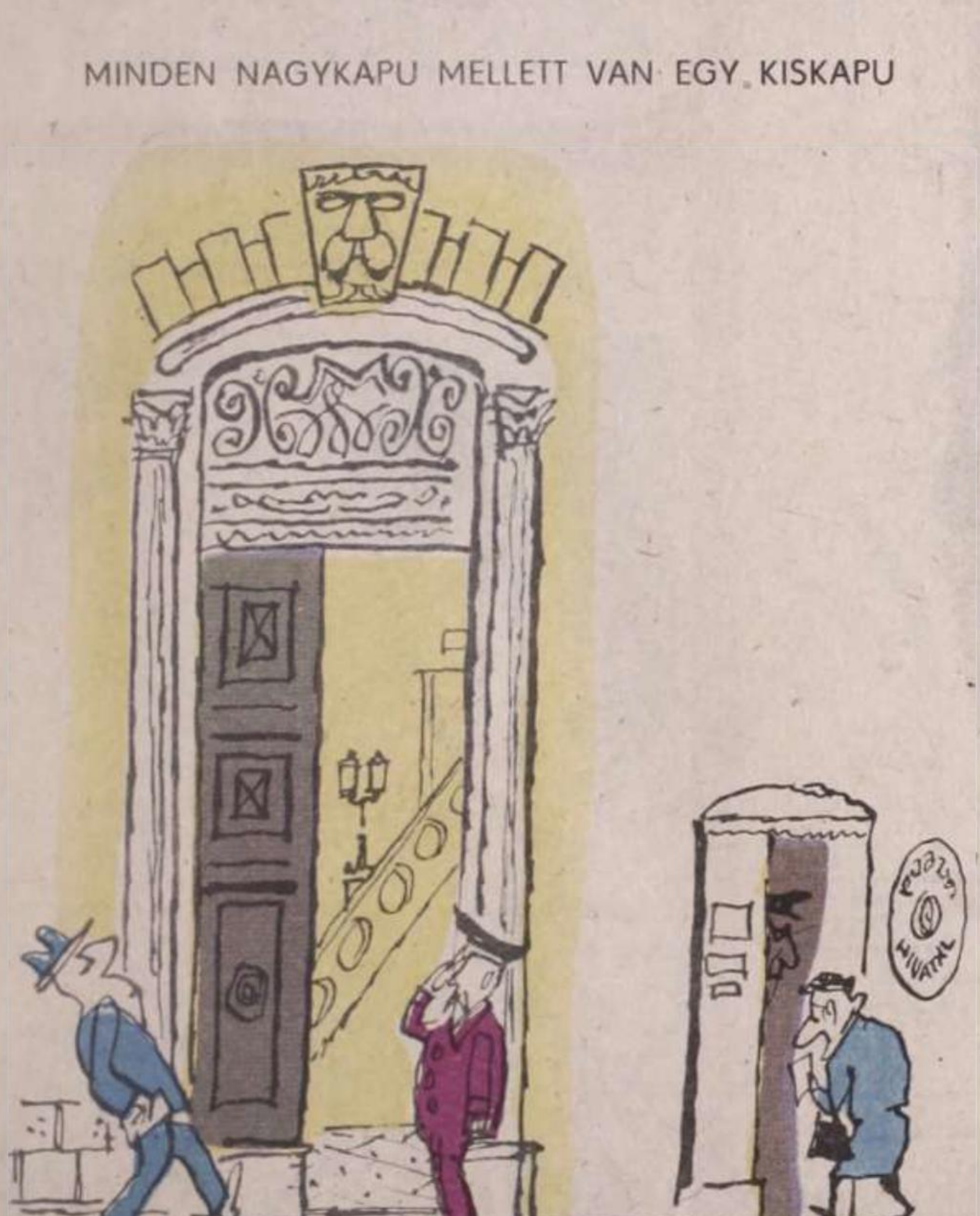

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A kis menyasszony tervezget:

— Ha majd összeházasodunk, veled leszek minden bajban és bánatban.

— De nincs bánatom.

— Azt mondtam, ha majd összeházasodunk...

ALVATANULÁS

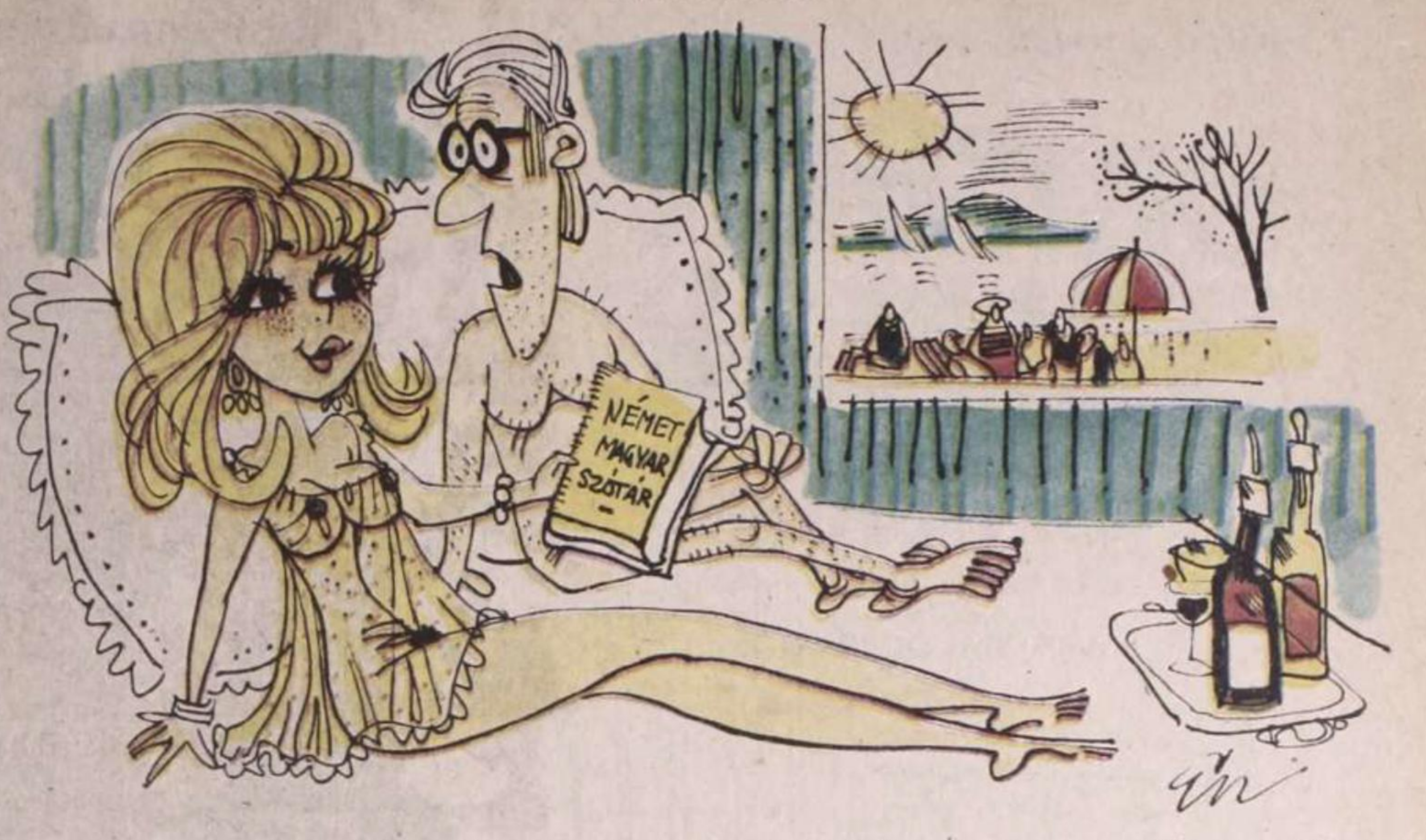

– Többször aludtam együtt ezzel a némettel, és még mindig nem tudok németül!

Versenyegér

Végre ismét nyugodt vagyok, már nem aggódom, az emberiség jövőjéért. Egy kanadai férfi, Rafael Rosello, elűzte a világunk fölé tornyosulni készülő sötét fellegeket: megoldotta az újságpapír hasznosítását, méghozzá nem is akárhogyan, hanem rágcsálók és giliszták segítségével.

Ha hiszik, ha nem — én már csak azért is elhiszem, mert magyar nyelvű, idehaza kiadott sajtótermékből értesültem a hírről — az említett kanadai úr pincéjében egy ketrecre való versenyegér rágja a helyi hírlap, a Le Soleil számait. Hogy mit esznek rajta, nem tudom, nem ismerem sem az újságot, sem az ottani versenyegerek olvasási szokásait. Hogy nem lehet teljesen érdektelen ez az újság, arra az a tudósítás is céloz, miszerint a versenyegerek egymással versenyezve rágják az újságot, sőt, s ezt már én teszem hozzá, talán még a sorok között is megpróbálnak valami emészthetőt fellelni maguknak.

Ebben még semmi újdonság nincs, amelyért érdemes lenne Kanadára, szűkebben Rosello úrra figyelnünk. Ám — elnézést a kifejezésért — a versenyegerek végterméke egy gilisztafarm közepébe hullik, ahol a csúszómászók a szervezetükben termelődő celluláz nevű enzim segítségével megemésztik a papírdarabokat.

Ne tessék legyinteni, tudom, a csúszómászók minden papírt képesek megemészteni. Rosello úr mutatványa azonban nem merül ki ennyiben. A versenyegerek és a giliszták kooperációja ugyanis dús komposztot termel, mellyel a feltaláló kerti és cserepes virágait trágyázza.

A problémának természetesen további vonatkozásai is vannak. Mi legyen a gilisztákkal? Rosello úr ezt is megoldotta, mégpedig a kapitalizmus farkastörvényeinek szellemében. Mint annyian, ő is tiszteli a törvényt, miszerint a nagyhalak megeszik a kishalakat, s ezt azonmód alkalmazta a kanadai viszonyokra: a gilisztákat egzotikus halaival eteti meg.

S hogy mi történik az egzotikus halakkal? Talán már ki is találták: a leleményes kanadai, aki a quebeci akvarista klubnak is lelkes tagja, a saját kosztját ezekkel a halakkal teszi változatosabbá.

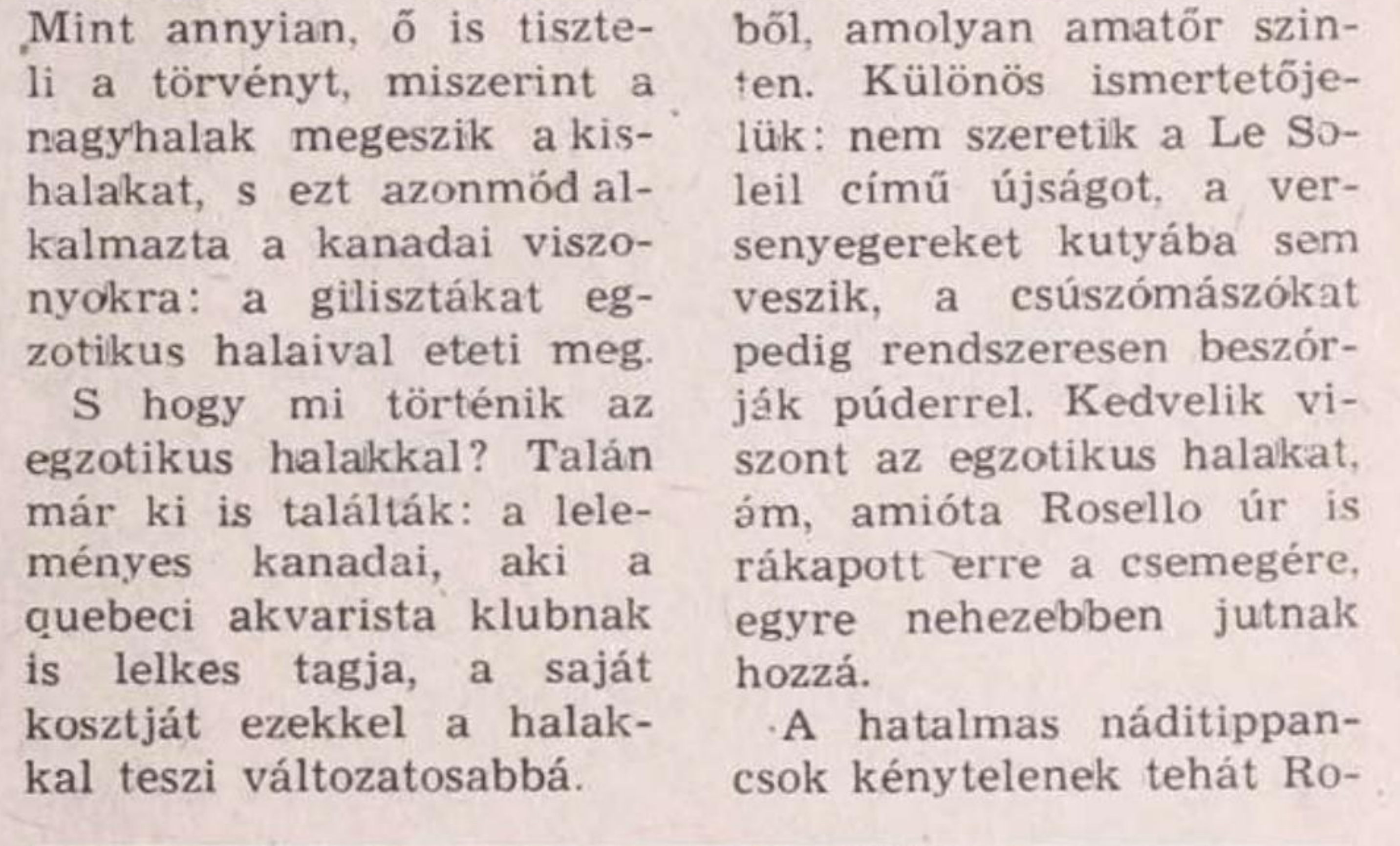

Csupán idáig követi nyomon a tudósítás Rosello úr és környezete sorsának alakulását. Pedig az olvasót bizonyára egyéb részletek is érdeklik: miért éppen a Le Soleil számait rágcsálják a versenyegerek, s ha már így alakult, melyek a kedvenc rovataik? Milyen színűek a feltaláló gilisztái? Igaz-e, hogy a lassan rágcsáló versenyegereket pirosra festik? Honnan szerzi Rosello úr a cserepeket, melyekben a virágait tartja?

Megannyi megválaszolatlan kérdés, s még itt a legfontosabb: jó, Rosello úr, mint a helyi akvarista klub aktív tagja elnyeli a halakat. Idáig tudjuk. De mi lesz Rosello úrral?

Utánajártunk. Rosello úr házának környékén hatalmas náditippancsok tűntek fel, puszta kedvtelésből, amolyan amatőr szinten. Különös ismertetőjelük: nem szeretik a Le Soleil című újságot, a versenyegereket kutyába sem veszik, a csúszómászókat pedig rendszeresen beszórják púderrel. Kedvelik viszont az egzotikus halakat, ám, amióta Rosello úr is rákapott erre a csemegére, egyre nehezebben jutnak hozzá.

A hatalmas náditippancsok kénytelenek tehát Rosello úrral táplálkozni, újabb láncszemmel bővítve ezzel a takaros kis körforgást.

S hogy mi történik a náditippancsokkal? Semmi. A róluk, valamint a Le Soleil-ről szóló beszámolók megjelennek egy sereg világlap hasábjain. Még mindig olcsóbb, mint egy fizetett hirdetés, mely a Le Soleil példányszámait kívánja növelni.

De kicsoda Rosello úr? Tudja a versenyegér!

Föld S. Péter

LEHOCZKI ISTVÁN:

HÚSVÉTI FOLKLÓR

NÉPITÁNGOK

MEGYERI DOBBANTÓS

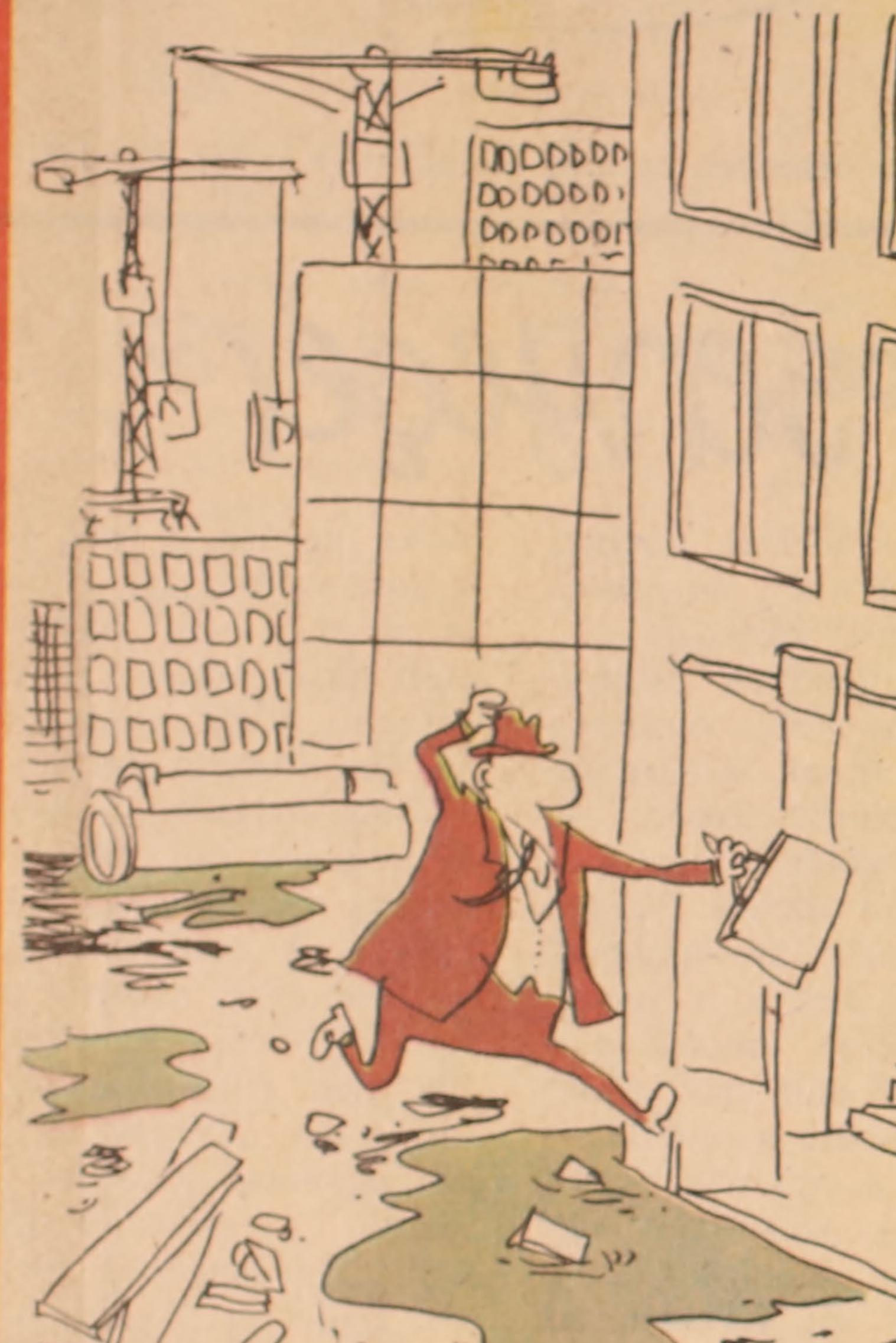

NAGYPÉNTEKI LÖKDÖSŐDŐ

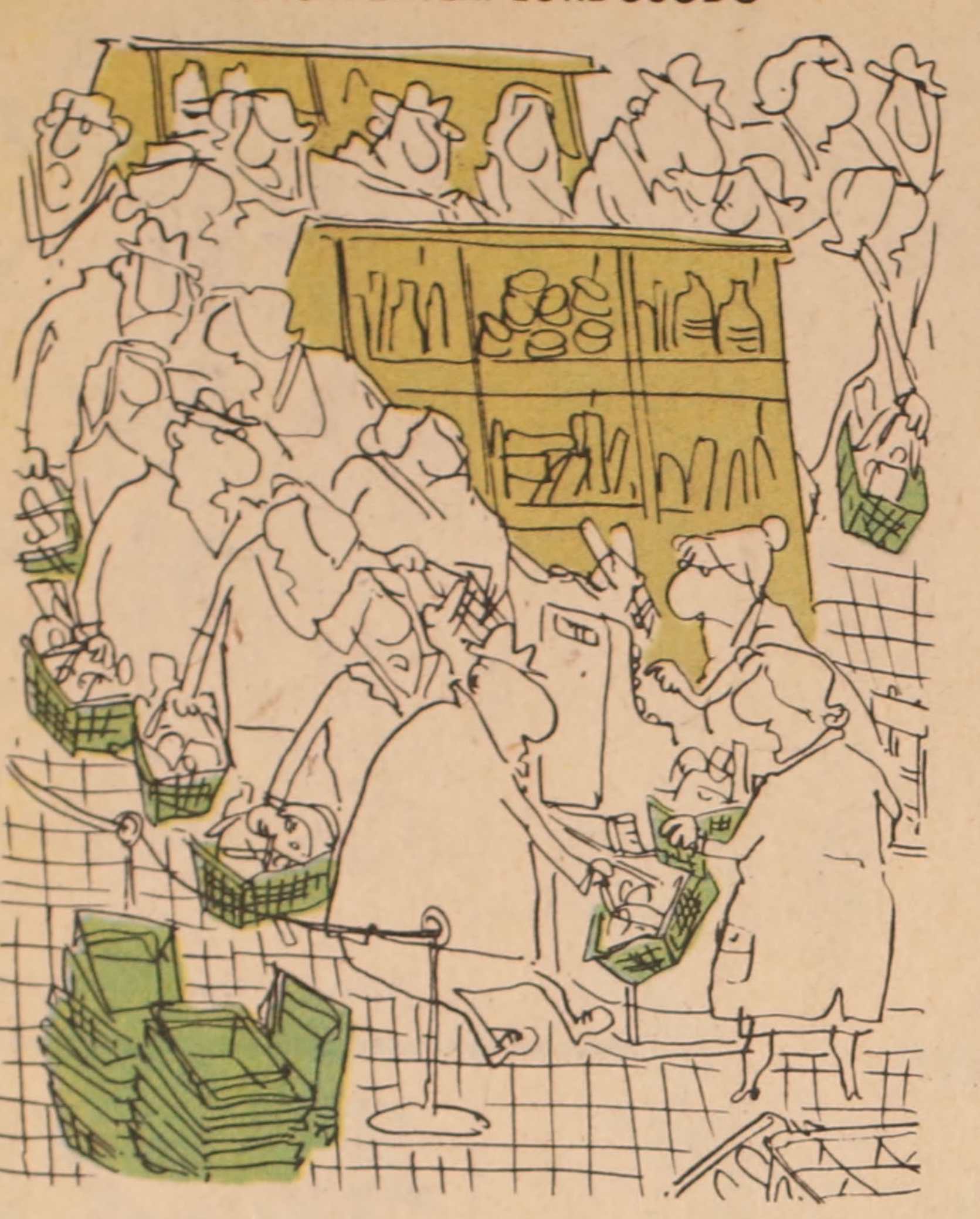

SZÉPLAKI KRAJCÁROZÓ

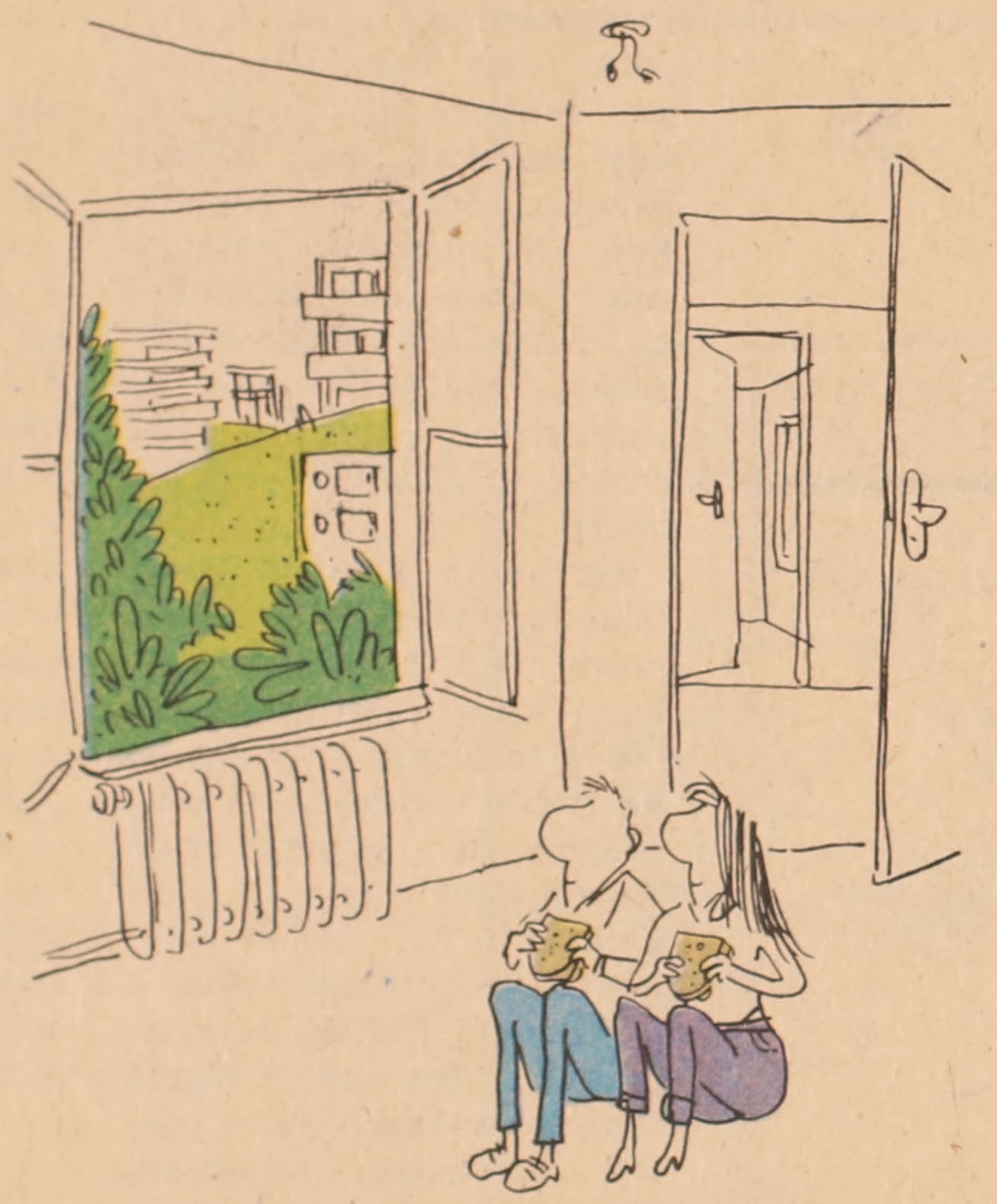

FALUSZÉLI KOCCANTÓS

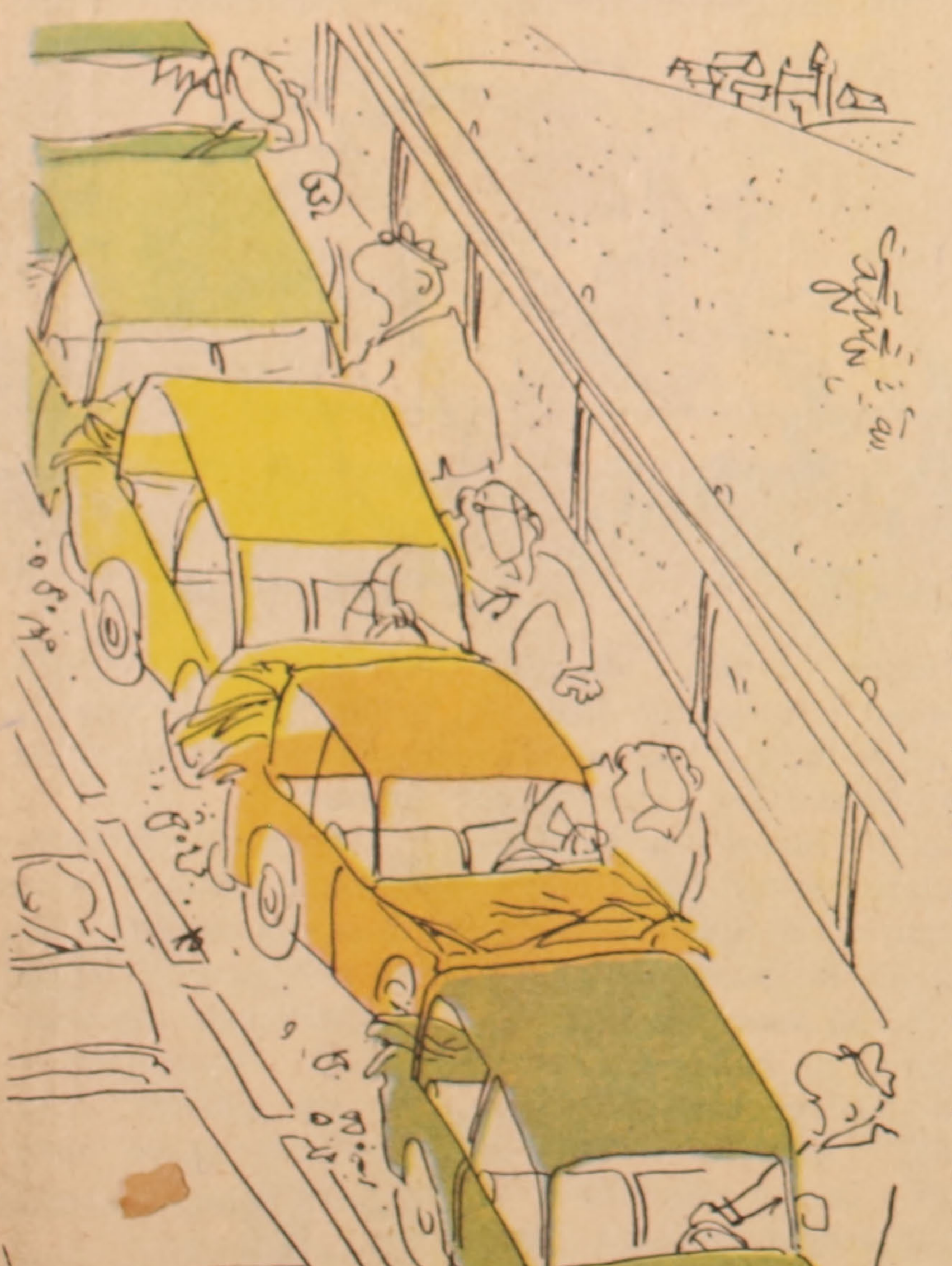

HÁROMSZÉKI KACSINGATÓS

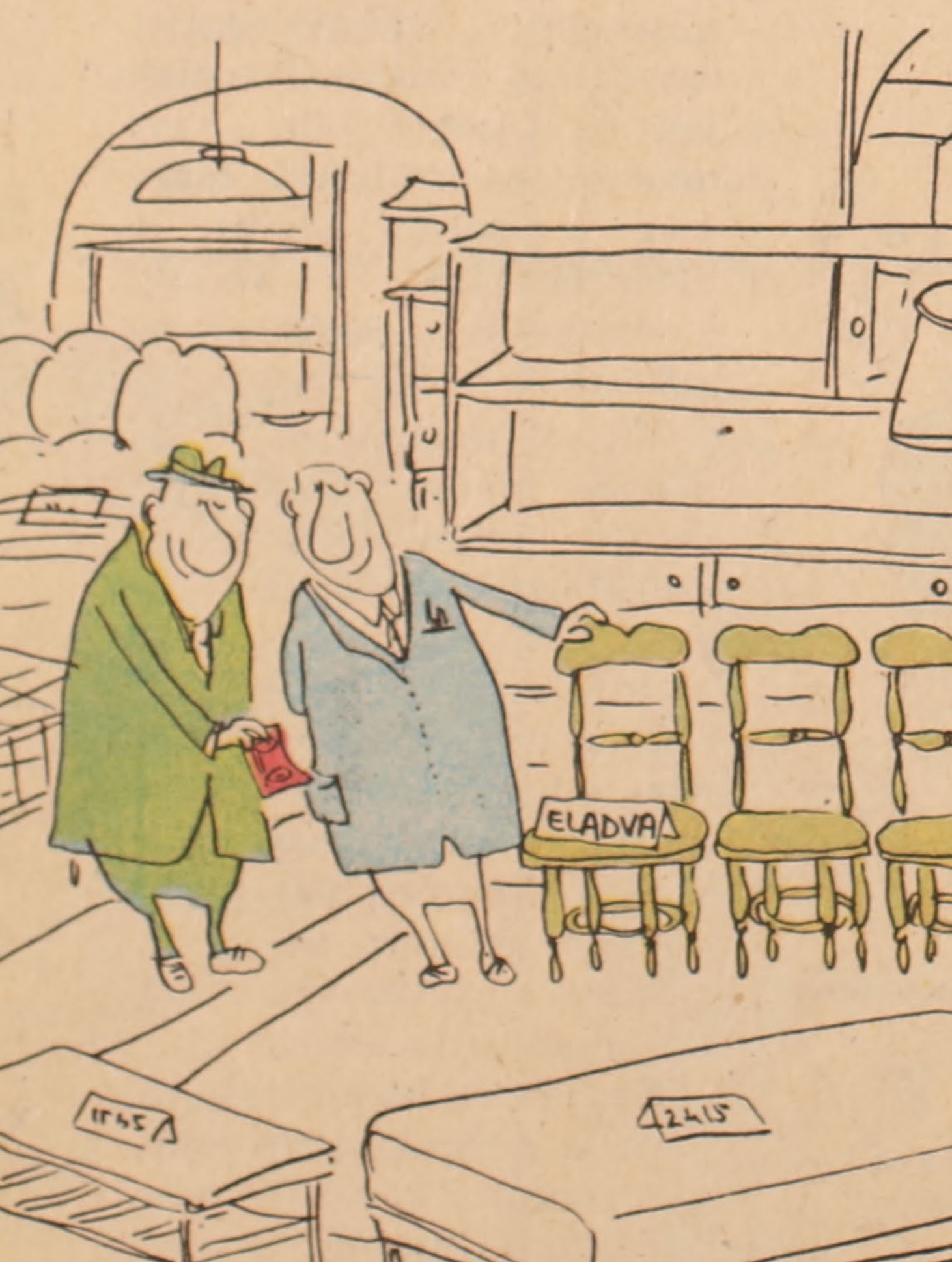

Locsolási szokásaink

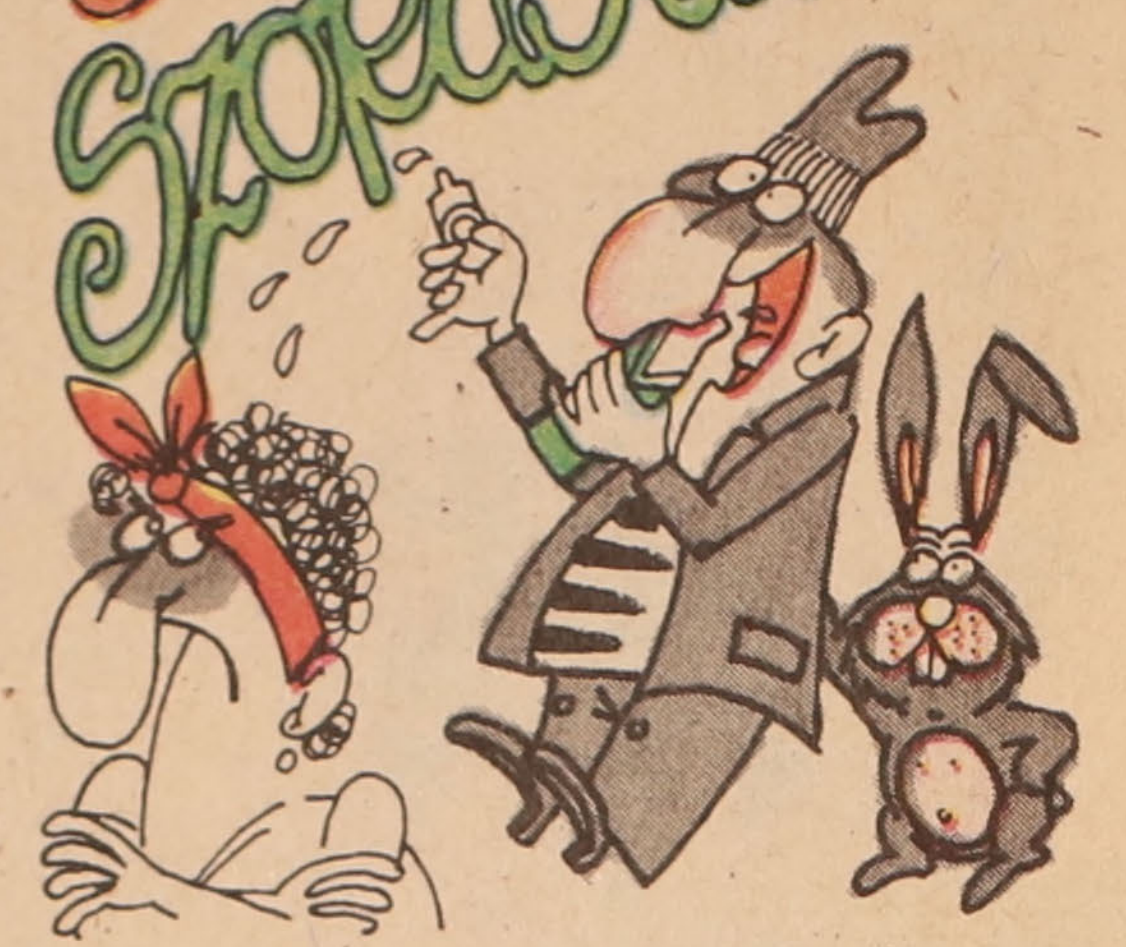

LOCSOLÁSÉRT '82

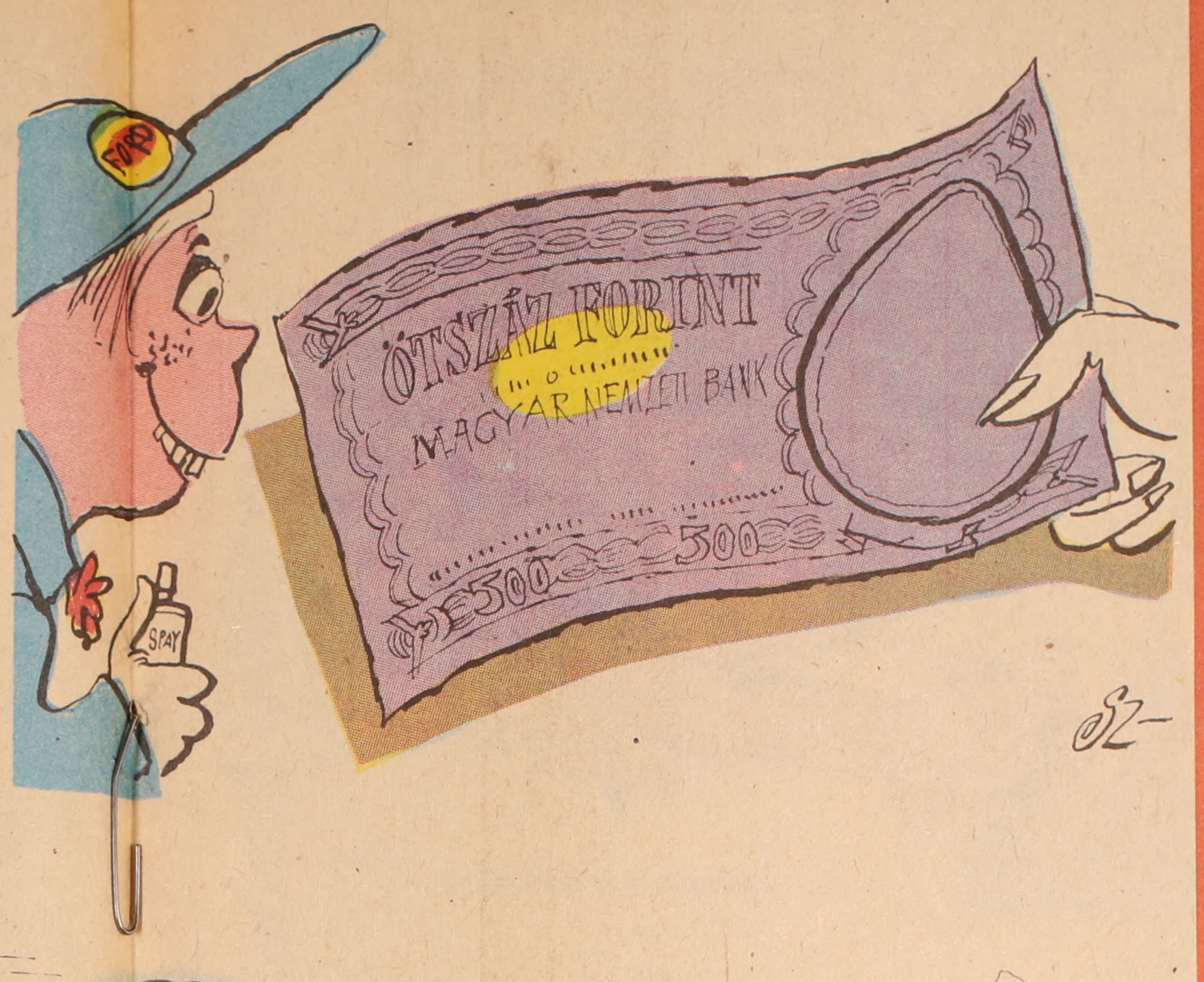

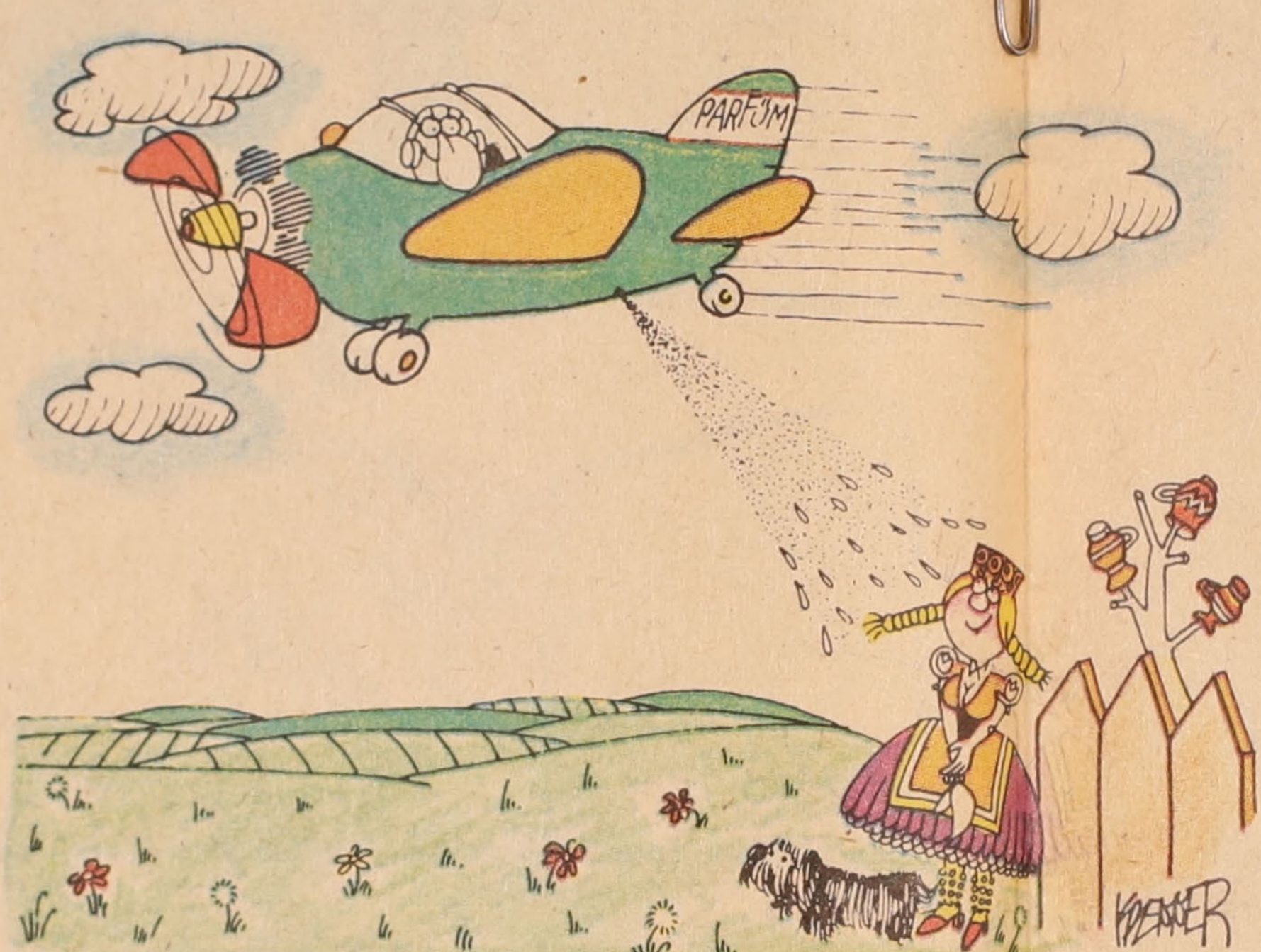

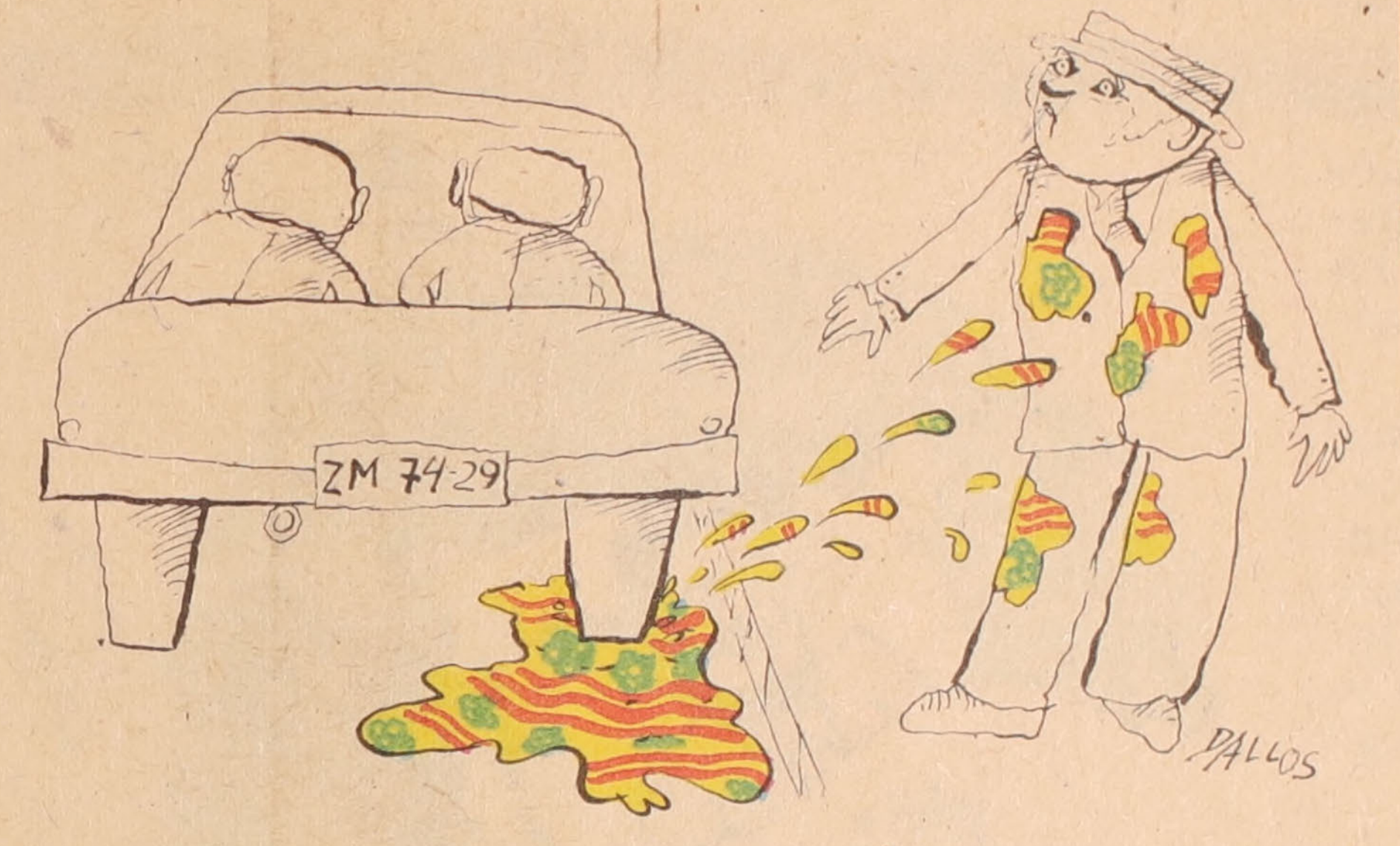

KERTI SZÖKŐKÚT – TOJÁSTÁNCCAL

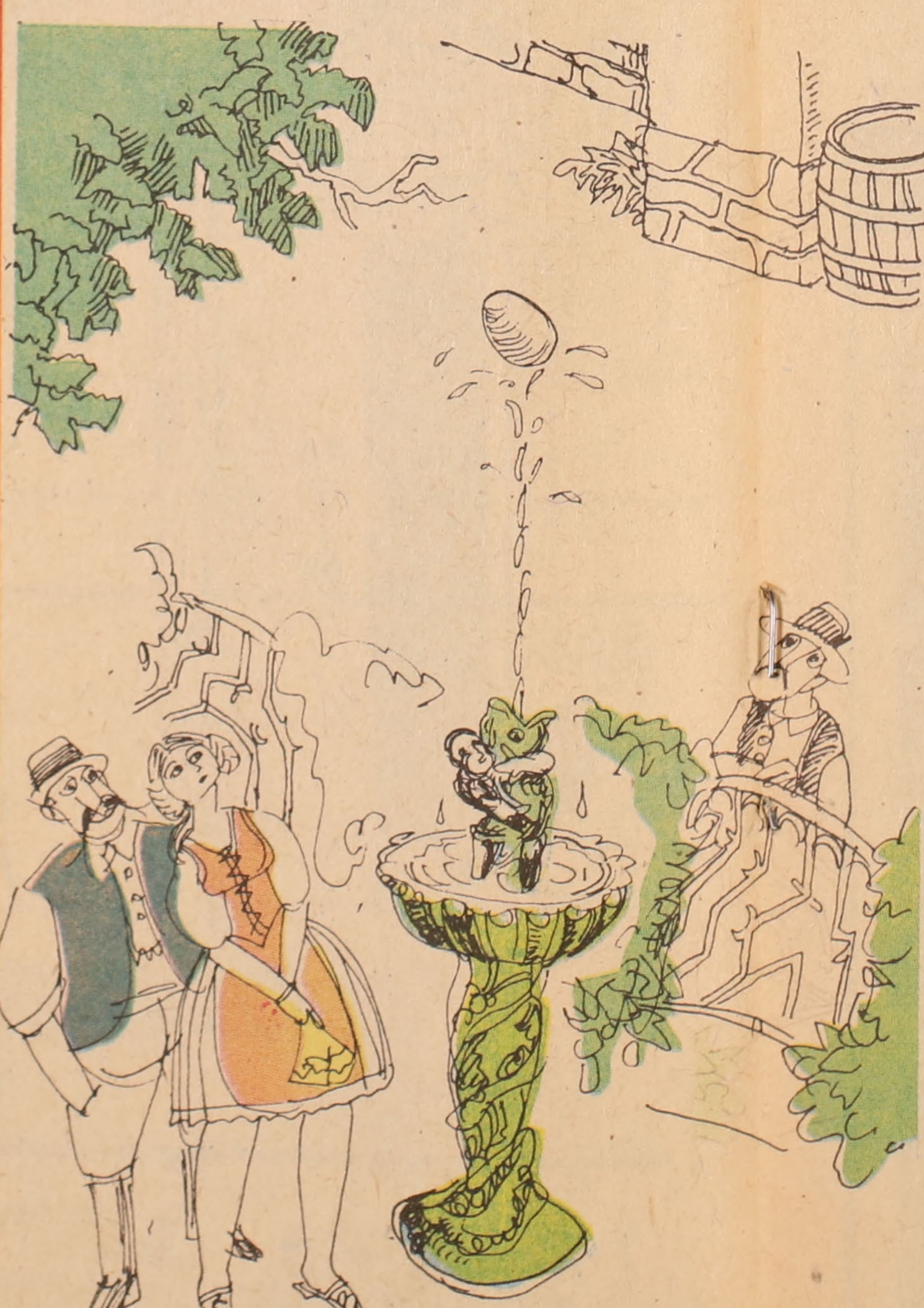

BŰVÖS TOJÁS

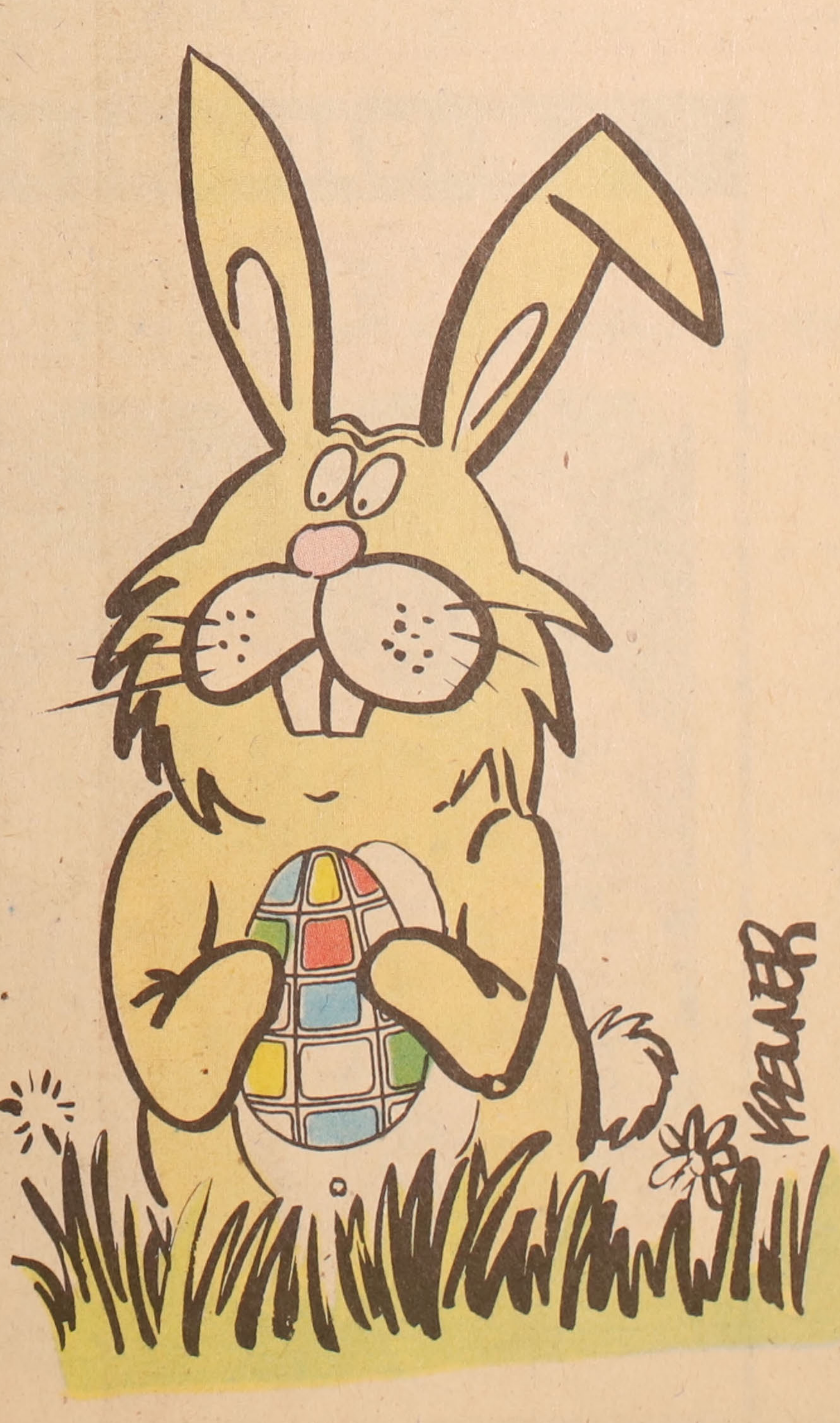

Használatomhoz való utasítás

Mostanában egyre többször fordul elő, hogy bemegyek egy hivatalba, ahová utasítottak, menjek be, ám a hivatal nem tud mit kezdeni velem. Sejtelmük sincsen arról, hogy énnekem miért is kellett bemenni őhozzájuk. Hogyan megy végbe egy ilyen látogatásom, röviden leírom a jelenetet:

Belépek a hivatalba, köszönök és az első asztalnál elmondom, hogy milyen kérelemmel jöttem: egy igazolásra van szükségem arról, hogy nem vettem Csongrádon faszenet az utolsó öt évben. (Példám csak kitalált történet az eseteim illusztrálásához, ha a valóságban ugyanez előfordult volna, az csak az őrület műve lehetett.)

A hivatalnok végtelenül udvarias, türelmesen, figyelmesen meghallgat, majd megkérdi, hogy milyen célból kell nekem egy ilyen igazolás, és miért tőlük kell?

Az első kérdésre megbízhatóan tudok válaszolni: egy másik hivatal kéri a kérelmemhez ezt az igazolást, meg is mutatom azt az értesítést, amelyet attól a másik hivataltól kaptam, az áll benne, hogy hozzak *ettől* a hivataltól egy igazolást arról, amit az előbb elmondtam a faszénről. A második kérdésre, hogy miért tőlük kell az igazolás, csak feltevésem van: bizonyára ebben a hivatalban van egy olyan kartoték, amely számon tartja, hogy ki, mikor vásárolt faszenet Csongrádon?

— Teljesen egyértelmű — jegyzi meg az előzékeny tisztviselő, miután ő is elolvasta a másik hivataltól kapott levelemet. — Csak azt nem tudom, hogy hol van nálunk ilyen kartoték, mert ezek szerint kell, hogy legyen, ha a másik hivatal tud róla. Csakhogy őket átszervezték, megtenném-e, hogy bemegyek a központi átszervezőbe és megtudom, hová kerültek a faszénkartotékok?

Annyira szívélyes az én ügyintézőm, hogy egy kis cédulára még fel is írja nekem, hogy kit keressek, név szerint, és hol találom meg, aki bizonyosan eligazít az ügyemben.

Nehogy azt higgyék mostan, hogy ez a másik, a cédulán szerepelt nevű hivatalnokkal viszont bevásároltam, mert ez egy régi típusú bürokrata. Még talán az elsőnél is kedvesebb, és érti is a munkáját: azonnal közli velem, hogy a faszén-kartoték a baloldali rolós-szekrényben van, alulról jobbra, holnapra kihúzzák, előkeresik és megcsinálják az igazolópapírt. De nagy szívességet tennék nekik — neki is személy szerint —, ha megtudnám a másik hivataltól, hogy miért és mióta kell nekik ez az igazolóirat őtőlük, mert eddig ilyen kérelemmel még senki sem jött hozzájuk?

Ilyen előzékeny, szívélyes hivatallal öröm dolgozni, persze, hogy viszonozom a kérésüket és átmegyek ahhoz a hivatalhoz, ahol kérték az igazolásomat ettől a hivataltól.

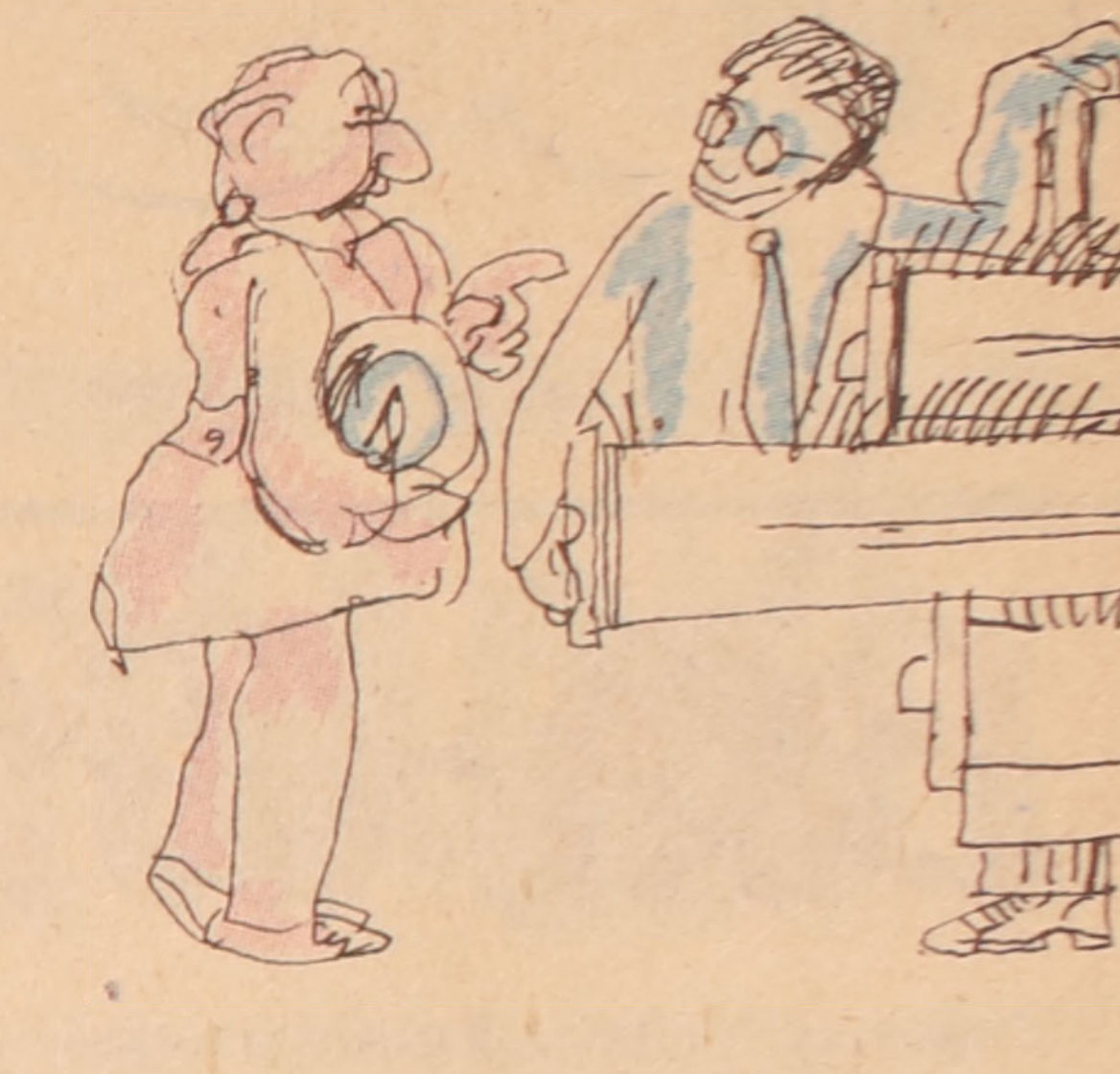

Szinte nevetséges, hogy mennyire udvariasak ennél a hivatalnál is. Miután elmondom nekik, hogy milyen tájékozatlanok az előző hivatalban a feltehetően nem régi keletű rendelkezésről, azonnal felvilágosítanak, kit keressek fel a tervgazdálkodásnál, mert feltehetően tőlük való a rendelkezés, amiről különben ők is szívesen tudnának többet. Megígérem nekik, hogy amit megtudok, elmondom majd nekik is, mihelyst tájékoztatom erről a tervgazdálkodásiakat, majd egyenesen a legközelebbi nyomdába sietek.

Hogy miért? Egy nyomtatványt rendelek tőlük, *egy bizonyítványt* ezzel a szöveggel:

EZENNEL IGAZOLOM, HOGY .... HIVATAL A VELEM KAPCSOLATOS TENNIVALÓKRÓL SZÓLÓ TOVÁBBKÉPZÉST 198... .... hó ...... én .... EREDMÉNNYEL ELSAJÁTÍTOTTA.

.... dátum

.... aláírás

Hadd nyújtsak én is valamit a hivatalos ügyeim intézőinek.

Somogyi Pál

JAPÁN FILM

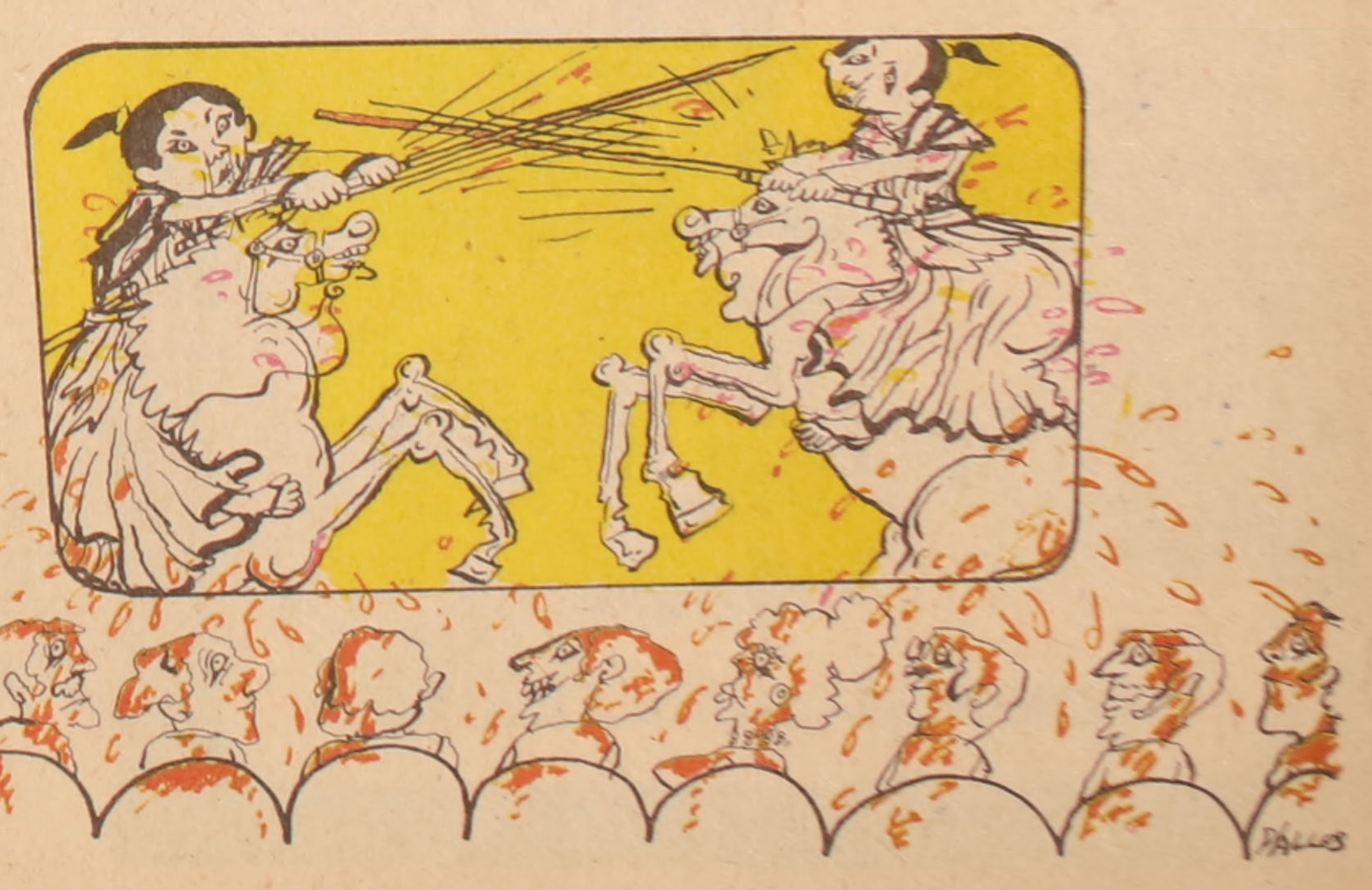

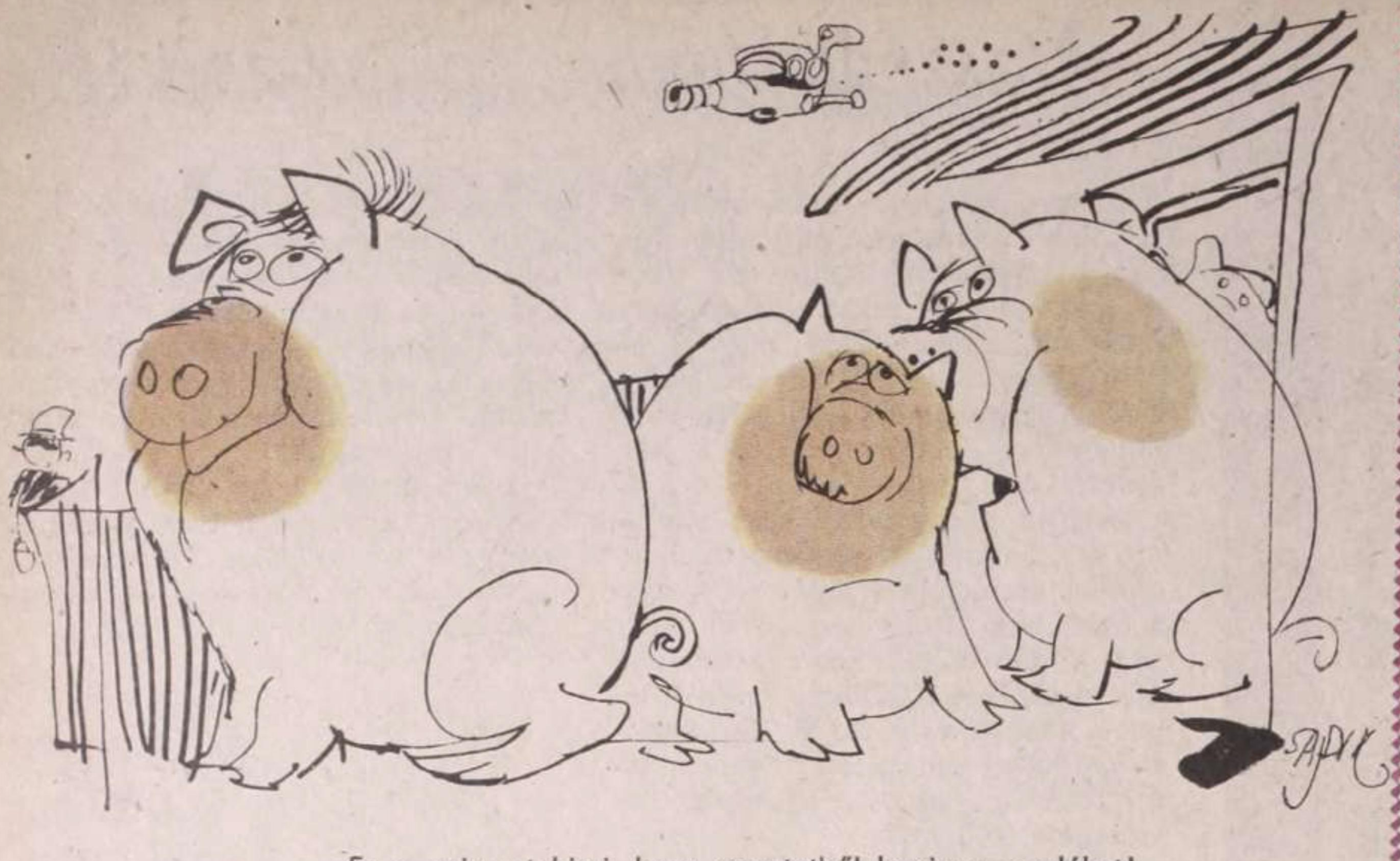

– Ez a naiv azt hiszi, hogy szeretetből kapja a moslékot!

Gratulálunk!

Szeretettel köszöntjük 75. születésnapja alkalmából Schwott Lajos kollégánkat, aki 37 éve – lapunk alapítása óta – munkatársunk.

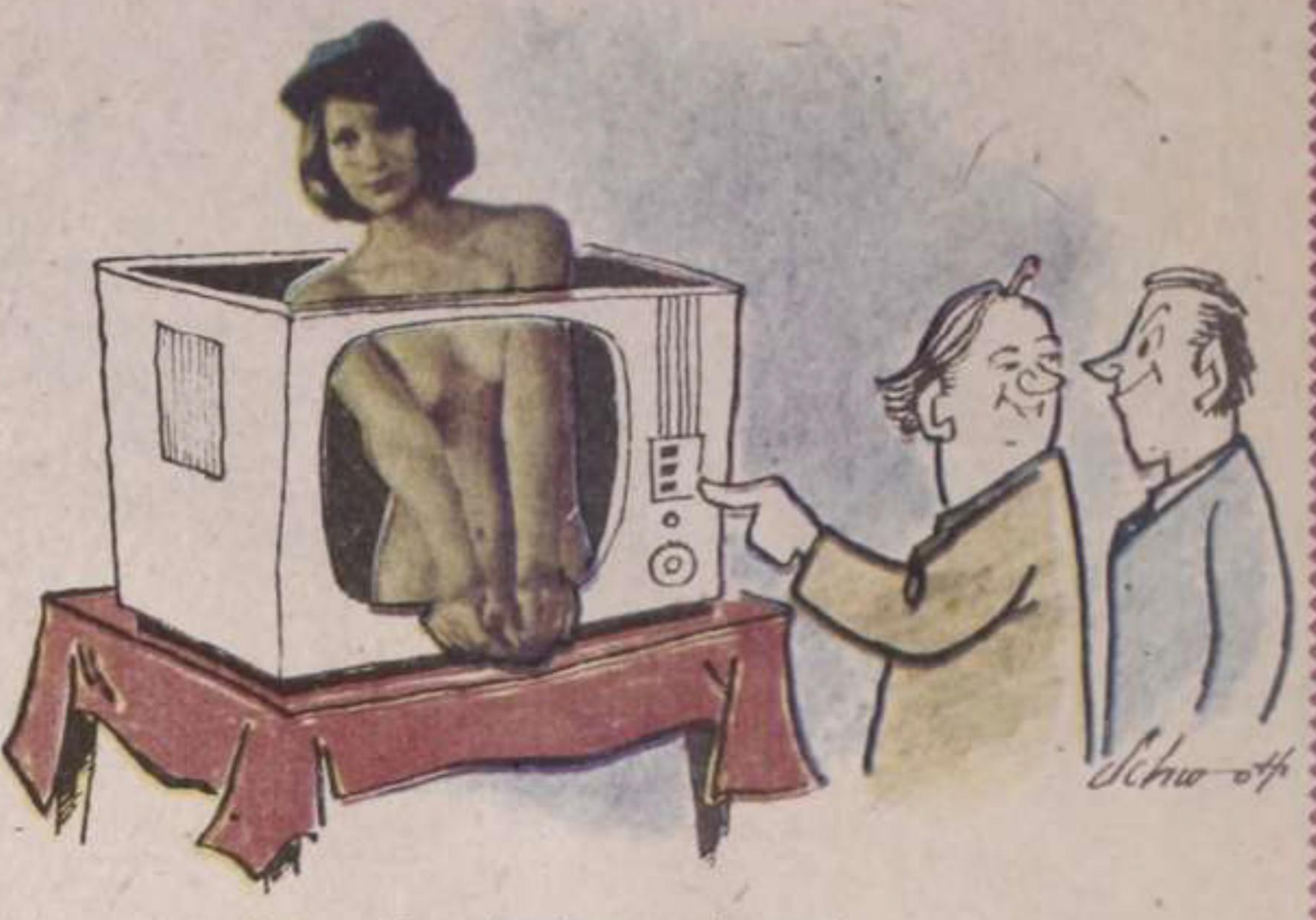

– Ez a kedvenc műsorszámom.

INFÚZIÓ

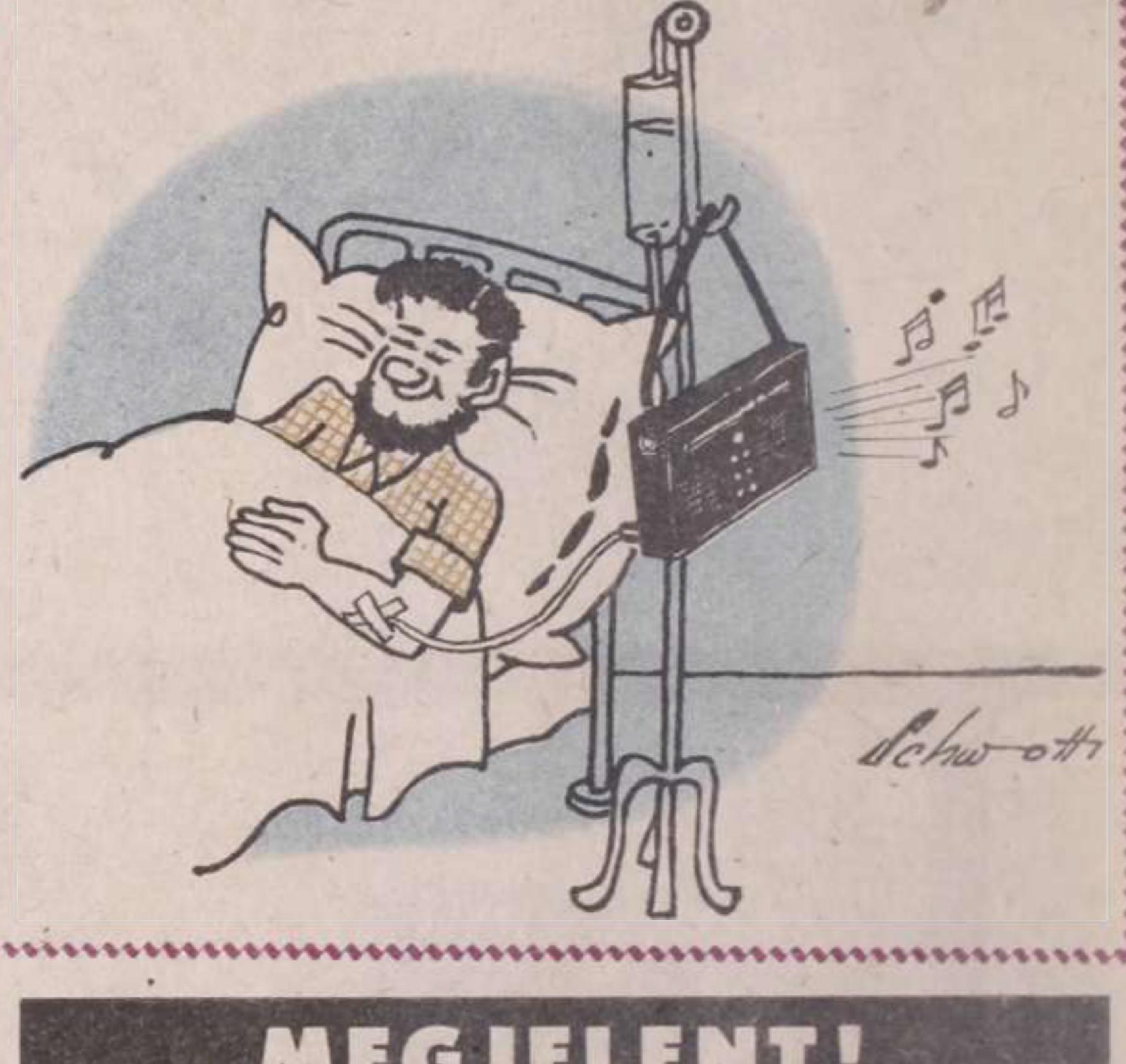

BIKA-ÜGY

Egyetlen bika sem hatalmazott föl, hogy szóljak a nevében, mégis megteszem. Mert egyetlen bika sem hatalmazta föl a Népstadion és intézményeinek igazgatóját sem, hogy döntsön róluk, nélkülük.

Arról a nyilatkozatról van szó, amelyet a főigazgató tett a minap. Terveikről beszélt, többek között megemlítette, hogy előrehaladott tárgyalásokat folytatnak egy spanyol társulattal — bikaviadal rendezésére. Hangsúlyozta, hogy ez újdonság lesz, minthogy utoljára a századfordulón volt hasonló rendezvény honunkban.

Namármost. Az a bizonyos rendezvény — megbukott. Ezt bizonyítja, hogy az azóta eltelt nyolc évtized alatt a fenének sem hiányzott. Legalább annyira nem, mint mondjuk a Habsburg-monarchia.

Kérdéses egy ilyen „rendezvény" anyagi haszna is. Nem veszítenénk el a réven, amit keresnek a vámon? A tatarozásra gondolok. Ha a frissen felavatott Budapest Sportcsarnok egy szelíd jégkorongmérkőzés után olyan képet mutatott, mintha a lelátókon és a mellékhelyiségekben bikaviadal zajlott volna le, hogyan néz majd ki a Népstadion és intézményei, ha a pályán is bikaviadalt tartanak?!

Érdemes eltűnődni azon is, hogy a bikaviadalnak annyi köze van a sporthoz, mint a gombócevő versenynek. Azzal a különbséggel, hogy a gombócnak nem fáj, ha lándzsákat, kardokat, akarom mondani villát döfnek beléje.

Lesznek tán, akik azzal érvelnek, hogy például egy olyan nagy író, mint az amerikai Hemingway — imádta a bikaviadalt. Rendben. Viszont például egy olyan nagy költőnek és műfordítónak, mint a mi Devecseri Gáborunk — nem tetszett. Síkra is szállt ellene gyönyörű poémájában, a Bikasiratóban.

Van egy áthidaló javaslatom.

Ne legyen a Népstadionban bikaviadal, de legyen — bikázás!

Ha már mindenáron fel kell eleveníteni valamit, inkább az utóbbit!

Kopott patkószögekkel kell játszani, rengeteg benne a variációs lehetőség.

Nem úgy, mint a bikaviadalban, ahol csak a bika húzhatja a rövidebbet. Meg a jóérzés, meg a jóízlés, meg a pedagógia.

(kürti)

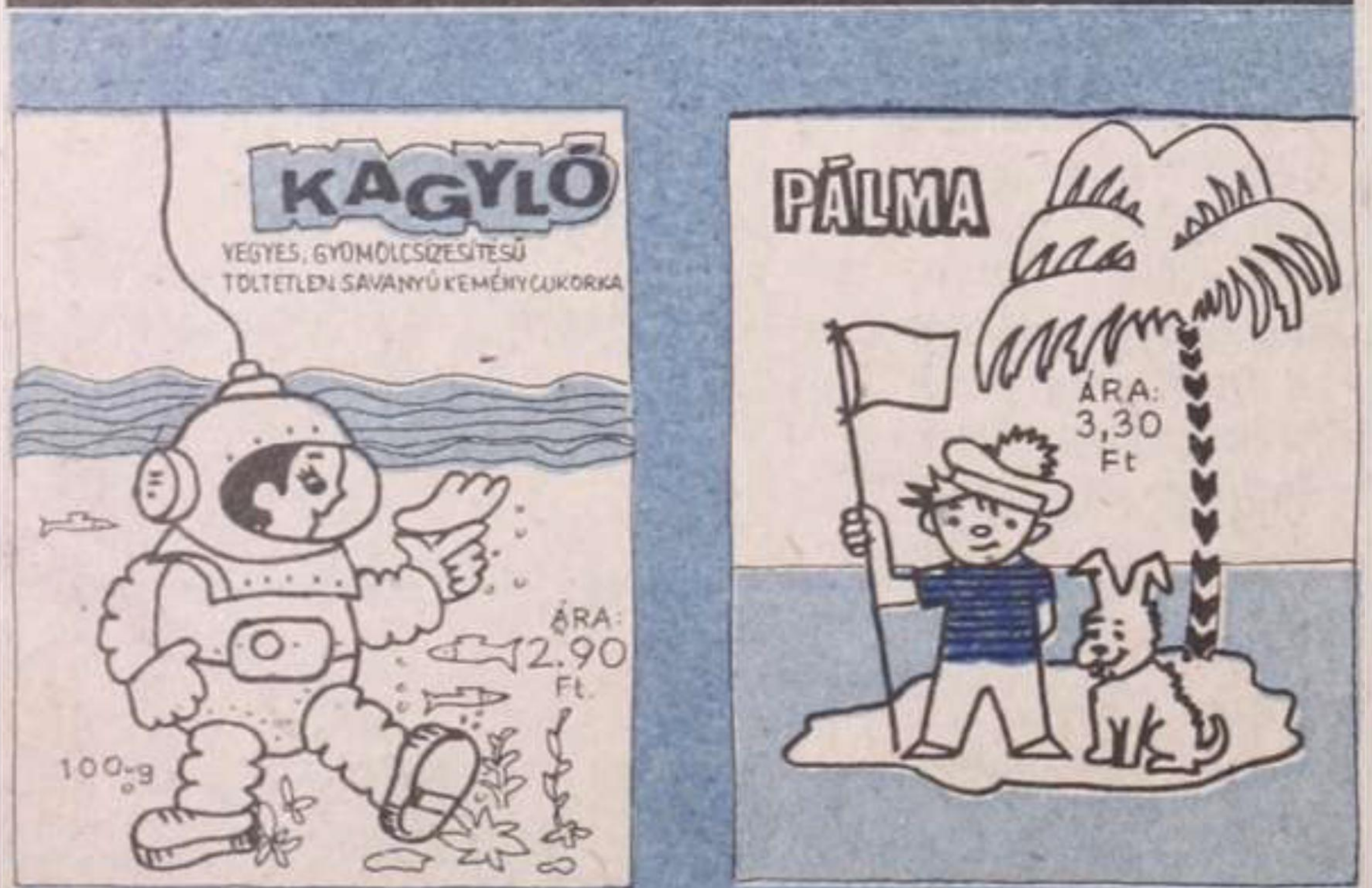

HIRDETÉS HIRDETÉS

KAGYLÓ
VEGYES, GYÜMÖLCSÍZESÍTÉSŰ TÖLTETLEN SAVANYÚ KEMÉNYCUKORKA
100 g
ÁRA: 2.90 Ft

PÁLMA
ÁRA: 3,30 Ft

GYÁRTJA:

A SZERENCSI ÉDESIPARI VÁLLALAT

SZERENCSI CSOKOLÁDÉGYÁRA

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A feleség így szól a férjéhez:

— Ma szertefoszlattam a férfiak fölényéről szóló mítoszt. Magam cseréltem ki a csaptelepzömítést a fürdőszobában, és eközben nem ittam meg hat üveg sört, senkit sem gorombítottam le, és nem szaladtam le háromszor alkatrészért a szaküzletbe!

*

Egy férj panaszkodik a barátjának:

— Olyan rossz magányosan öregedni. . .

— Hogyhogy?

— A feleségemnek tíz éve volt az utolsó születésnapja.

MEGJELENT!

LUDAS MAGAZIN
Rubens
1982. 4. SZÁM
BOLHAPIAC
ÁRA: 5,50 FORINT

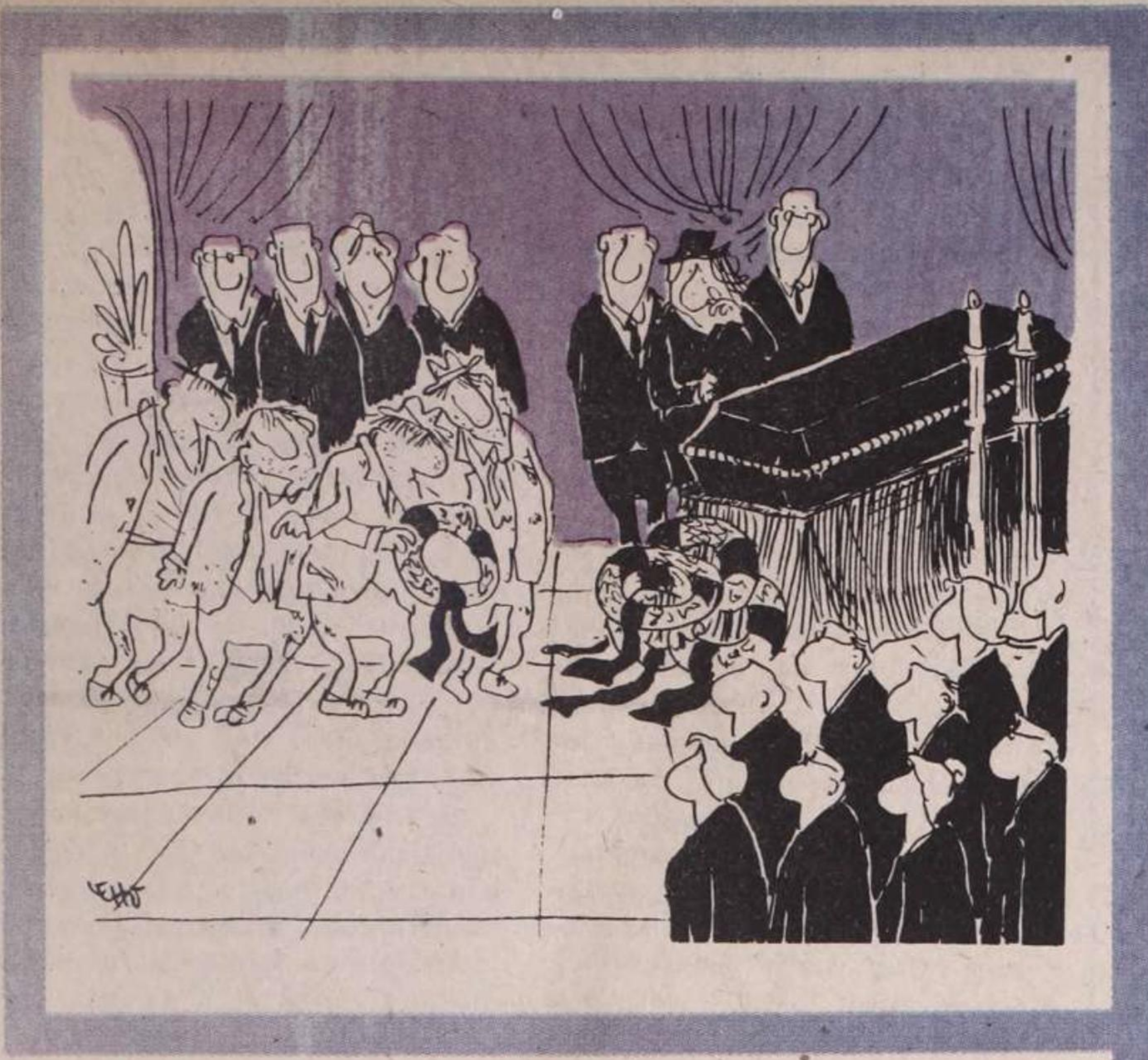

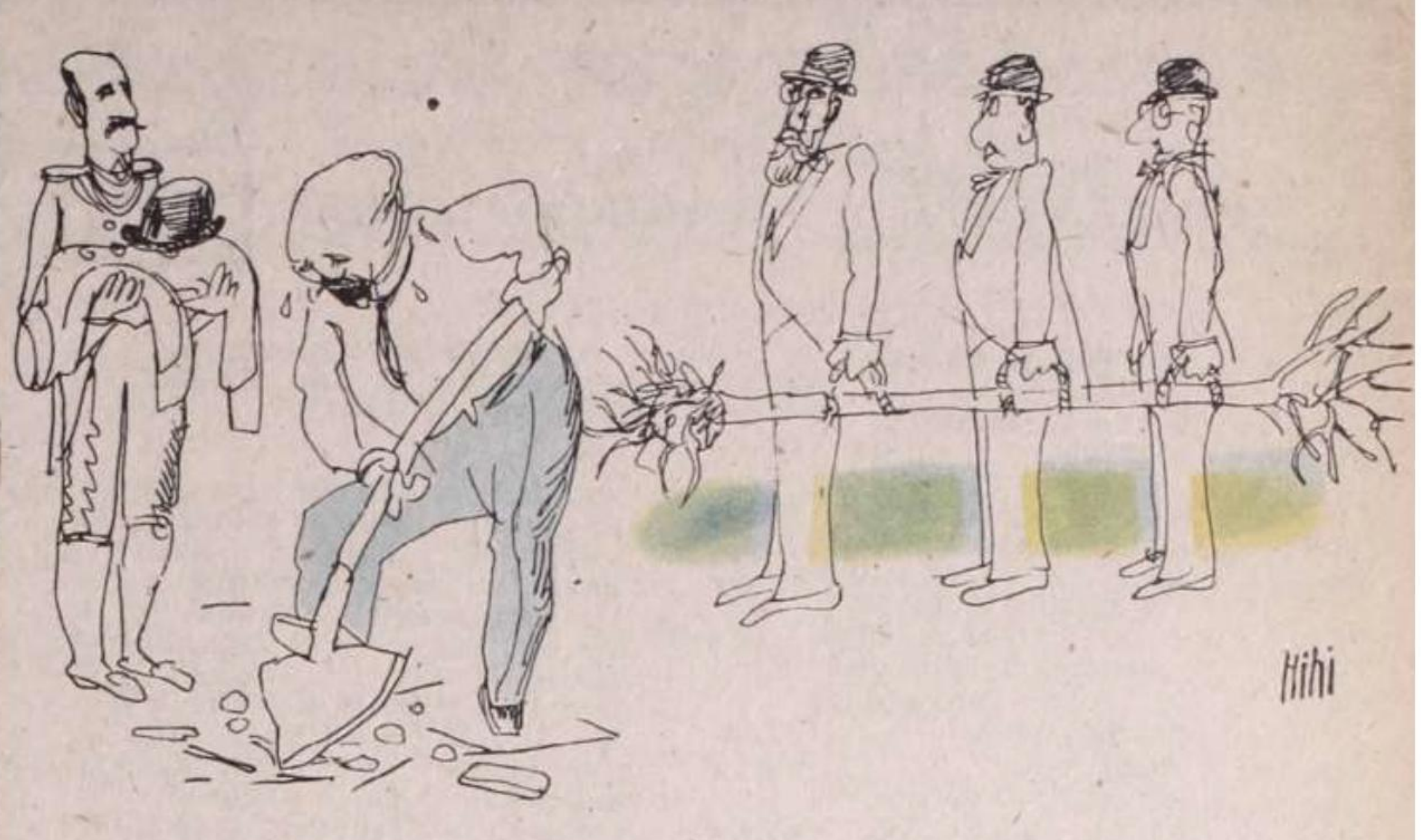

DELEGÁCIÓ

LEHOCZKI, HEGEDŰS, BRENNER, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI, DALLOS

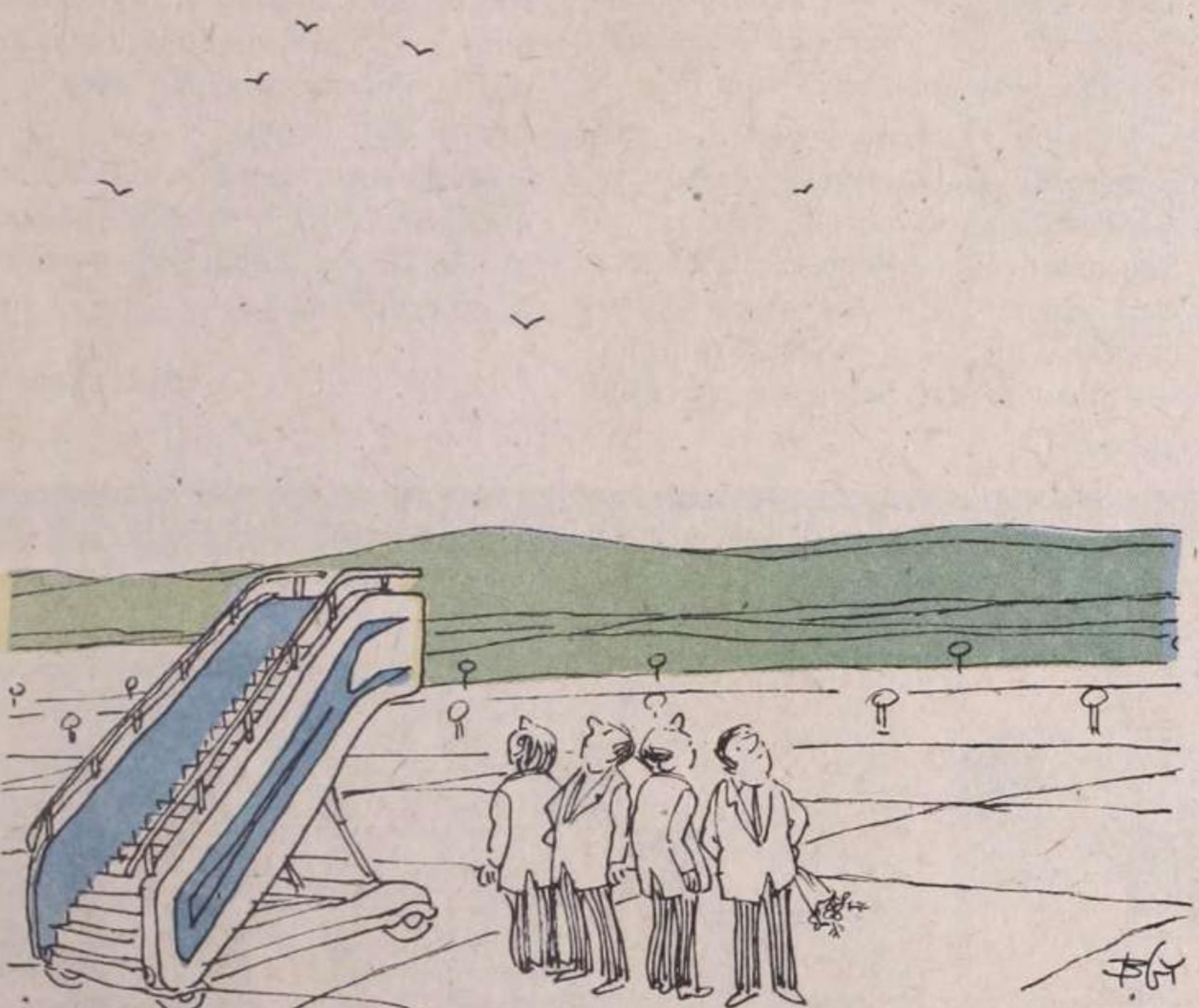

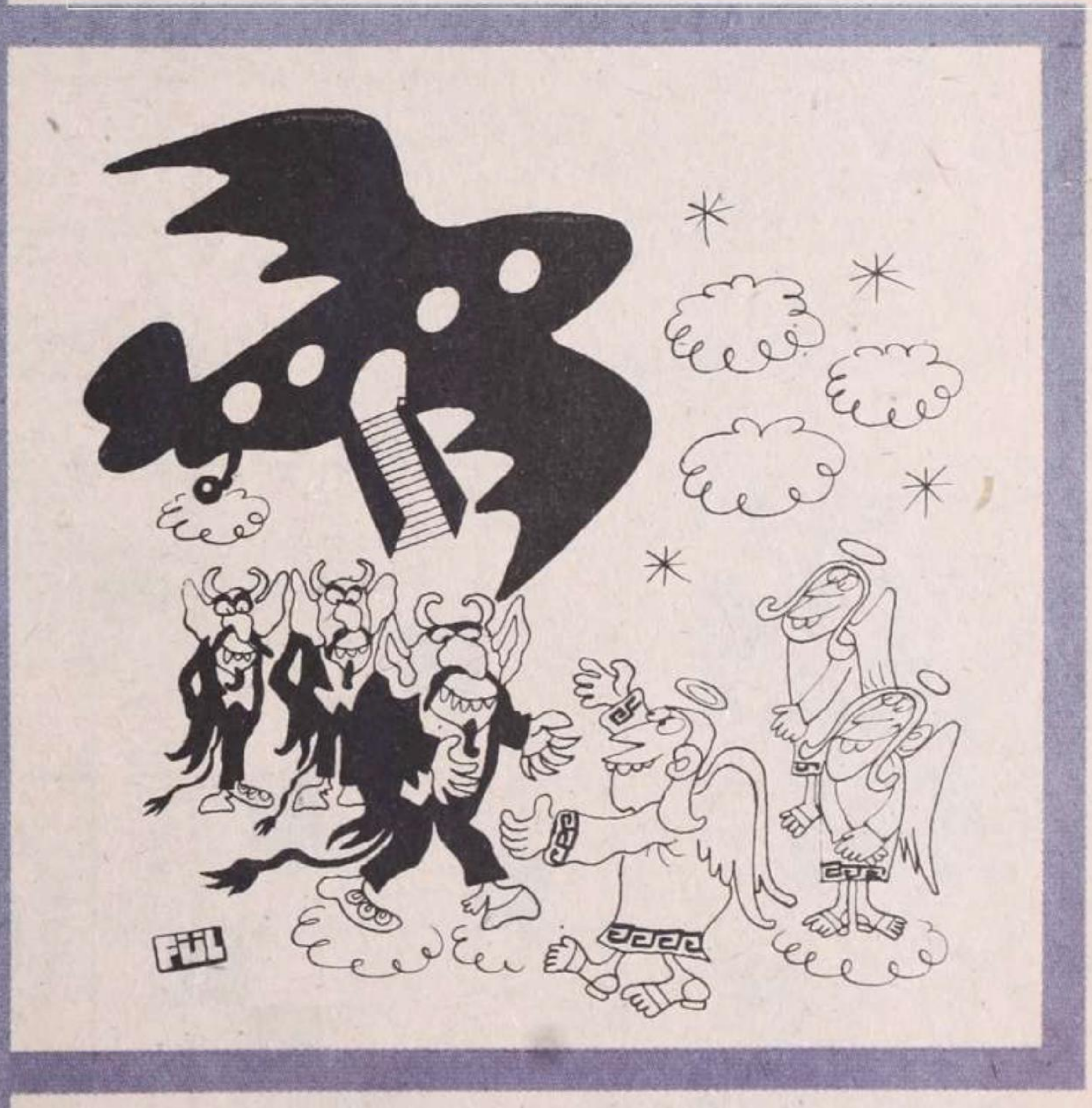

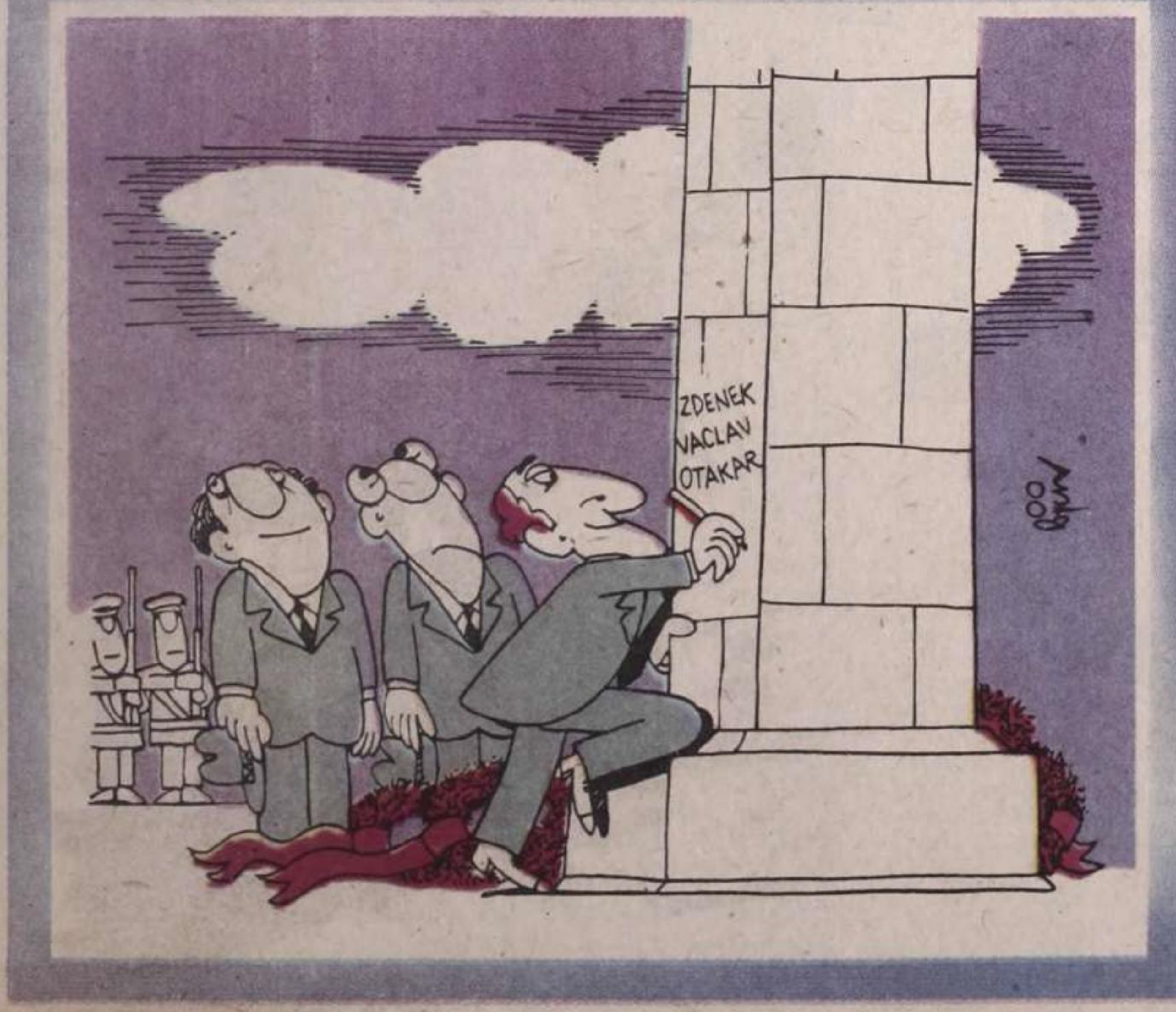
ZDENEK
VACLAV
OTAKAR

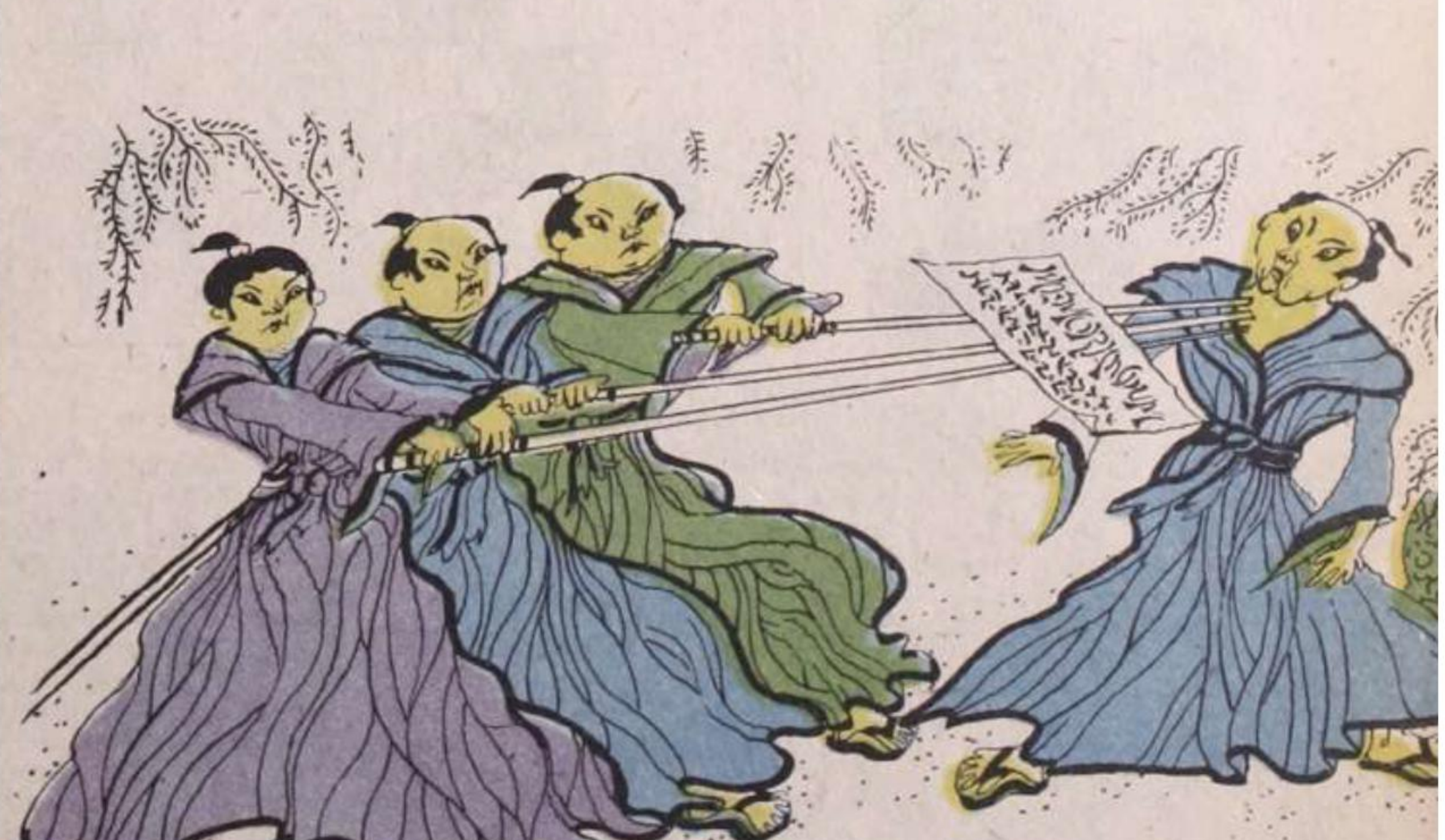

HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK

REMEKMŰVEK A VILÁGIRODALOMBÓL AK

... pld. Dusan Baranin: A NAGYÚR Századok-emberek sorozat 38,— Ft
... pld. Joyce Cary: A ZARÁNDOK 40,— Ft
... pld. Ladislav Fuks: UTAZÁS AZ ÍGÉRET FÖLDJÉRE — HANG A SÖTÉTBŐL. Európa zsebkönyvek sorozat 14,— Ft
... pld. Franz Fühmann: HOMÉROSZI HÁBORÚ 47,— Ft
... pld. Panait Istrati: KYRA KYRALINA 40,— Ft
... pld. Armand Lanoux: A VÖRÖS KAKAS Századok-emberek sorozat 70,— Ft
... pld. Malcolm Lowry: VULKÁN ALATT 44,— Ft
... pld. W. Somerset Maugham: 3 REGÉNY Az ördög sarkantyúja — Sör és perec — Színház 90,— Ft
... pld. Robert Musil: TÖRLESS ISKOLAÉVEI 35,— Ft
... pld. Vaszilij Suksin: VÖRÖS KÁNYAFA 32,— Ft
... pld. Felix Timmermans: PIETER BRUEGHEL SZENVEDÉLYES ÉLETE 56,— Ft
... pld. TINIKO. Válogatás másfél évezred grúz prózájából 40,— Ft
... pld. Alekszej Tolsztoj: SZERELEM. Janus könyvek sorozat 25,— Ft
... pld. Vercors: A TENGER CSENDJE ÉS MÁS ELBESZÉLÉSEK Európa zsebkönyvek sorozat 23,50 Ft
... pld. Pavlo Zahrebelnij: EUPRAXIA CSÁSZÁRNÉ POKOLJÁRÁSA 34,— Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi részletfizetési kedvezményt adunk, a 3%-os kezelési és portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezési sorrendben teljesítjük.

Címünk:
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
RÉSZLETKÖNYVSZOLGÁLAT
Budapest, Postafiók 502. 1379

A megrendelő neve: ....
....
Pontos címe (irányítószámmal): ....
....
....
Munkahelye: ....
....
....
Részletfizetésnél:
Anyja neve: ....
....
Születési helye, ideje: ....
....
Személyi ig. száma: ....
....
....
aláírás

Képzelgés

Rögeszméje van Békéscsabán egy magasháznak. Közlekedőedénynek képzeli magát, meg víztoronynak, egyszemélyben. Nagy kár, mert házat nem azért építünk, hogy képzelődjék. Annál is inkább, mivel némelyik aztán bele is éli magát, fantáziál fenemód, éjt nappallá téve, mígnem a valóságban is minden úgy alakul, ahogy elképzelte.

Íme most is. Addig-addig, amíg a csabai magasház valóban beázott. No, nagy baj egyelőre nincsen — a víz a tizedikről mostanra csupán a második emeletig jutott el — mégsem árt vigyázni. Nem ám, mert a képzelődés ráadásul ragadós is. Így történhetett, hogy az egyik felső(víz)szinti lakó azt képzelte: ömlik valami az eredetileg világításra szolgáló csillárjából. Megijedt kissé — dehogy a ritka természeti tüneménytől, inkább önmagától —, aztán lehiggadt, kiderült, nem az idegeivel, csupán a szigeteléssel van baj.

Valahol valóban baj lehet a szigeteléssel. Tisztességes pocsékmunka esetén az esőárnak már régesrég a pincében illene randevúzni a talajvízzel. Itt pedig az első emelet és a földszint — kontármunka! — mind a mai napig száraz. Fönt bezzeg vidám a víziélet egyik-másik három-négy fürdőszobás lakásban. Amint a televízió riportjából kiderült, a gyerekek kedvükre halacskáznak.

Kérdezhetnénk, mitől áztak be ily cudarul ezek a lakások? Víztől. Ilyen egyszerű a válasz. Egyébiránt nem túl régen folyik ez az egész (víz), alig két és fél éve. Az ígérettel, mint szigetelőanyaggal időközben többször is próbálkoztak. E megoldás előnye, hogy végtelenül olcsó és bőven van raktáron, kevéske hátránya: addig szigetel csak, míg nem esik az eső.

Az illetékes építővállalat képviselője mindenesetre most a riportban közölte, hogy az idáig jobbára mesterséges vízesésnek használt házat átfedik újkígyósi nehézlemezzel. Bárha ez a masszív nehézlemez is képzelgésbe fogna, s magát nem sikeres aranylemeznek, hanem sikeres szigetelőnek álmodná, olyannak, amelyen még a nehézvíz sem fogna!

Meglehet persze, mindez csak ábránd. Lám, a csabai magasház szülői is azt képzelték magukról, hogy építészek . . .

Münz András

★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★

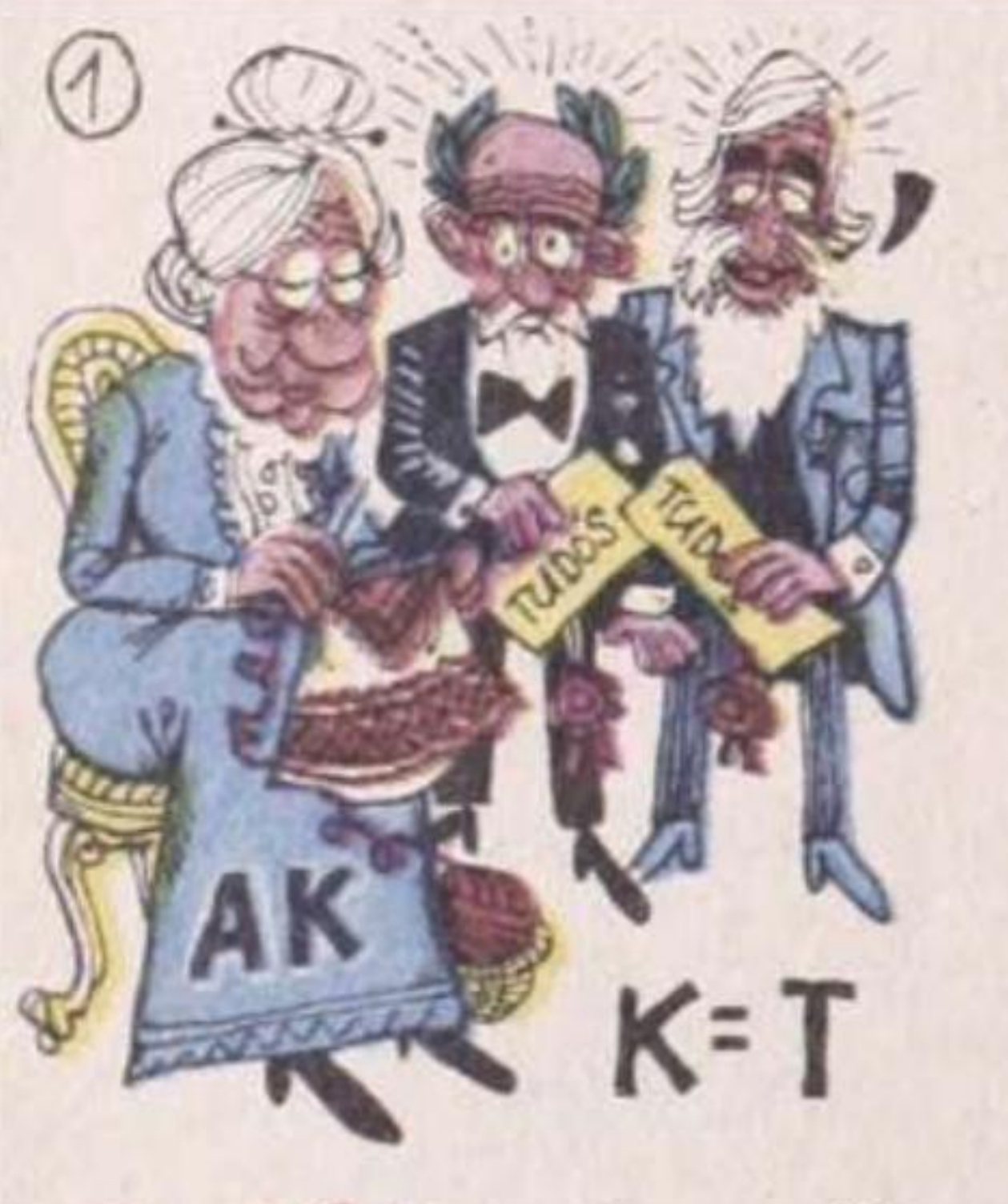

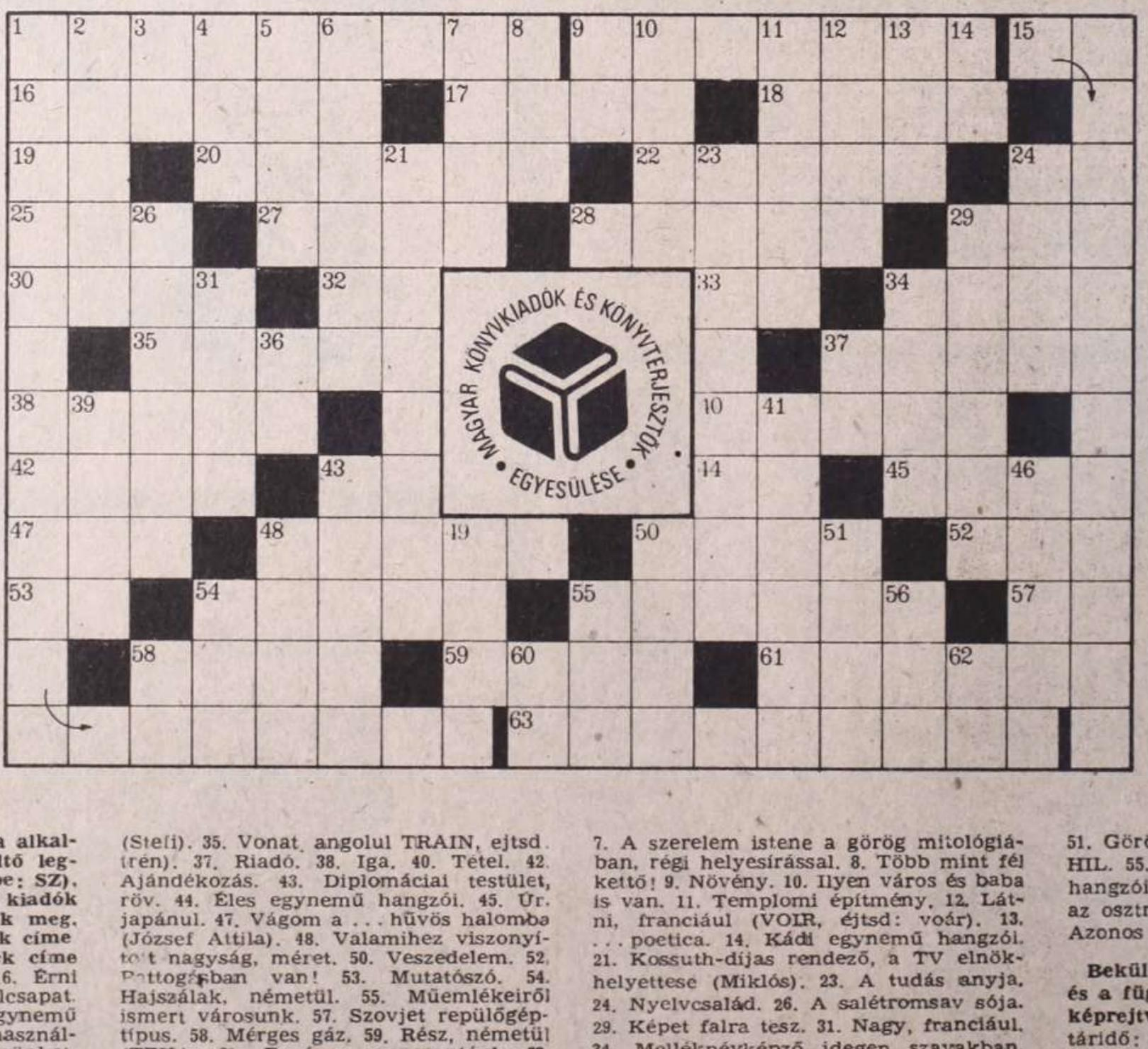

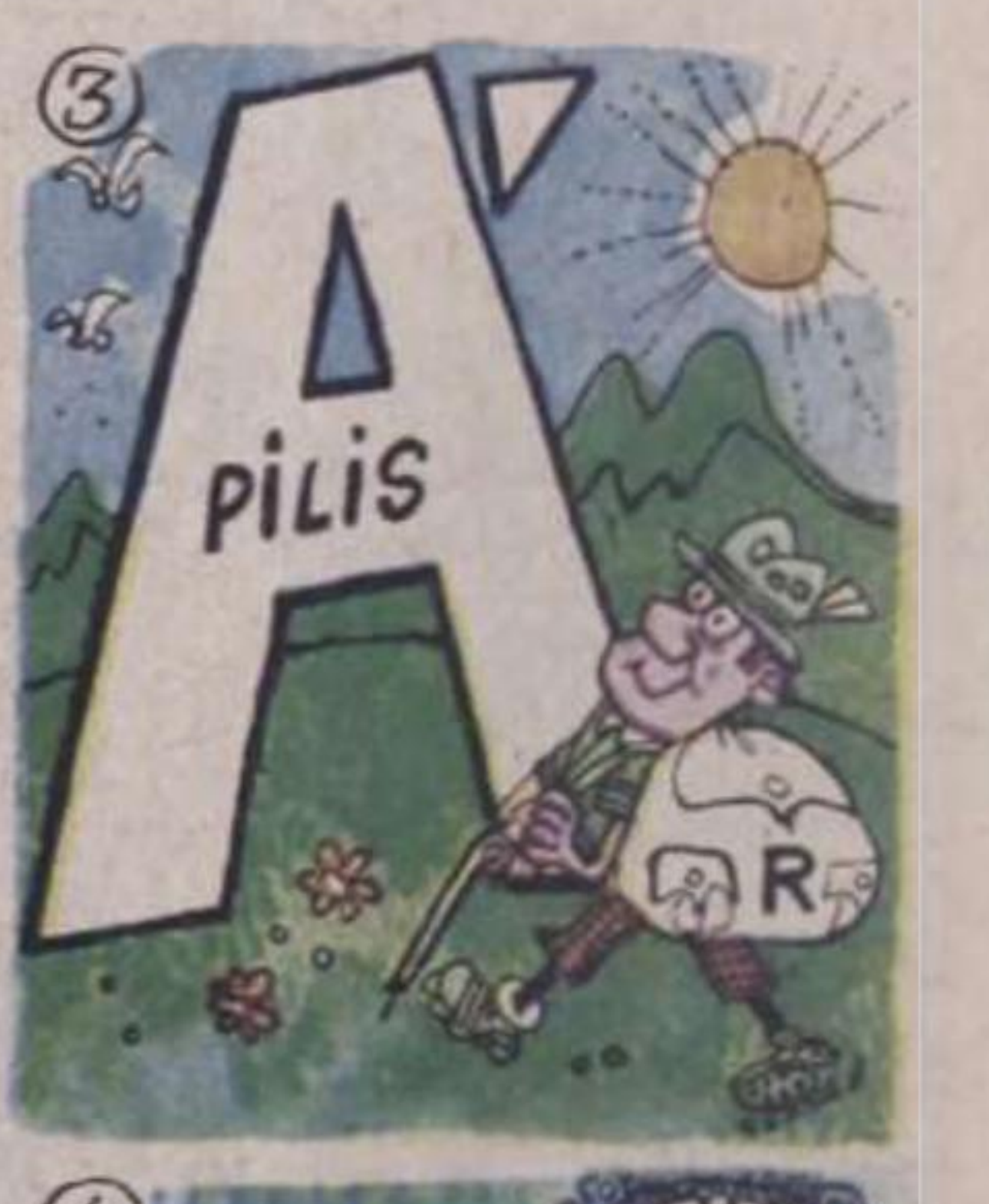

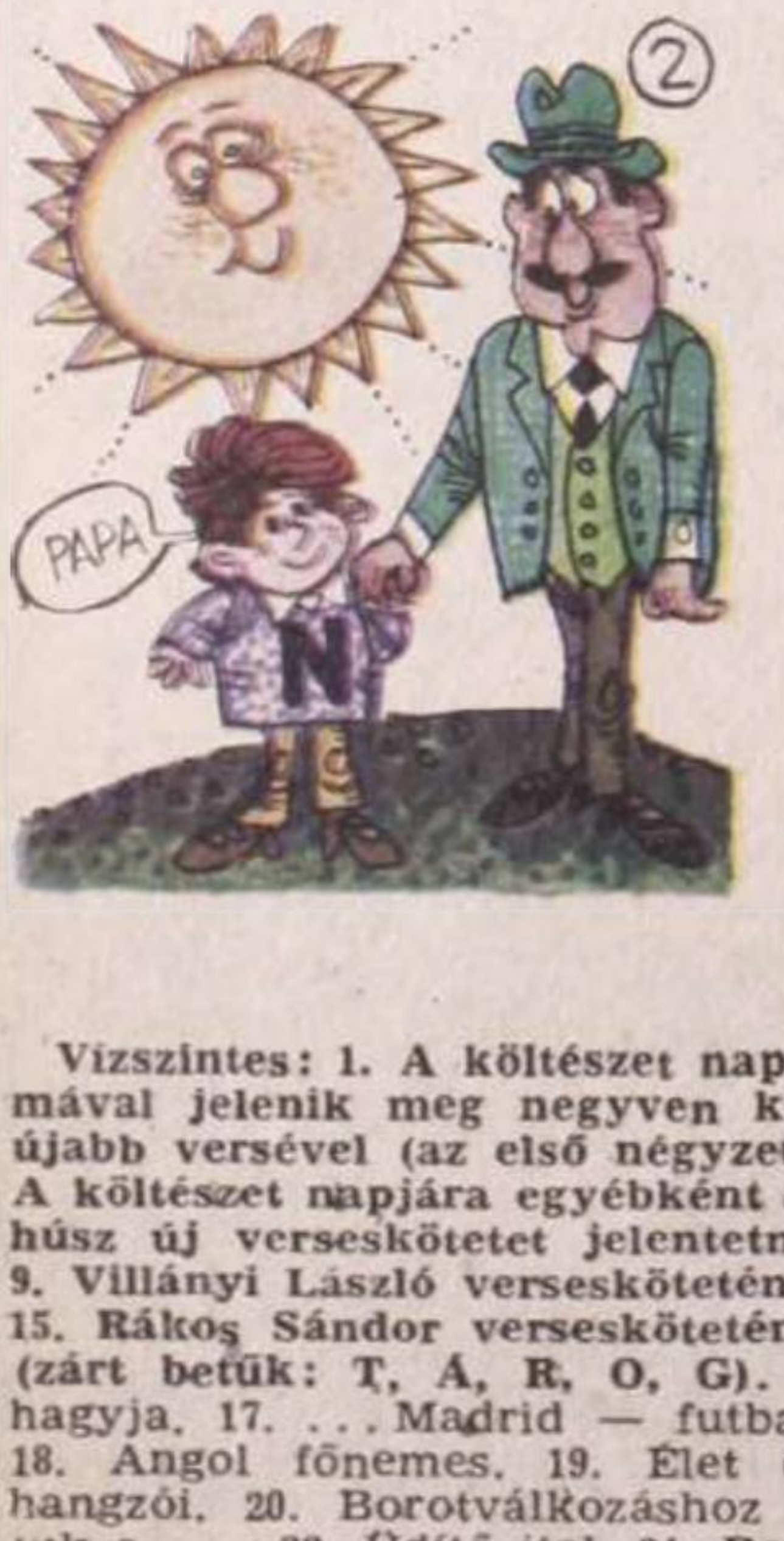

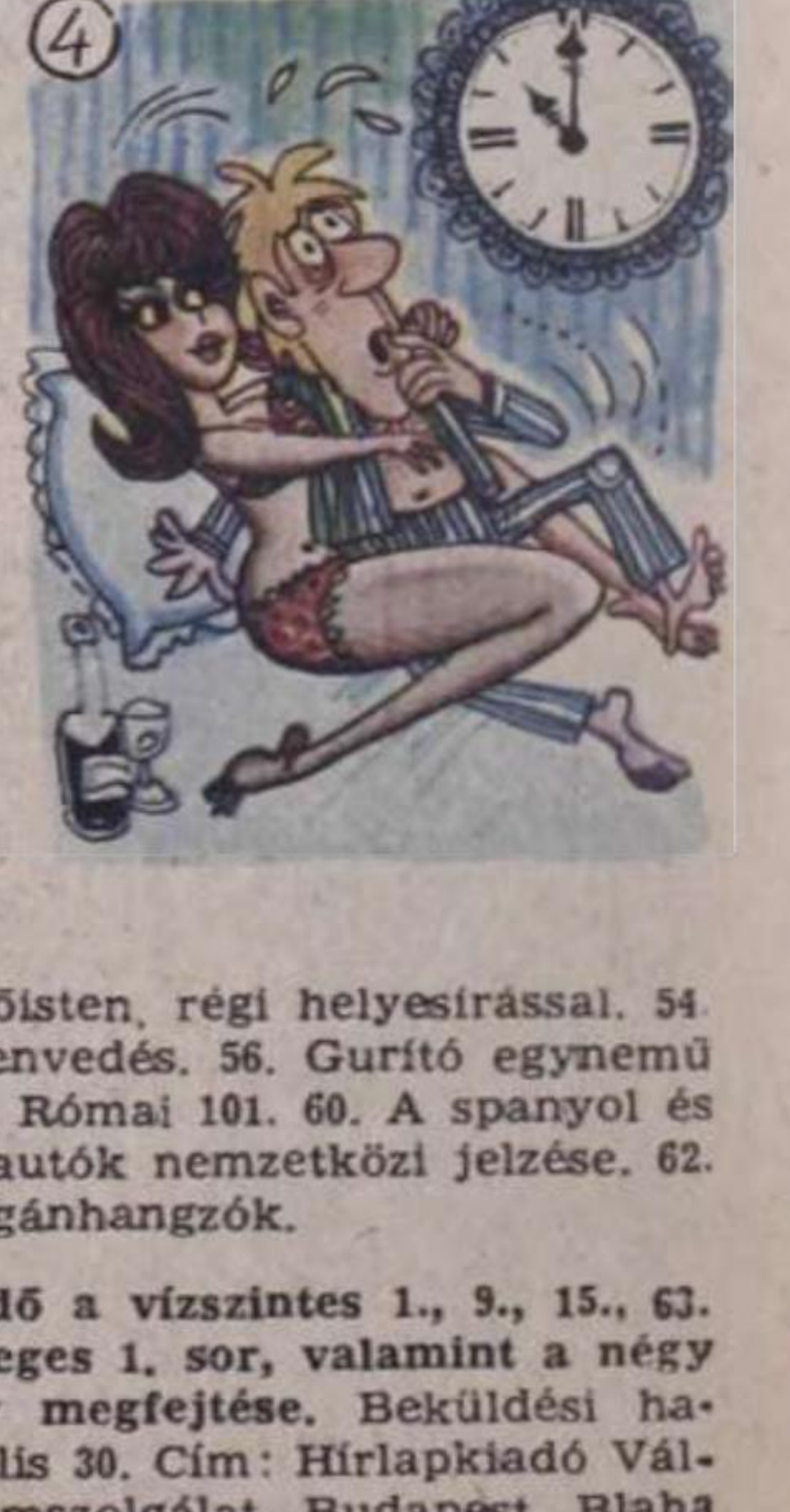

Vízszintes: 1. A költészet napja alkalmával jelenik meg negyven költő legújabb versével (az első négyzetbe: SZ). A költészet napjára egyébként a kiadók húsz új verseskötetet jelentetnek meg. 9. Villányi László verseskötetének címe 15. Rákos Sándor verseskötetének címe (zárt betűk: T, Á, R, O, G). 16. Érni hagyja. 17. . . . Madrid — futballcsapat. 18. Angol főnemes. 19. Élet egynemű hangzói. 20. Borotválkozáshoz használjuk a . . . 22. Üdítő ital. 24. Bennünket, angolul (US, ejtsd: asz). 25. Zsíroz. 27. Gabonaféle. 28. Szállítóeszköz. 29. Török tiszti rang volt. 30. Amely időpontig. 32. A főnévi igenév képzője. 33. Mérő egynemű hangzói. 34. Most jelenik meg az első nagylemeze, amelyen közismert nosztalgiaszámok vannak, köztük a Pest felé szökik a nyár című táncdal is (Stefi). 35. Vonat, angolul TRAIN, ejtsd: trén). 37. Riadó. 38. Iga. 40. Tétel. 42. Ajándékozás. 43. Diplomáciai testület, röv. 44. Éles egynemű hangzói. 45. Úr, japánul. 47. Vágom a . . . hűvös halomba (József Attila). 48. Valamihez viszonyított nagyság, méret. 50. Veszedelem. 52. Pattogásban van! 53. Mutatószó. 54. Hajszálak, németül. 55. Műemlékeiről ismert városunk. 57. Szovjet repülőgéptípus. 58. Mérges gáz. 59. Rész, németül (TEIL). 61. Európa, eszperantóul. **63. Parti Nagy Lajos verseskötete, a költészet napja alkalmával jelenik meg.**

Függőleges: 1. Válogatott gyerekversek, a költészet napja alkalmával jelenik meg (zárt betűk: P, L, A, V, O). 2. Felfogom. 3. Például, röv. 4. Odadob. 5. Rosszul ír. 6. Üdülőhely Olaszországban. 7. A szerelem istene a görög mitológiában, régi helyesírással. 8. Több mint fél kettő! 9. Növény. 10. Ilyen város és baba is van. 11. Templomi építmény. 12. Látni, franciául (VOIR, ejtsd: voár). 13. . . . poetica. 14. Kádi egynemű hangzói. 21. Kossuth-díjas rendező, a TV elnökhelyettese (Miklós). 23. A tudás anyja. 24. Nyelvcsalád. 26. A salétromsav sója. 29. Képet falra tesz. 31. Nagy, franciául. 34. Melléknévképző idegen szavakban. 36. Az américium vegyjele. 37. Névelő. 39. Kegyetlenül vad. 41. Többet . . ., mint erővel. 43. Sturm und . . . — a fiatal Goethe nemzedékének forrongó kora. 46. Fogadás, névelővel. 48. Az ABC első betűi kétszer. 49. Tiszta. 50. Hegyek közti terület (az utolsó négyzetbe: GY). 51. Görög főisten, régi helyesírással. 54. HIL. 55. Szenvedés. 56. Gurító egynemű hangzói. 58. Római 101. 60. A spanyol és az osztrák autók nemzetközi jelzése. 62. Azonos magánhangzók.

Beküldendő a vízszintes 1., 9., 15., 63. és a függőleges 1. sor, valamint a négy képrejtvény megfejtése. Beküldési határidő: április 30. Cím: Hírlapkiadó Vállalat, Reklámszolgálat, Budapest, Blaha Lujza tér 1. 1959. Jelige: „Költészet napja”.

A helyesen megfejtők között tíz 100 forintos könyvvásárlási utalványt sorsolunk ki. A nyereményeket postán küldjük el.

AZ OLVASÓ OLDALA

Hajnal-dosszié

KI KELLENE TALÁLNI

Szándékunk ellenére a Hajnal-dosszié egyre újabb lapokkal bővül. Hiába, ha egy dosszié egyszer beindul...

A lehető legkellemetlenebb helyzetbe kerültem Hajnal Csaba levelei miatt. Munkatársaim céltáblája lettem, úton-útfélen ujjal mutogatnak rám, röhögésük tárgya vagyok, annak ellenére, hogy tudják rólam, nem bánnám, ha a heti szabadnapok száma hat lenne, az egy munkanapra meg beteget jelentenék. Ráadásul kétszínűséggel is vádolnak, hiszen kolléganőim is tudják, hogy nem osztom Hajnal Csaba utolsó levelében leírt nézeteit...

A szerkesztőségnek azt üzenem, ha máskor ilyen hülye témát akarnak vitára bocsátani, használják fel a Puczengruber nevet. (Bár lehet, hogy van ilyen nevű ember és reklamálna.)

Hajdú Csaba
Budapest

Kedves Hajnal Csaba! Ha valóban közszájon akar forogni, ezt elérte. Ha így folytatja, a sziveszteri kabaréban is előhozzák a nevét. Már hallom az első viccet is: „Még szerencse, hogy akkor nem hallgattunk a Csabira, azóta már lehet, hogy a Triumph átállt volna a kőbalták készítésére." (Ugyanis a maga gondolkodásával hamarosan visszajutnánk az őskorba.)

Ifj. Majláth József
Gyöngyös,
Mérges u. 10.

Ha Hajnal Csaba nem lenne, ki kellene találni.

Jambrich István
Komló, Arany János u. 17. 7300

ÁR(FEL)VERÉSI TÁVLATOK

A Merkur nemrég bejelentett akcióját olvasva rájöttem: az ár(fel)verés mérhetetlen távlatokat nyit meg a magyar gazdaságban. Miről is van szó? Arról, hogy ezentúl nem sorsolással választják ki a neves márkájú kocsik jövendő gazdáit, hanem árveréssel. Aki többet kínál, azé az autó. Mivel hasonló licitálás a különböző aukciók nyomán már elterjedt, a Merkur vásárlói nyilván nem idegenkednek e lépéstől.

Ami pedig a jövőt illeti, ott sokkal gyorsabb lépésekkel haladhatunk. A licitálást ugyanis az élet csaknem valamennyi területén be lehetne vezetni: márkás kölnihez, italhoz, robotgéphez, olasz pulóverhez és francia szövethez az jusson hozzá, aki többet ígér, mint mások. Az áruházak és szakboltok kiválasztanák a hét valamelyik napját, s árverést tartanának. Mondjuk hétfőn. S mivel a készlet egy része elkelne, a hét többi napján nem is kellene nyitvatartani.

De ez még nem minden. Az árverési rendszert kiterjeszthetnénk az élelmiszerekre is. A déligyümölcsöknél tulajdonképpen már most be lehetne vezetni és akkor senkinek sem kellene beállnia a hosszú sorba, elég lenne licitálni, többet kínálni másoknál.

Persze, van másféle megoldás is. Ha közgazdasági ismereteim nem csalnak, akkor az árfelverést egy egészen eredeti ötlettel is meg lehet állítani: elegendő áruval. Ez a recept oly régi, hogy már bizonyára elavult. Miként a szerző szemlélete is — mondhatná a Merkur a korszerűség szellemében.

Lehet, hogy senki sem fog rálicitálni?

Emőd Pál

NYÁRI MUNKAKEZDÉS

Arra gondoltam, megírom önöknek egy ötletemet, mely már a nyár óta foglalkoztat. A nyári és a téli időszámításról van szó, pontosabban arról, hogy nem kellene tavasszal előre-, majd ősszel visszaigazítani az órák mutatóját, hanem csak egy órával előbb, illetve később kezdeni a munkát. Így nem nyári időszámításról, hanem nyári munkakezdésről lehetne beszélni. Ezzel is sokat lehetne megtakarítani, hiszen a városokban a közórák igazítása több mint félnapi munkát igényel.

Kurdi Árpádné
Somogyvár, Kaposvári u. 23.
8698

TÜCSÖK és BOGÁR

Ezen a nyomon elindulva több zugvadásztartóra- és -kereskedőre bukkantak az ornitológu-

Zugvadásztartó... a szó hangulatából ítélve ez afféle ódivatú kis konyhaszekrényke lehet. A falon lóg, fából készült és apró fiókjaiban tartják a zugvadászokat.

(A Dunántúli Naplóból merítette Molnár Ferenc, hosszúhetényi olvasónk)

filmváltozata. 11/1. rész — sz. 21.00: A hét műtárgya — Mészöly Kálmán: Balatoni halásztanya (Magyar Nemzeti Galéria) — sz. 21.05: Stúdió '82. A Televízió kulturális hetilapja

Szóval nem csak a csapat fest jól, hanem a kapitány is!

(A Dunántúli Naplóban fedezte fel Rapajlovics Miklós, mohácsi olvasónk)

hiánnyal. Ez üres kifogás. Amire az ember ráér, arra bármilyen elfoglalt is, tud időt szakítani.

Tessék mondani: lehetséges ez?!

(Az Észak-Magyarország c. lapból nyirta Menyhért Mónika, abaujszántói olvasónk)

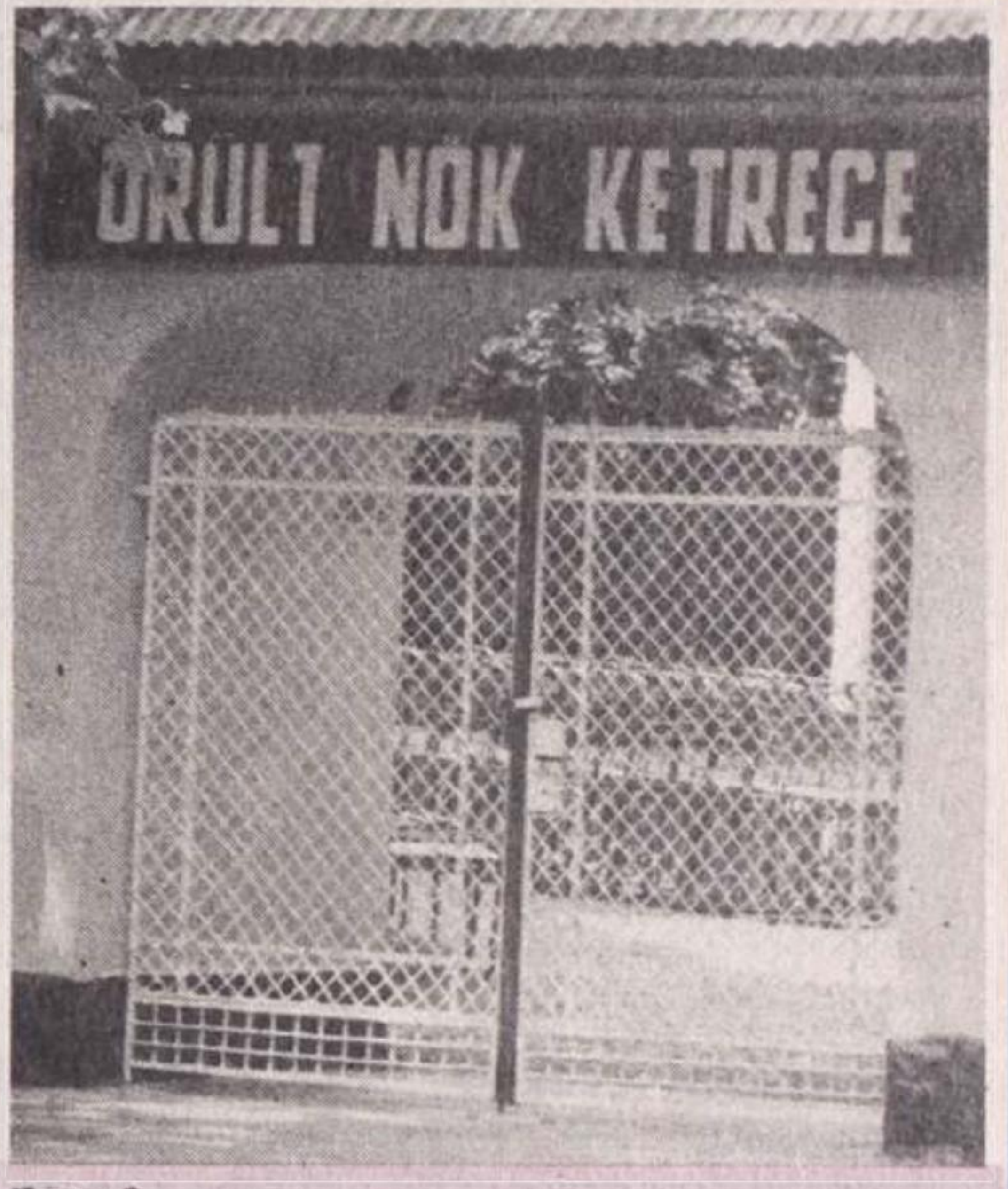

Zárva?

(A siófoki mozi előtt fotózta Vlajku György)

Bemutatja az érdeklődő Körtagoknak és a T. Közönségnek Vajda Elek tatatóvárosi lakost és tisztelt polgárt, aki Vajda Júliának Sámuel nevű fitestvérétől származott fia és ki szólásra felhívat-

Az első híradás Lilla vérfertőző mivoltáról!

(Észlelte: T. Gy., Budapest)

Nyolc csapat maradt állva a labdarúgó *MNK-ban*, s ma az újabb fordulóban már a nyolc közé jutás a tét. A bajnokságban élenálló *Újpesti Dózsa* a Herná-

Ha nyolc maradt állva, még akkor is bejut a nyolc közé, ha leül.

(Az Esti Hírlapban találta Szűcs Attila)

MINDIG JÓ LESZ A LAPJÁRÁSA,
Ludas Matyi
HA JÁRATJA A Ludas Matyi-T

A RÁDIÓKABARÉ IS OTT LESZ LUDASON

Thomas Lieven a majálison

Olvasóinktól sok ötletet kaptunk, hogy május 29-én és 30-án milyen programokkal tehetnénk színesebbé a Ludas majális műsorát. Volt, aki azt javasolta: rendezzünk nyilvános panasznapot, giccskiállítást, pásztorórát, pályaválasztási tanácsadást, hiánycikk vásárt, főzőversenyt, mesemondó-versenyt és többet ésszel, mint erővel vetélkedőt. A javaslatokból is látszik, hogy a Ludas majális felkeltette olvasóink érdeklődését.

A hasonmás kerestetik vetélkedőre – több más között – három magyar Thomas Lieven is jelentkezett. A majális közönsége fogja eldönteni, hogy közülük ki a legjobb szakács.

Ludason osztjuk ki az idei Döbrögi-díjakat azoknak, akiket olvasóink valamiben ludasnak tartanak. Ehhez várjuk az önök további javaslatait.

A Ludas majálison rádiókabaré felvétel is készül. Május 29-én délután három órakor és este nyolckor felhangzik a szignál: „Hallgassunk kabarét!".

IDE FIGYELJENEK, EMBEREK!

Vendégünk: ALFONZÓ

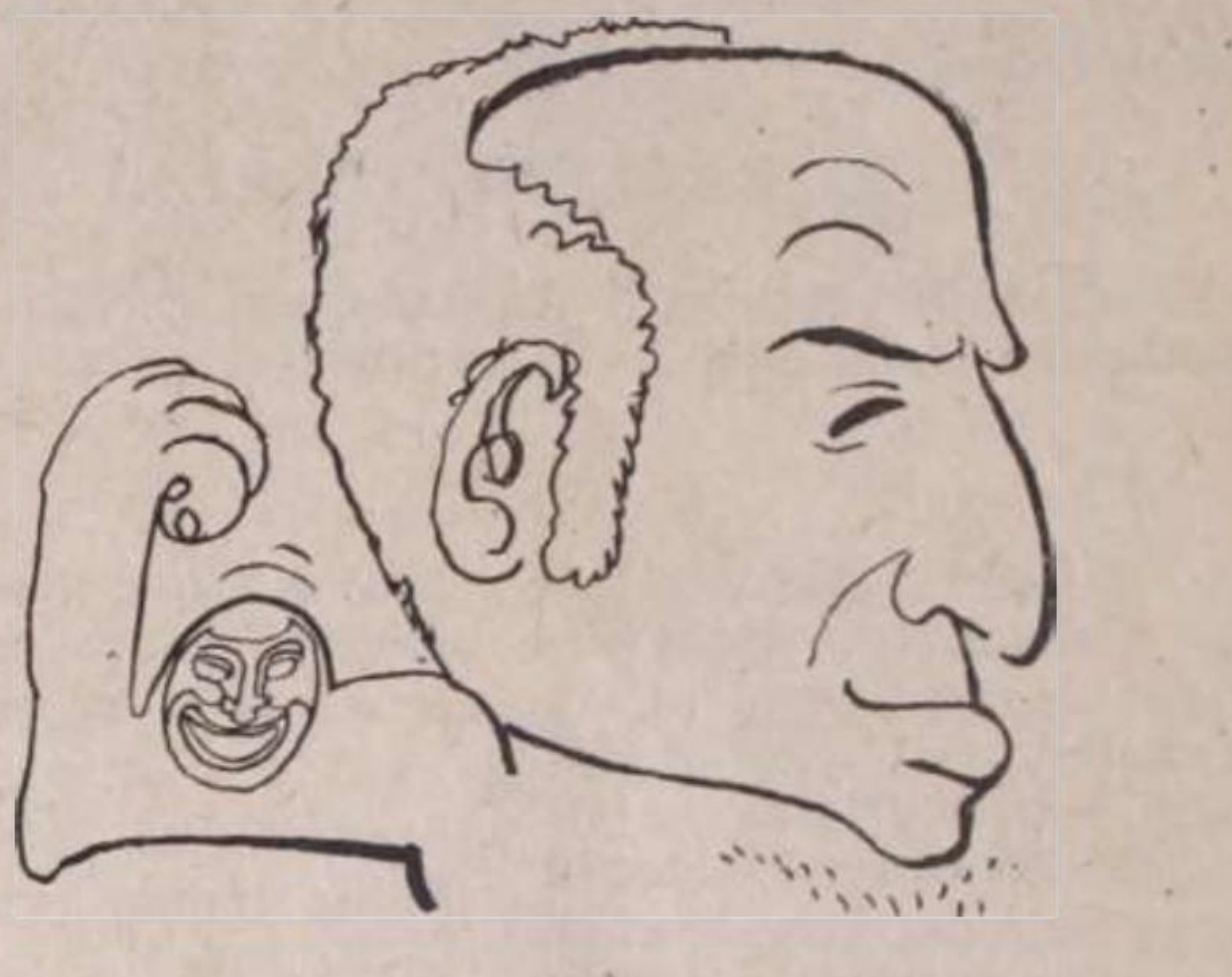

Alfonzó mesélte:

— Népszerűség, óh! A napokban elkapott egy hölgy az utcán. Idős hölgy volt — még a lányom sem lehetett volna. Elkezdett agyba-főbe dicsérni, hogy menynyire szereti, amit csinálok, egy áldás neki, ha csak meglát a tévében. Már-már feszengeni kezdtem, amikor jött a poén. „Na és mondja művész úr... egyet áruljon el... hogyan nyeli le azt a sok borotvapengét?" Valahogyan kivágtam magam. „Tetszik tudni, a borotvapengét mostanában Rodolfó nyeli helyettem, mert egy kicsit gyenge a gyomrom." Búcsúzóul megkínált egy kis doboz Alucollal...

Ilyesmiket szívesen mesélek mindazoknak, akik **április 8-án délután fél 5-kor** megtisztelnek azzal, hogy eljönnek a Ludas Matyi klubjába. Csak azt ne kérdezzék, hogy kinek van erre energiája?!

A belépés díjtalan. Meghívó igényelhető a 335-718-as telefonon (909-es mellék), vagy személyesen a Gábor Andor-klubban **(Bp. VIII., Gyulai Pál u. 14.).**

TRIBÜN

A nottinghami fegyház labdarúgói barátságos mérkőzést játszottak egy helybeli amatőrcsapattal.

A meccs félbeszakadt.

Valaki ellopta a labdát.

Chuck Nevitt, az Észak-karolinai Egyetem kosárlabdázója nagyon ideges volt az edzésen.

Utóbb megmagyarázta.

— A nővérem bármely pillanatban szülhet s most szurkolok, hogy nagybácsi leszek-e, vagy nagynéni.

Sporthírecske a Macclesfield Express Adivertiser című lapból:

„Százmérföldes távon, ‚Hey-on-Wye és Chepstow között rendezik meg az idei tutaj-maratonit, amely ezúttal háromnapos lesz, tehát május 28-án, 29-én, 30-án és 31-én kerül sorra."

Clyde Vaughan, a Pitt baseballjátékosa eltörte az ujját. Edzői utasításra Gerry Chesinhez, a csapat pszichológusához ment mele, aki hipnózissal gyógyítgatja a tagokat. Az eredményről így számolt be az ifjú Vaughan:

— Gerry azt mondta, hogy nem fáj, tehát nem fáj, De ahhoz képest, hogy nem fáj, nagyon fáj.

Dallasban közeledik a Fafejűek Klubjának közgyűlése, amikor valaki megkapja az Év Fafejűje címet. A klub titkára ezzel kapcsolatban felidézi, hogy a kitüntetés 1972-ben Nixon elnöknek jutott. A rosszemlékű Richard nagy rögbiszurkoló volt és kedvenc csapatának, a Miami Dolphinsnak a döntő mérkőzés előtt hosszú levélben magyarázta el, hogyan győzhetnek.

Kikaptak!

1982?

Mi speciel erre az évre is tudnánk valakit...

(p. p.)

A márciusi (3. szám) LUDAS MAGAZIN keresztrejtvényének megfejtése:

— A lányom külföldön énekel.
— Nagyon szeretheti a hazáját!

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Kiss Gyula, Budapest, Csángó út 22. C/1. ép. 1134;
Homoki Ferencné, Dunakeszi, Bercsényi u. 8. 2120;
Balogh Piroska, Tiszalúc, Hársfa út 76. 3565.

A nyereményeket postán küldjük el.

MEGRENDELŐLAP

Előfizetésben megrendelem 19...... évi .... hónap .... napjától

a **LUDAS MATYI** című hetilapot, előfizetési díj: **1 hónapra 13,– Ft**
1/4 évre 39,– Ft
1/2 évre 78,– Ft
1 évre 156,– Ft

Az előfizetési díjat a posta megbízottjának fizetem.

Név: ....

Város (község): ....

Utca, házszám, irányítószám: ....

Kelt, 19.. hó .... nap.

....
a megrendelő aláírása

KÉRJÜK OLVASÓINKAT, HOGY A MEGRENDELŐLAPOT AZ ÚJ POSTAI LEVÉLKEZELÉS MIATT BORÍTÉKBAN SZÍVESKEDJENEK FELADNI AZ ALÁBBI CÍMRE:

HÍRLAPKIADÓ VÁLLALAT, Budapest 70. Postafiók 1. 1959

KERESKEDELMI TÁRGYALÁS

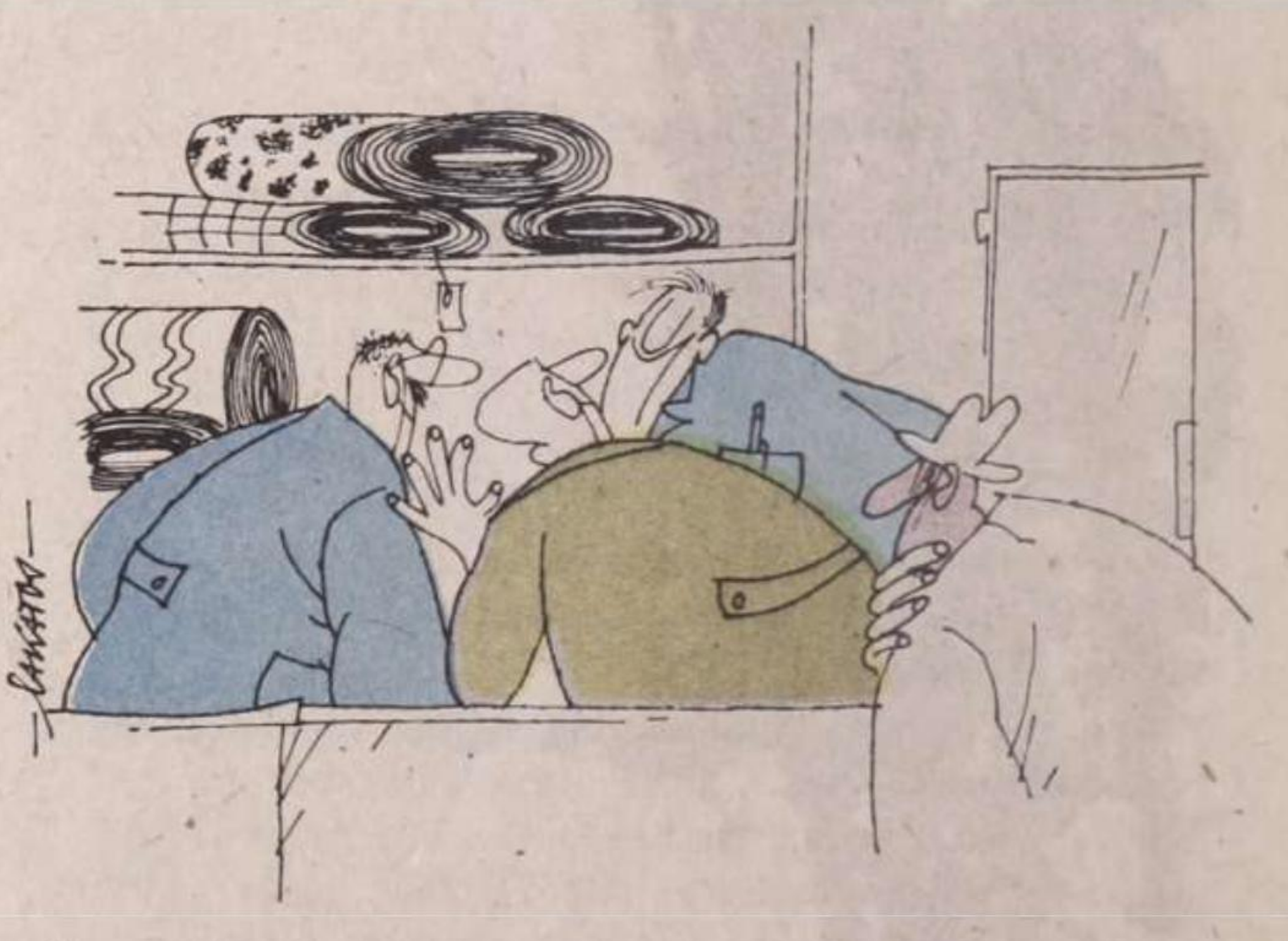

A KECSEGTETŐ JÖVŐ

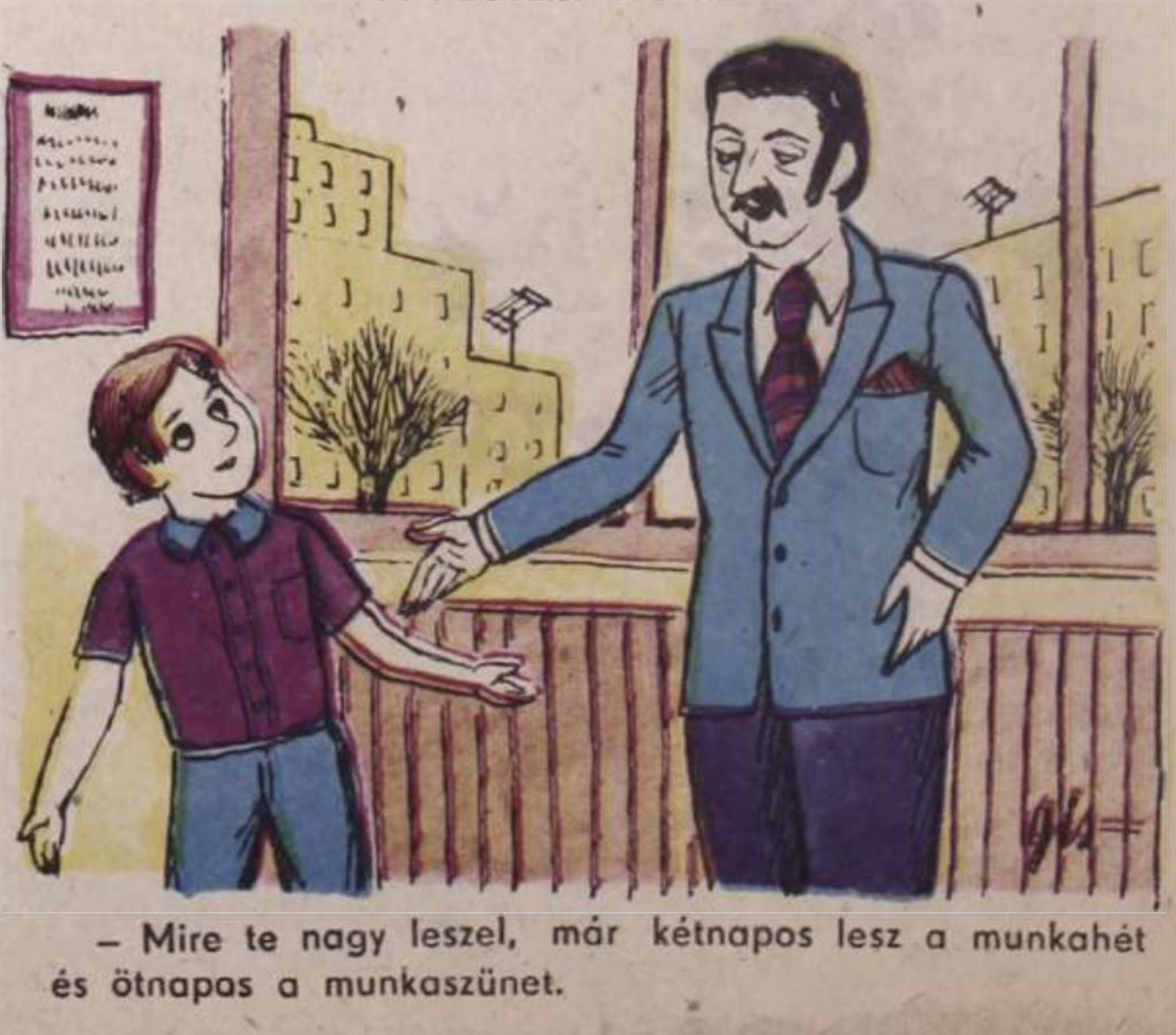

– Mire te nagy leszel, már kétnapos lesz a munkahét és ötnapos a munkaszünet.

IMPORT HUMOR

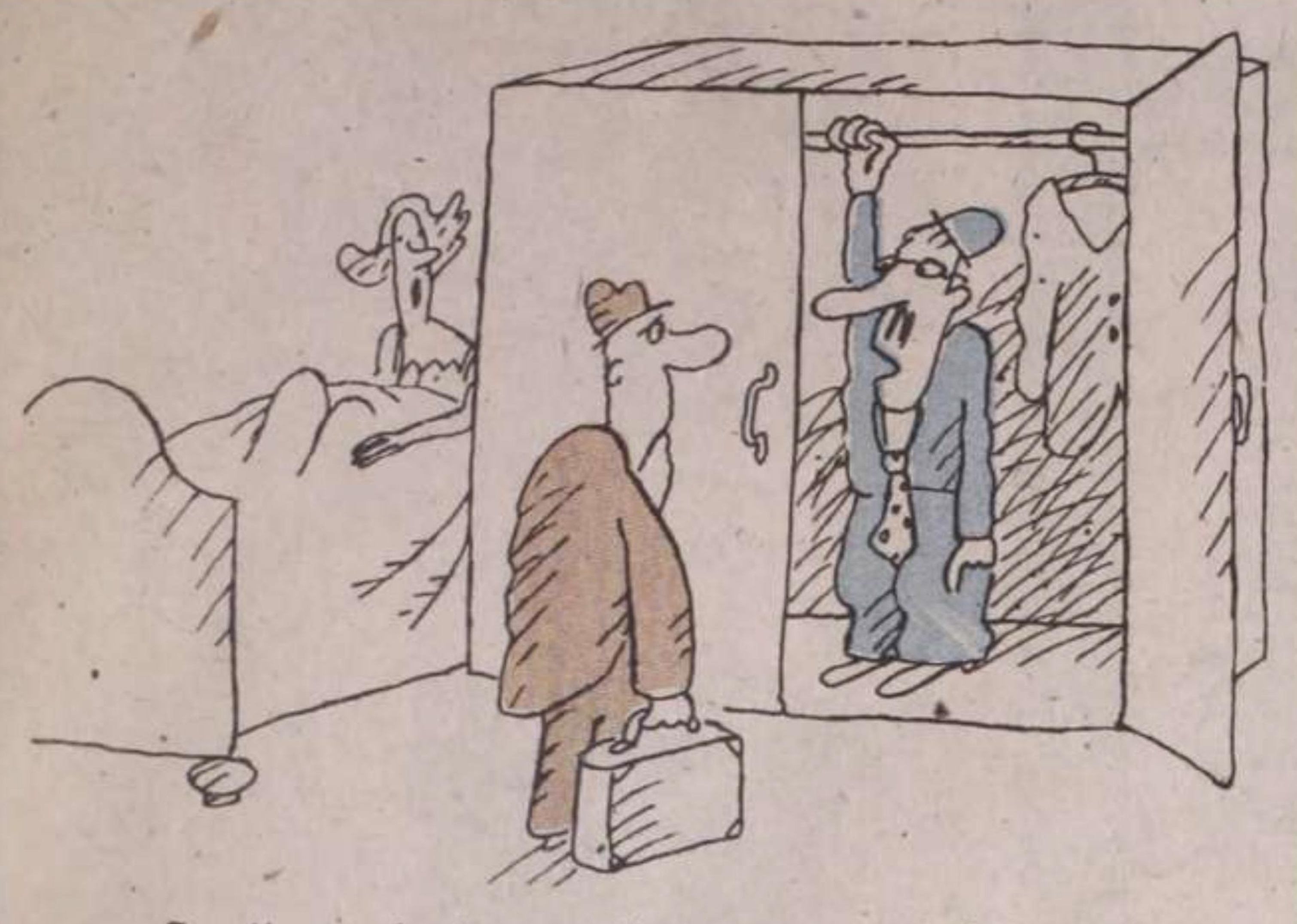

Tessék mondani, ez a villamos megy a belvárosba?

SZÓT KÉR AZ ASSZONY

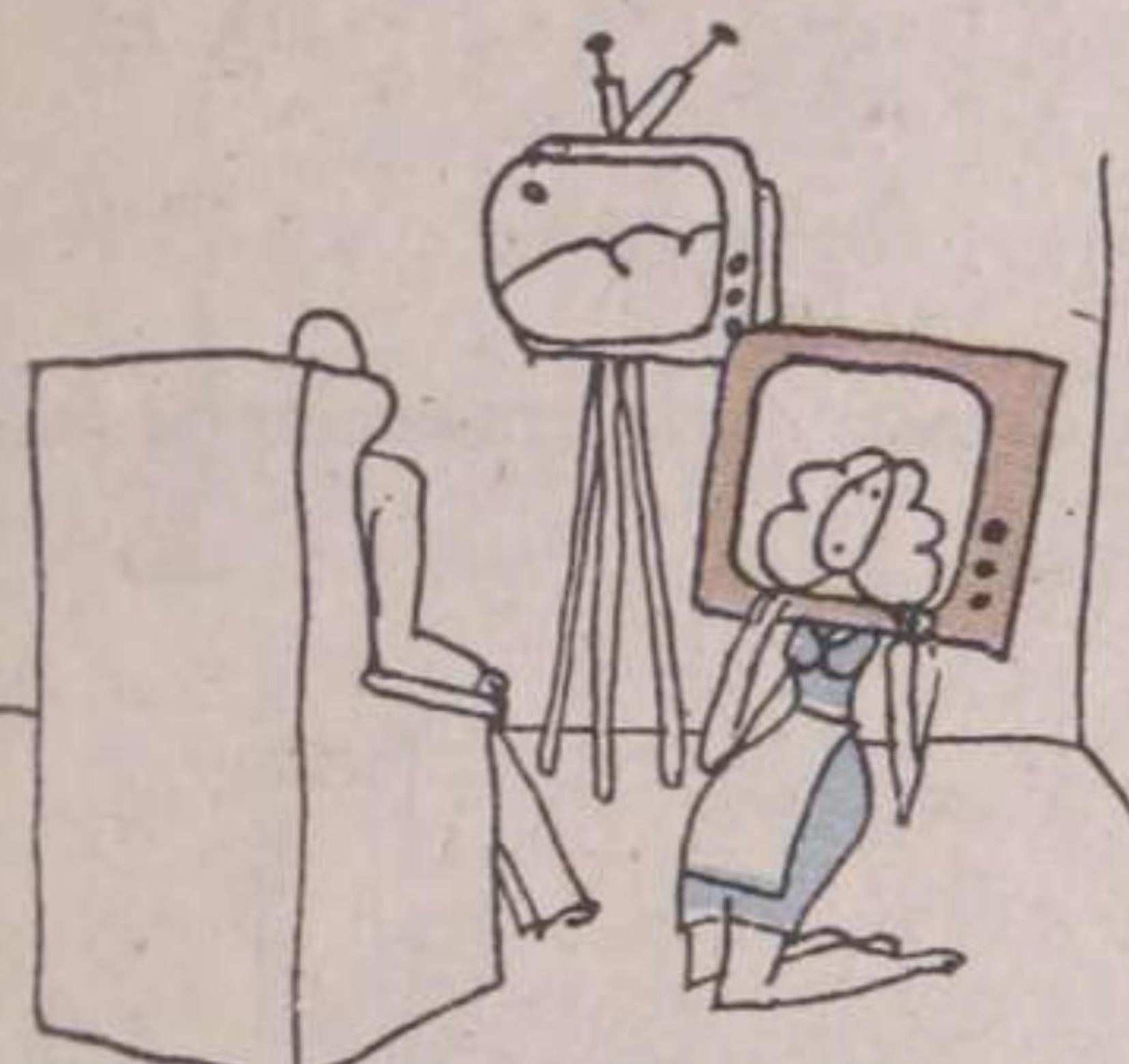

RÉGI MESE – ÚJ VÁLTOZAT

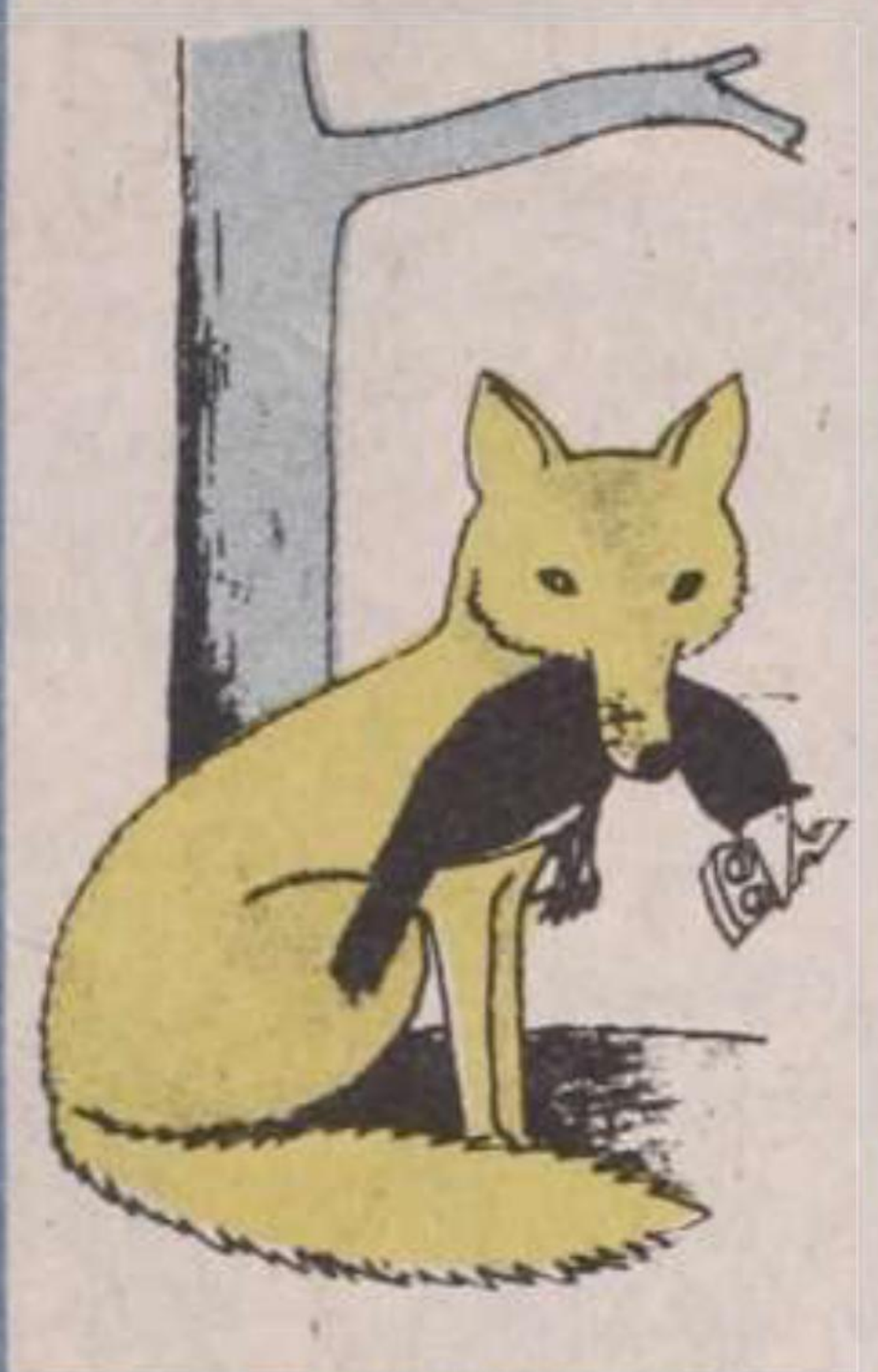

MERRŐL FÚJ A SZÉL?

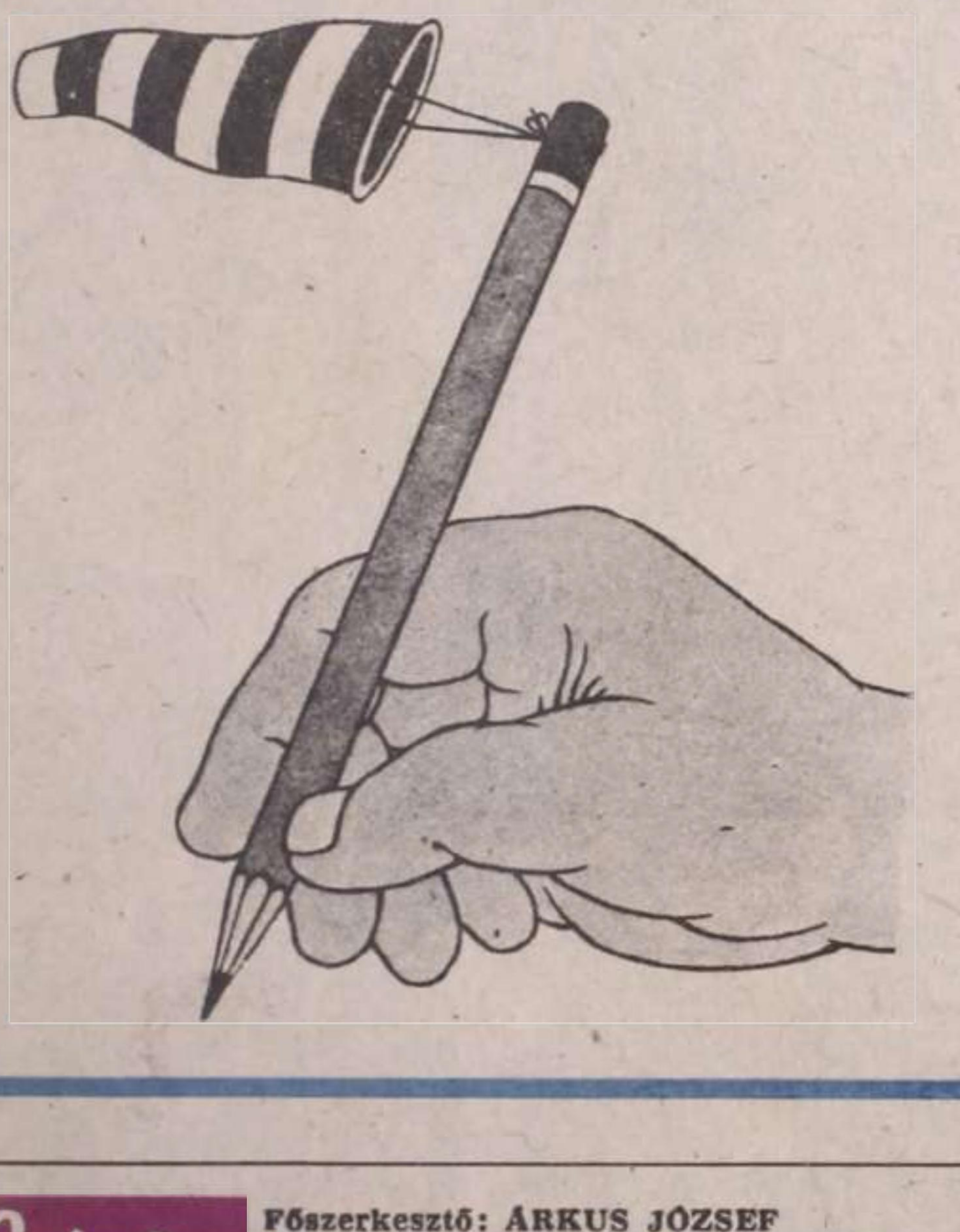

DÜRRENMATT MONDTA

A kiváló író aforizmája rejtvényünk vízszintes 1 és függőleges 16 soraiban található. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb április 12-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Épület szintje
15. Kéziszerszám
16. Vizsga, melyet nagy drukk előz meg
18. Becézett női név
19. Hentesáru
20. Nőstény szarvas régies szóval
21. ....a szeren (Karinthy Frigyes híres karcolata)
22. ..abszurdum
23. Az égiekhez szól
25. P. M.
26. Kötőszó a fordítottja
27. Az ókori Spárta híres királya
30. Sérülés fertőzéséből ered
33. Nap szaka
34. Petőfinél a bokor, mert madárka szállott rá
36. Asszonynevek végződése
37. Helyhatározó, avagy nevelős hangszer
39. A. K. F.
42. Az ozmium jele
44. Tartomány Olaszországban
47. Vissza: a népgazdaság egyik alap-pillére
48. Dísztárgy a vitrinben
50. Régen az úgynevezett „jobb körökhöz" tartozó férfira mondták
52. Isten — latinul
53. Német tojás
54. Belőle készül a gumi
56. Magasabbra lehet jutni általa
58. Mutatószó
59. Házbért fizet
60. Valaminek a magasságát jelző vonal vagy sík
62. Túlsúlyban van, uralkodik — ismert idegen szóval
64. O. T.
65. A cigarettát szokás
68. Kevert gáz
69. Lóhajtó szó

FÜGGŐLEGES

2. Az ókorban több zsidó király neve
3. A vízsz. 23 végső szava
4. A nemzetközi munkásmozgalom kimagasló alakja (Clara, 1857—1933)
5. Jégkorszakbeli állatrajzairól híres spanyol barlang
6. ...tertius (ókori pénz)
7. Kikötői hajóhíd
8. Népszerű mesegyűjtemény német szerzője
9. Latin magánhangzó
10. A Duna egyik bal oldali mellékfolyója
11. Megsütve és áfonyával szerepel az étlapon
12. Kívülről érkező hatásra valamilyen módon válaszol
13. Területmérték
17. Puha, jól hasadó ásvány
24. Nem sokkal a világháború után az NSZK kancellárja volt
28. Időhatározó
29. Pesti szálloda
30. A szelén vegyjele
31. Baszk szeparatista szervezet
32. Dátumrag
35. „A kákán is csomót keresve"
38. Fejér megyei helység, melyet egy kabarédarab tett közismertté
40. Környék, sarok, zug
41. ......lakodalom (Poldini operája)
43. Német személyes névmás
45. Sporteszköz
46. Harcias nő az ógörög mondákban
49. Okos eb
51. Bánat
55. Önkényeskedő parancs
57. Azonos betűk
61. Zalaegerszegi sportegyesület
63. Időhatározó
65. S. T.
66. A vízsz. 58 fordítottja
67. Mutatószó

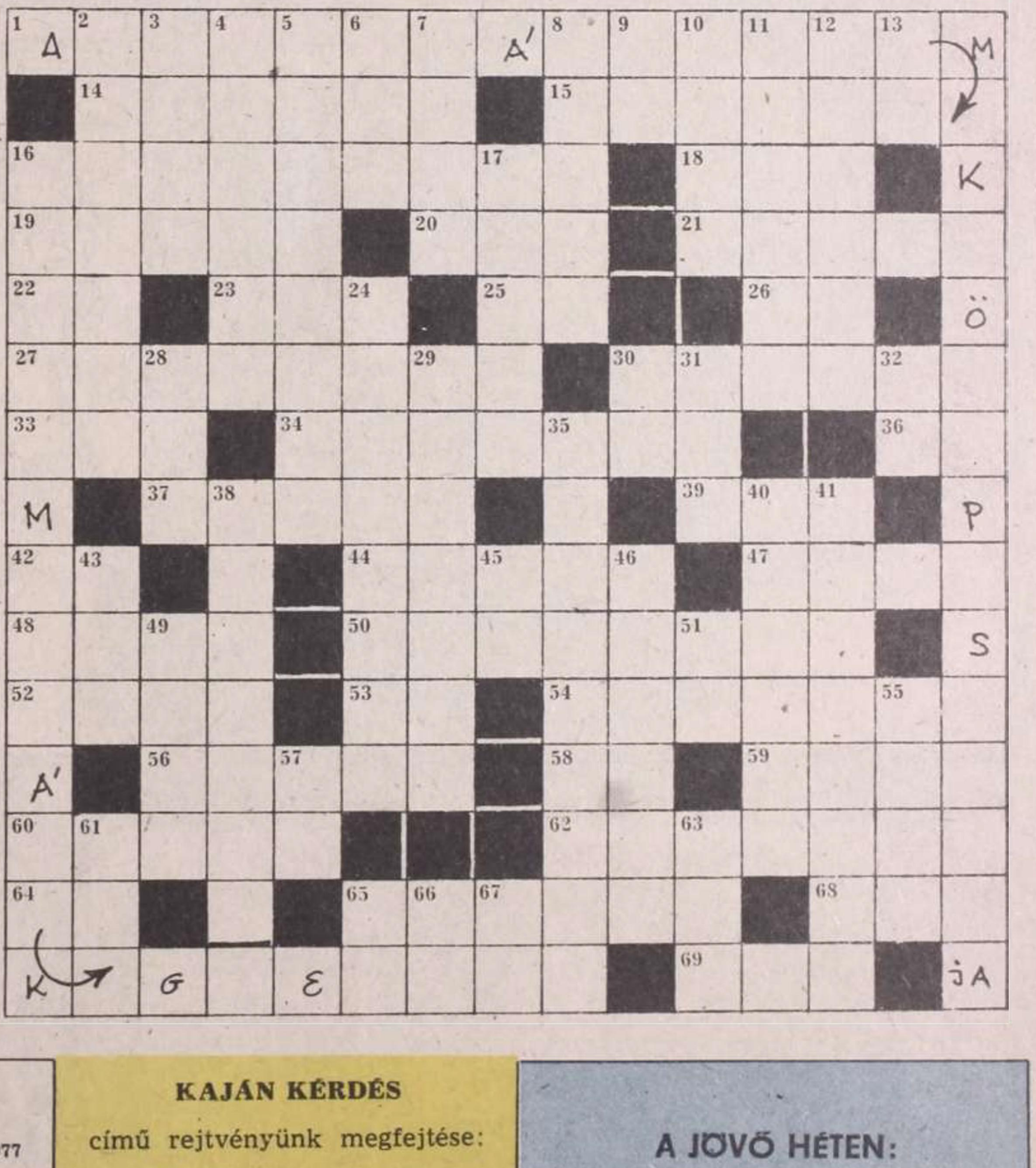

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39.— Ft, egy évre 156.— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
8.2308/2-14

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611
Index: **25 504**

KAJÁN KÉRDÉS

című rejtvényünk megfejtése:

— És mondd csak, mindenkinek visszaadták a jegy árát?

200—200 forintot nyert:

Kaposvári István, Edelény, Borsodi u. 6. 3780;
Gaál Sándorné, Szeged, Alföldi u. 22. 6725;
Porkoláb Efraimné, Tiszadob, Ságvári u. 10. 4456.

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Ludas Fórum: Mitől lehet infarktust kapni?

Fehér Klára: Csak úgy firkálgatok...

Peterdi Pál: Sportolni életveszélyes

Hajnal-dosszié

Tamási Eszti meséli

BRENNER GYÖRGY:

HATÁRESETEK

VÁLLALKOZÓI KEDV

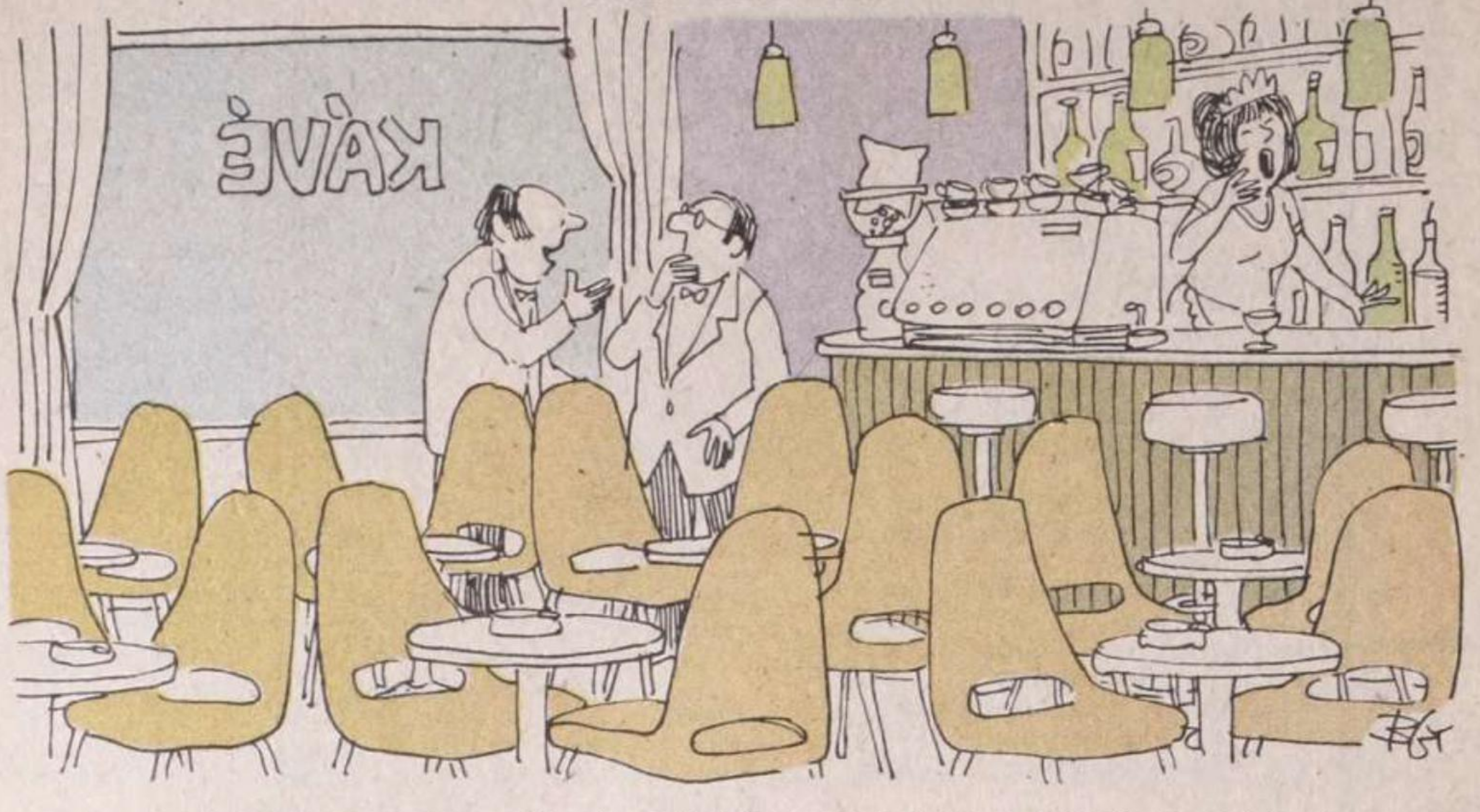

– Ismerek egy színésznőt, aki esténként előadná itt a Szigeti veszedelmet.

INGATLANVÁSÁRLÁS ELŐTT

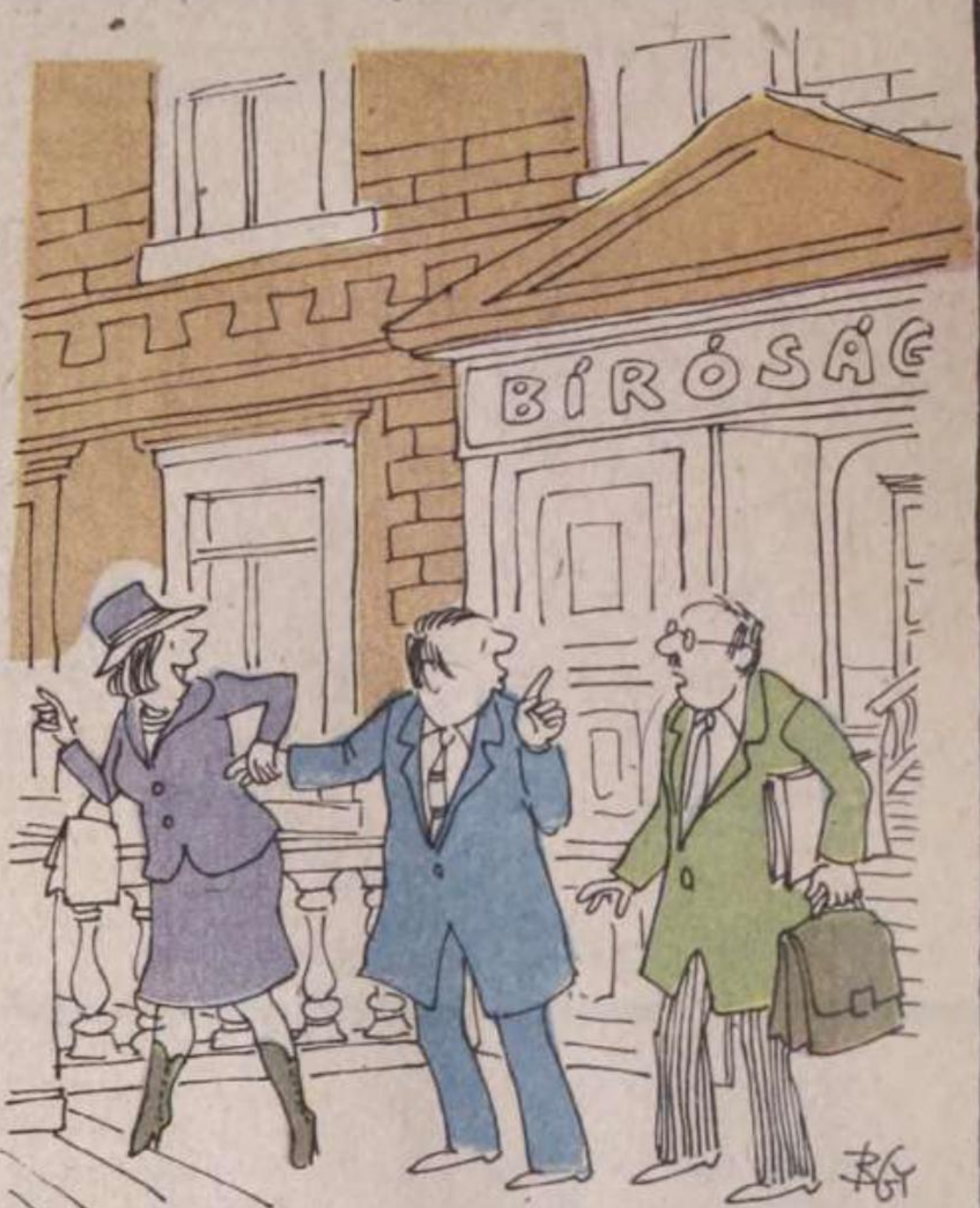

– Pszt, a nejem azt hiszi, hogy csak papíron váltunk el!

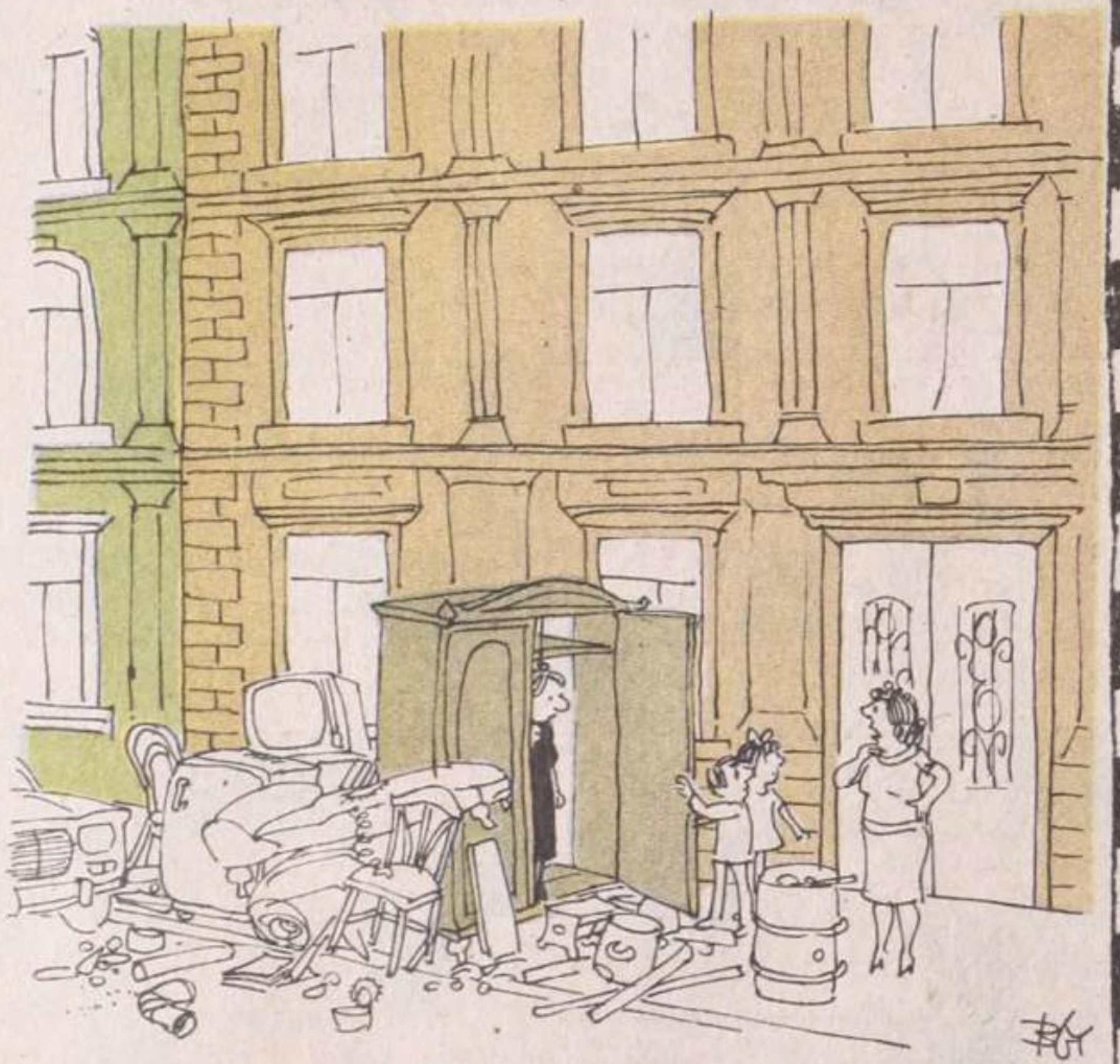

– Jaj istenem, hát már megint megtalálták a dédit?!

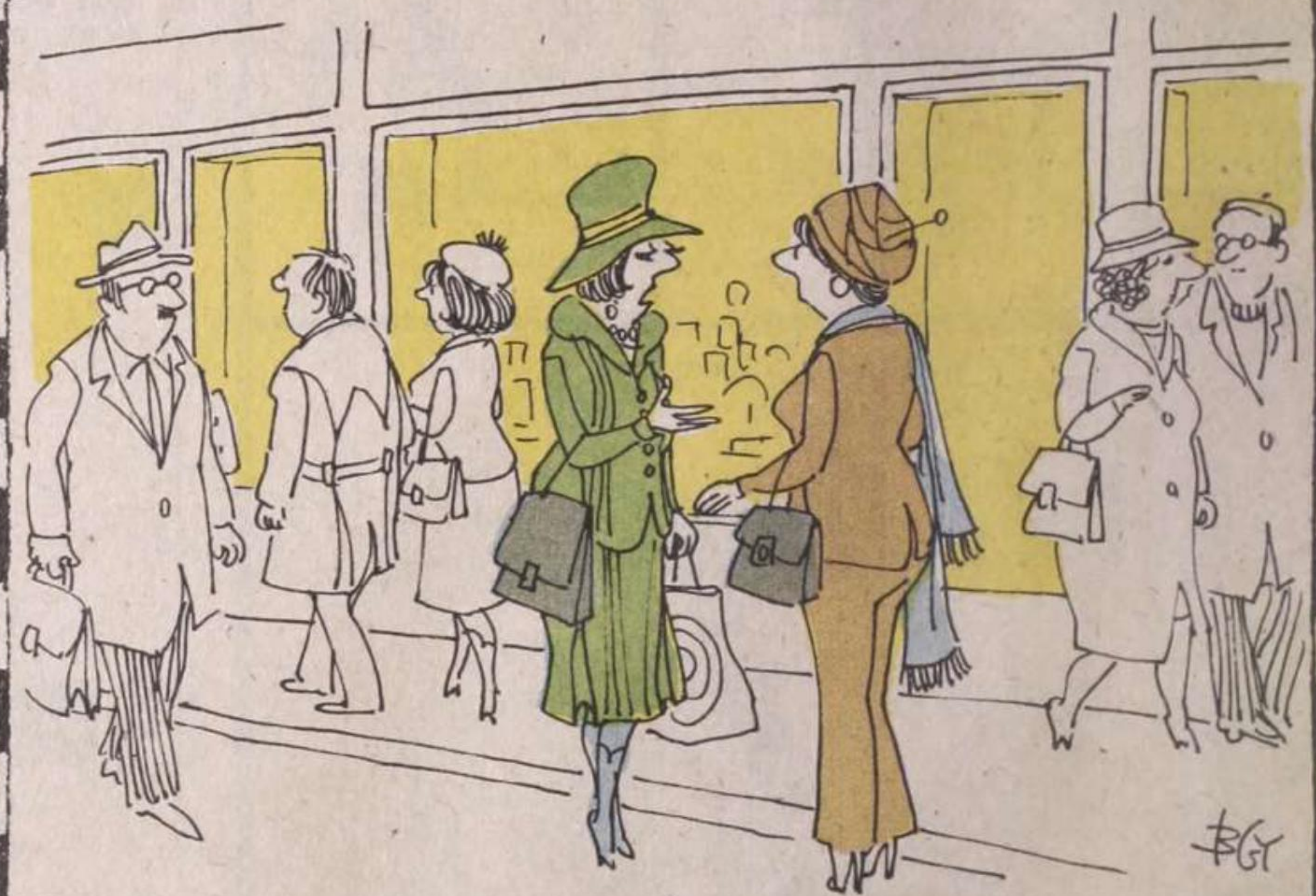

– Tíz éve disszidált az én türelmetlen fiam, pedig most itthon is megnézhetné a Keresztapát!

SZOMBAT, VASÁRNAP A KÓRHÁZBAN

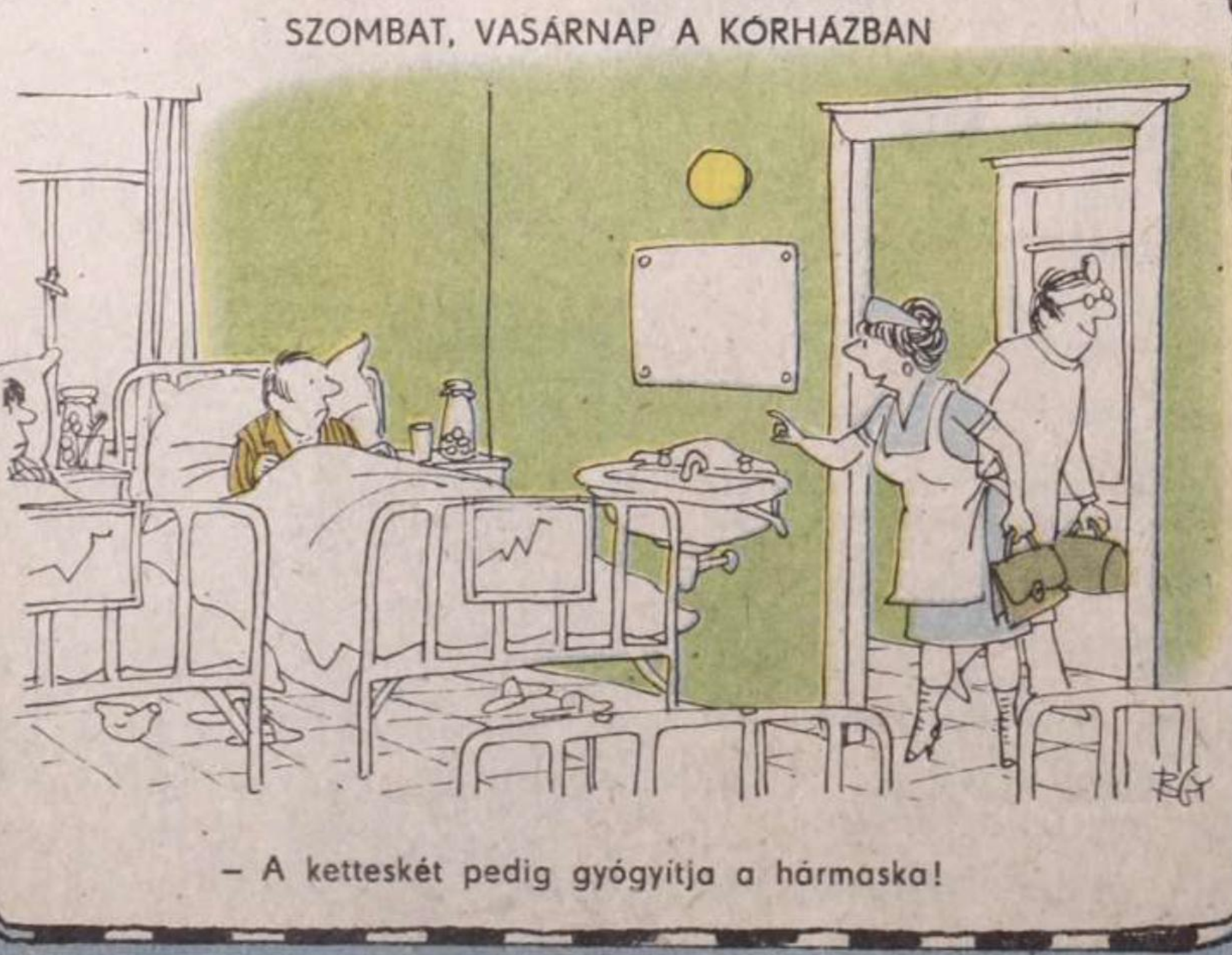

– A ketteskét pedig gyógyítja a hármaska!

FEJLŐDŐ FALU

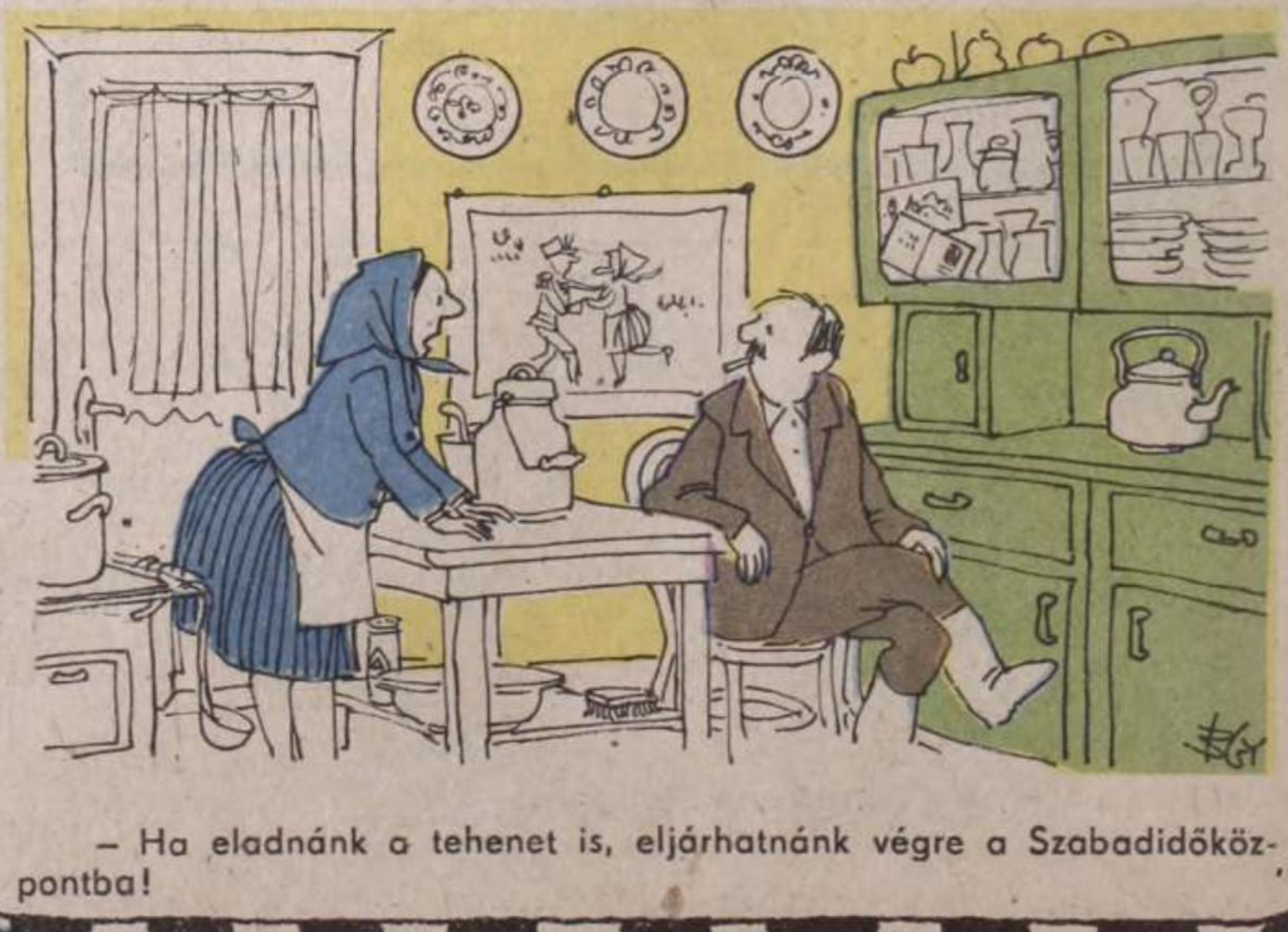

– Ha eladnánk a tehenet is, eljárhatnánk végre a Szabadidőközpontba!